Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2011/61/ES**

(2011. gada 8. jūnijs)

par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/14/ES (2013. gada 21. maijs)	L 145	1	31.5.2013.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs)	L 173	349	12.6.2014.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2011/61/ES

(2011. gada 8. jūnijs)

par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP) ir atbildīgi par ievērojama ieguldīto aktīvu apjoma pārvaldību Savienībā, veic liela apjoma tirdzniecības darījumus finanšu instrumentu tirgos un var būtiski ietekmēt tirgus un uzņēmumus, kuros tie iegulda.

(2) AIFP ietekme tirgos, kuros tie darbojas, lielākoties ir labvēlīga, bet nesenās finanšu grūtības ir parādījušas, kā AIFP darbības var arī veicināt risku izplatīšanos vai to pastiprināšanu ar finanšu sistēmas starpniecību. Nesaskaņota valstu atbildes reakcija apgrūtina šo risku efektīvu pārvaldību. Tādēļ šīs direktīvas mērķis ir noteikt kopīgas prasības attiecībā uz atļauju piešķiršanu AIFP un to uzraudzību, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju saistītajiem riskiem un to ietekmei uz ieguldītājiem un tirgiem Savienībā.

(3) Nesenās grūtības finanšu tirgos ir parādījušas, ka daudzas AIFP stratēģijas ir pakļautas dažiem vai vairākiem būtiskiem riskiem attiecībā uz ieguldītājiem, citiem tirgus dalībniekiem un tirgiem. Lai nodrošinātu visaptverošus un kopīgus uzraudzības pasākumus, ir nepieciešams izveidot tādu struktūru, kas spētu novērst šos riskus, ņemot vērā AIFP izmantoto ieguldījumu stratēģiju un

([1]) OV C 272, 13.11.2009., 1. lpp.
([2]) OV C 18, 19.1.2011., 90. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 27. maija lēmums.

▼B

metožu dažādo klāstu. Tāpēc šo direktīvu vajadzētu piemērot AIFP, kas pārvalda tādus visu veidu fondus, uz kuriem neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ([1]), neatkarīgi no tiesiskā vai līgumiskā veida, kādā AIFP ir uzticēta šī atbildība. AIFP nevajadzētu būt tiesīgiem pārvaldīt PVKIU Direktīvas 2009/65/EK nozīmē, pamatojoties uz atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu.

(4) Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt AIFP iekšējo tirgu, kā arī saskaņotu un stingru reglamentējošu un uzraudzības struktūru attiecībā uz darbībām, ko Savienībā veic visi AIFP, tostarp tie, kuru juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī (ES AIFP), un tie, kuru juridiskā adrese ir kādā trešā valstī (ārpussavienības AIFP). Ņemot vērā to, ka iepriekšējas pieredzes trūkuma dēļ nav skaidrs un ir grūti paredzēt, kādas praktiskas sekas un iespējamas grūtības varētu radīt saskaņots regulējums un Savienības iekšējais tirgus attiecībā uz ārpussavienības AIFP, kuri veic pārvaldības un/vai tirdzniecības darbības Savienībā, un attiecībā uz ES AIFP, kuri pārvalda ārpussavienības AIF, būtu jāizveido pārskatīšanas mehānisms. Tiek plānots, ka pēc divu gadu pārejas perioda, stājoties spēkā attiecīgam Komisijas deleģētajam aktam, sāk piemērot saskaņotu pases režīmu, kuru piemēro attiecībā uz ārpussavienības AIFP, kas veic pārvaldības un/vai tirdzniecības darbības Savienībā, un ES AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF. Tiek plānots, ka saskaņoto režīmu turpmākā triju gadu pārejas periodā piemēro līdztekus dalībvalstu valstu režīmiem, izpildot konkrētus saskaņotus minimuma nosacījumus. Tiek plānots, ka pēc šādas triju gadu līdzāspastāvēšanas, stājoties spēkā vēl vienam Komisijas deleģētajam aktam, valstu režīmi tiek likvidēti.

(5) Četrus gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas galīgā termiņa Komisijai būtu jāpārskata tās piemērošana un darbības joma, ņemot vērā direktīvas mērķus, un būtu jāizvērtē, vai Savienības saskaņotā pieeja ir izraisījusi pastāvīgus ievērojamus tirgus traucējumus un vai šī direktīva darbojas efektīvi, ievērojot iekšējā tirgus un līdzvērtīgu konkurences apstākļu principus.

(6) Šīs direktīvas darbības joma būtu jāattiecina tikai uz tādām struktūrām, kurām AIF pārvaldība ir pamatnodarbošanās un kuras pārvalda gan atvērtos, gan slēgtos fondus neatkarīgi no AIF juridiskā veida un neatkarīgi no tā, vai AIF ir iekļauti biržas sarakstos, un kuri piesaista kapitālu no vairākiem ieguldītājiem, lai ieguldītu šo kapitālu saskaņā ar noteikto ieguldījumu politiku ieguldītāju labā.

(7) Tādi ieguldījumu uzēmumi kā ģimeņu privāto ieguldījumu uzņēmumi, kuri iegulda ieguldītāju privātos līdzekļus, nepiesaistot ārējo kapitālu, nebūtu jāuzskata par AIF saskaņā ar šo direktīvu.

([1]) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

▼B

(8) Struktūras, ko saskaņā ar šo direktīvu neuzskata par AIFP, nav iekļautas tās darbības jomā. Tāpēc šī direktīva nebūtu jāpiemēro šeit definētajām kontrolakciju sabiedrībām. Tomēr privāto ieguldījumu fondu pārvaldnieki vai AIFP, kas pārvalda AIF, kuru akcijas atļauts tirgot regulētā tirgū, nebūtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas. Turklāt šo direktīvu nevajadzētu piemērot arī attiecībā uz pensiju fondu pārvaldību, darba ņēmēju līdzdalības shēmām vai darba ņēmēju ietaupījumu shēmām, pārvalstiskām institūcijām, valsts centrālajām bankām vai valsts, reģionālām un vietējām valdībām un struktūrām vai iestādēm, kas pārvalda fondus sociālā nodrošinājuma un pensiju sistēmu veicināšanai, nedz uz darba ņēmēju līdzdalības sistēmām vai īpašam nolūkam izveidotām vērtspapirizācijas struktūrām, nedz arī apdrošināšanas līgumiem un kopuzņēmumiem.

(9) Ieguldījumu sabiedrībām, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ([1]), un kredītiestādēm, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([2]), nevajadzētu būt pienākumam iegūt atļauju saskaņā ar šo direktīvu, lai sniegtu tādus ieguldījumu pakalpojumus kā individuālā ieguldījumu portfeļa pārvaldīšana attiecībā uz AIF. Tomēr ieguldījumu sabiedrībām vajadzētu būt iespējai tieši vai netieši piedāvāt AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas vai arī izvietot šādas apliecības vai akcijas ieguldītājiem Savienībā vienīgi tiktāl, ciktāl apliecības vai akcijas drīkst tirgot saskaņā ar šo direktīvu. Transponējot šo direktīvu savos tiesību aktos, dalībvalstīm būtu jāņem vērā minētās prasības regulatīvais nolūks un jānodrošina, ka šī prasība attiecas arī uz ieguldījumu sabiedrībām, kuras veic uzņēmējdarbību trešās valstīs un kuras saskaņā ar valsts attiecīgajiem tiesību aktiem drīkst sniegt ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz AIF. Ar šo struktūru sniegtajiem ieguldījumu pakalpojumiem attiecībā uz AIF nekad nedrīkstētu tikt *de facto* apieta šī direktīva, pārvēršot AIFP par pastkastītes uzņēmumu, neatkarīgi no tā, vai AIFP veic uzņēmējdarbību Savienībā vai trešā valstī.

(10) Šī direktīva nereglamentē AIF. Tādēļ arī turpmāk vajadzētu būt iespējai reglamentēt un uzraudzīt AIF valsts līmenī. Būtu nesamērīgi reglamentēt AIFP pārvaldīto AIF portfeļu struktūru vai saturu Savienības līmenī, un būtu grūti nodrošināt šādu plašu saskaņošanu AIFP pārvaldīto ļoti dažādo AIF veidu dēļ. Šī direktīva tādējādi nekavē dalībvalstis pieņemt valsts prasības attiecībā uz AIF, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, vai turpināt šādu prasību piemērošanu. Tam, ka dalībvalsts var noteikt prasības, kas papildina citās dalībvalstīs piemērojamās prasības, tiem AIF, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, nevajadzētu kavēt AIFP, kam saskaņā ar šo direktīvu atļauja piešķirta citās dalībvalstīs, izmantot savas tiesības tirgot profesionāliem

([1]) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.
([2]) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

▼B

ieguldītājiem Savienībā konkrētus AIF, kuri veic uzņēmējdarbību ārpus dalībvalsts, kas noteikusi papildu prasības, un uz kuriem tādējādi neattiecas minētās papildu prasības un pienākums tās izpildīt.

(11) Ar vairākiem šīs direktīvas noteikumiem AIFP ir uzlikts pienākums nodrošināt atbilstību prasībām, par kurām dažās fondu struktūrās AIFP nav atbildīgs. Piemēram, tādas fondu struktūras, kurās AIF vai kāda cita struktūra, kura darbojas AIF vārdā, ir atbildīga par pienākumu iecelt depozitāriju. Šādos gadījumos AIFP nav pilnīgas kontroles pār to, vai depozitāriju patiešām ieceļ, ja AIF nav iekšēji pārvaldīts. Tā kā ar šo direktīvu nereglamentē AIF, ar šo direktīvu nevar uzlikt AIF par pienākumu iecelt depozitāriju. Ja AIFP nespēj nodrošināt atbilstību prasībām, par kurām ir atbildīgs AIF vai kāda cita struktūra, kura rīkojas tā vārdā, kompetentajām iestādēm būtu jāprasa, lai AIFP veic vajadzīgos pasākumus situācijas uzlabošanai. Ja, neskatoties uz veiktajiem pasākumiem, joprojām nav panākta atbilstība, kas attiecas uz ES AIFP vai atļauju saņēmušajiem ārpussavienības AIFP, kas pārvalda ES AIF, AIFP būtu jāatkāpjas no attiecīgā AIF pārvaldnieka amata. Ja AIFP neatkāpjas no šā amata, tad attiecīgā AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jāprasa šāda atkāpšanās, un AIF tirdzniecība Savienībā vairs nedrīkstētu būt atļauta. Tādam pašam aizliegumam būtu jāattiecas uz atļauju saņēmušu ārpussavienības AIFP, kurš Savienībā tirgo ārpussavienības AIF.

(12) Ja šī direktīva atsaucas uz AIF ieguldītāju interesēm un ja nav īpaši norādīts citādi, tās nolūks ir atsaukties uz ieguldītāju interesēm tieši kā AIF ieguldītāju interesēm, nevis to individuālām interesēm.

(13) Ievērojot noteiktos izņēmumus un ierobežojumus, šī direktīva būtu jāpiemēro visiem ES AIFP, kas pārvalda ES AIF vai ārpussavienības AIF, neatkarīgi no tā, vai tie tiek tirgoti Savienībā, un ārpussavienības AIFP, kas pārvalda ES AIF, neatkarīgi no tā, vai tie tiek tirgoti Savienībā, kā arī ārpussavienības AIFP, kas Savienībā tirgo ES AIF vai ārpussavienības AIF.

(14) Ar šo direktīvu nosaka prasības attiecībā uz veidu, kādā AIFP savas atbildības ietvaros būtu jāpārvalda AIF. Ārpussavienības AIFP gadījumā tas attiecas tikai uz ES AIF un citu tādu AIF apliecību vai akciju pārvaldību, kuras tiek tirgotas arī profesionāliem ieguldītājiem Savienībā.

(15) Atļaujas piešķiršana ES AIFP saskaņā ar šo direktīvu attiecas uz tāda ES AIF pārvaldību, kas veic uzņēmējdarbību AIFP izcelsmes dalībvalstī. Ievērojot turpmākās paziņošanas prasības, tajā arī tiek iekļauta ES AIFP pārvaldītu ES AIF tirdzniecība profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, kā arī to ES AIF pārvaldība, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas nav AIFP izcelsmes dalībvalsts.

▼B

Šajā direktīvā paredzēti arī nosacījumi, atbilstīgi kuriem atļauju saņēmušajiem ES AIFP ir tiesības tirgot ārpussavienības AIF profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, un nosacījumi, atbilstīgi kuriem ārpussavienības AIFP var saņemt atļauju pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot AIF profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, izmantojot pasi. Periodā, kas paredzēts kā pārejas periods, arī dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut ES AIFP tirgot ārpussavienības AIF tikai to teritorijā un/vai atļaut ārpussavienības AIFP pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot AIF profesionāliem ieguldītājiem to teritorijā, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktus, vienīgi tiktāl, ciktāl ir izpildīti šajā direktīvā paredzētie minimuma nosacījumi.

(16) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz AIFP, ja tie pārvalda AIF, kuru vienīgie ieguldītāji ir paši AIFP vai to mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi vai citi to mātesuzņēmumu meitasuzņēmumi, un ja minētie ieguldītāji paši nav AIF.

(17) Tāpat šajā direktīvā paredzēts atvieglots režīms AIFP, kuru pārvaldībā esošā AIF kopējā vērtība ir zemāka par EUR 100 miljonu robežvērtību, un AIFP, kuri pārvalda vienīgi AIF, kas neizmanto saistību īpatsvara palielināšanu un kas piecos gados nepiešķir ieguldītājiem atpakaļpirkšanas tiesības, ja kopējā viņu pārvaldītā AIF vērtība ir zemāka par EUR 500 miljonu robežvērtību. Lai gan attiecīgo AIFP darbības, visticamāk, atsevišķi būtiski neietekmēs finanšu stabilitāti, tomēr pastāv iespēja, ka kopumā to darbības varētu izraisīt sistēmiskus riskus. Tādējādi uz minētajiem AIFP nebūtu jāattiecas pilnīgai atļaujas saņemšanai, bet tiem būtu jāreģistrējas savās izcelsmes dalībvalstīs un, *inter alia*, jāsniedz savām kompetentajām iestādēm vajadzīgā informācija par galvenajiem instrumentiem, ko tie tirgo, par galvenajiem riska darījumiem un par pārvaldītā AIF nozīmīgāko līdzekļu koncentrāciju. Tomēr, lai izmantotu šajā direktīvā sniegtās tiesības, mazākajiem AIFP būtu jānodrošina iespēja tikt uzskatītiem par AIFP, ievērojot šajā direktīvā paredzēto izvēles procedūru. Šis atbrīvojums nedrīkstētu ierobežot dalībvalstu iespējas noteikt stingrākas prasības tiem AIFP, uz kuriem neattiecas izvēles procedūra.

(18) Nevienam ES AIFP nedrīkstētu būt iespēja pārvaldīt un/vai tirgot ES AIF profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, ja tam nav piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu. AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, būtu vienmēr jāizpilda šajā direktīvā paredzētie atļaujas piešķiršanas nosacījumi.

(19) Tiklīdz kā tas ir atļauts saskaņā ar šo direktīvu, ārpussavienības AIFP, kas gatavojas pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot AIF Savienībā, izmantojot pasi, vai ES AIFP, kas gatavojas tirgot ārpussavienības AIF Savienībā, izmantojot pasi, būtu jāsaņem atļauja

▼B

arī saskaņā ar šo direktīvu. Vismaz pārejas periodā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai arī atļaut ārpussavienības AIFP tirgot AIF attiecīgajā dalībvalstī un atļaut ES AIFP tirgot ārpussavienības AIF attiecīgajā dalībvalstī tiktāl, ciktāl ir izpildīti šajā direktīvā izklāstītie minimuma nosacījumi.

(20) Atkarībā no juridiskā veida vajadzētu būt iespējai veikt AIF ārēju vai iekšēju pārvaldību. Būtu jāuzskata, ka AIF tiek veikta iekšēja pārvaldība, ja pārvaldības funkcijas pilda AIF pārvaldes struktūra vai citi iekšējie resursi. Ja juridiskās formas dēļ AIF drīkst veikt iekšēju pārvaldību un ja AIF pārvaldes struktūra izvēlas neiecelt ārēju AIFP, tad AIF pats ir arī AIFP, un tādēļ tam būtu jāievēro visas uz AIFP attiecināmās prasības saskaņā ar šo direktīvu un jāsaņem atļauja kā tādam. AIFP, kurš ir iekšēji pārvaldīts AIF, tomēr nedrīkstētu saņemt atļauju kā viena vai vairāku citu AIF ārējais pārvaldnieks. Uzskatāms, ka AIF tiek veikta ārēja pārvaldība, ja AIF pats ir iecēlis vai tā vārdā ir iecelta ārēja juridiskā persona par pārvaldnieku, kura līdz ar šādu iecēlumu ir atbildīga par AIF pārvaldību. Ja ārējais AIFP ir iecelts, lai pārvaldītu kādu konkrētu AIF, nevajadzētu uzskatīt, ka tas nodrošina portfeļa pārvaldību, kā tā definēta Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 9) apakšpunktā, bet gan kolektīvā portfeļa pārvaldību atbilstīgi šai direktīvai.

(21) AIF pārvaldībai vajadzētu nozīmēt vismaz ieguldījumu pārvaldības pakalpojumu sniegšanu. Saskaņā ar šo direktīvu ieceltam atsevišķam AIFP nekad nedrīkstētu atļaut veikt portfeļa pārvaldību, ja netiek nodrošināta arī risku pārvaldība, un otrādi. Ievērojot šajā direktīvā paredzētos nosacījumus, atļauju saņēmušajam AIFP tomēr nedrīkstētu liegt piedalīties arī AIF pārvaldes un tirdzniecības darbībās vai ar AIF aktīviem saistītās darbībās. Ārējam AIFP nevajadzētu aizliegt arī sniegt ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumus ar ieguldītāju – katra atsevišķa klienta – sniegtu diskrecionāru pilnvarojumu, tostarp tādu portfeļu pārvaldības pakalpojumus, kuri pieder pensiju fondiem un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ([1]), kā arī sniegt ieguldījumu konsultāciju blakuspakalpojumus; veikt kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu ieguldījumu apliecību turēšanu un administratīvo pārvaldību, kā arī rīkojumu pieņemšanu un nodošanu izpildei. Atbilstīgi atļaujai, kas izsniegta saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, ārējam AIFP būtu jāatļauj pārvaldīt PVKIU.

(22) Ir jānodrošina, lai AIFP darbotos saskaņā ar stingriem pārvaldības kontroles pasākumiem. AIFP būtu jāpārvalda un jāorganizē tā, lai mazinātu interešu konfliktus. Organizatoriskajām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar šo direktīvu, nebūtu jāskar sistēmas un pārbaudes, kas ar valsts tiesību aktiem ir izveidotas, lai reģistrētu personas, kuras strādā kādā AIFP vai kāda AIFP labā.

([1]) OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

▼B

(23) Ir nepieciešams paredzēt minimālo kapitāla prasību piemērošanu, lai nodrošinātu AIFP veiktās AIF pārvaldības nepārtrauktību un regularitāti, un būtu jāaptver iespējamā AIFP pakļaušana profesionālajai atbildībai attiecībā uz visām to darbībām, tostarp AIF pārvaldību, pamatojoties uz deleģētu pilnvaru. AIFP vajadzētu būt izvēles brīvībai, vai profesionālās atbildības iespējamos riskus apdrošināt ar papildu pašu kapitālu vai ar profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

(24) Lai novērstu nepilnīgi izstrādātu atalgojuma sistēmu varbūtēju kaitīgu ietekmi uz pareizu riska pārvaldību un lai kontrolētu darbinieku rīcību, uzņemoties risku, būtu jāparedz, ka attiecībā uz to kategoriju darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē to pārvaldīto AIF riska profilu, AIFP ir pienākums izveidot un uzturēt tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst pareizas un efektīvas riska pārvaldības principiem. Šo darbinieku kategorijās būtu jāiekļauj vismaz augstākā vadība, tie, kas uzņemas risku un veic kontroli, kā arī visi darbinieki, kuri to kopējā atalgojuma dēļ ir tajā pašā atalgojuma grupā kā augstākā vadība, un tie darbinieki, kas uzņemas risku.

(25) Principos, kas nosaka atalgojuma politiku, būtu jāatzīst, ka AIFP ir iespēja piemērot minēto politiku dažādi, ņemot vērā savu apjomu un to AIF apjomu, kurus tie pārvalda, kā arī to iekšējo organizāciju un raksturu, to darbības jomu un sarežģītību.

(26) Pareizas atalgojuma politikas principi, kas izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2009/384/EK (2009. gada 30. aprīlis) par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē ([1]), atbilst šīs direktīvas principiem un tos papildina.

(27) Lai veicinātu atalgojuma politikas un prakses izvērtējuma uzraudzības konverģenci, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ([2]) (EVTI), būtu jānodrošina, ka AIFP nozarē tiek izstrādātas pārdomātas atalgojuma politikas pamatnostādnes. Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ([3]), būtu jāpalīdz šādu pamatnostādņu izstrādē.

(28) Atalgojuma noteikumi nedrīkstētu ierobežot Līgumos, jo īpaši LESD 153. panta 5. punktā, garantēto pamattiesību un vispārējo valsts līgumu un darba tiesību principu un piemērojamo tiesību aktu par akcionāru tiesībām un līdzdalību pilnīgu ievērošanu un vispārējo atbildību par attiecīgās iestādes pārvaldes un

([1]) OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp.
([2]) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.
([3]) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

▼B

uzraudzības struktūrām, kā arī attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un tradīcijām.

(29) Ticama un objektīva aktīvu novērtēšana ir ārkārtīgi nozīmīga ieguldītāju interešu aizsardzībai. AIFP izmanto dažādas metodes un sistēmas aktīvu novērtēšanai atkarībā no aktīviem un tirgiem, kuros tie tiek pārsvarā ieguldīti. Ir lietderīgi atzīt šīs atšķirības, tomēr ir jāprasa, lai AIFP vienmēr piemēro vērtēšanas procedūras, kuru rezultātā tiek veikta AIF aktīvu pareiza vērtēšana. Aktīvu novērtēšanas un aktīvu neto vērtības aprēķināšanas procesam vajadzētu būt funkcionāli neatkarīgam no AIFP portfeļa pārvaldības un AIFP atalgojuma politikas, un citiem pasākumiem vajadzētu nodrošināt interešu konfliktu un nepamatotas ietekmes uz darbiniekiem novēršanu. AIFP vajadzētu būt iespējai iecelt ārēju vērtētāju, ievērojot konkrētus nosacījumus.

(30) Ievērojot stingrus ierobežojumus un prasības, tostarp, ja ir objektīvs iemesls, AIFP vajadzētu būt iespējai deleģēt tā vārdā īstenot dažas tās funkcijas saskaņā ar šo direktīvu, lai palielinātu savas uzņēmējdarbības efektivitāti. Tāpat vajadzētu būt atļautai turpmākai deleģēšanai, ievērojot tos pašus nosacījumus. AIFP tomēr vienmēr vajadzētu palikt atbildīgiem par deleģēto funkciju atbilstīgu īstenošanu un atbilstību šai direktīvai jebkurā laikā.

(31) Stingrie ierobežojumi un prasības attiecībā uz AIFP pienākumu deleģēšanu būtu jāpiemēro I pielikumā izklāstīto pārvaldības funkciju deleģēšanai. Šajā direktīvā paredzētajiem īpašajiem ierobežojumiem un prasībām nebūtu jāattiecas uz papildpienākumu deleģēšanu, piemēram, uz AIFP pārvaldības uzdevumu ietvaros veicamo administratīvo vai tehnisko funkciju deleģēšanu.

(32) Nesenie notikumi iezīmē kritisku nepieciešamību nošķirt aktīvu turēšanu un pārvaldības funkcijas un nodalīt ieguldītāju aktīvus no pārvaldnieka aktīviem. Lai gan AIFP pārvalda AIF, kuriem ir atšķirīgi uzņēmējdarbības modeļi un pasākumi, *inter alia*, attiecībā uz aktīvu turēšanu, ir būtiski, ka tiek iecelts no AIFP nošķirts depozitārijs, lai īstenotu depozitārija funkcijas attiecībā uz AIF.

(33) Šīs direktīvas noteikumi par depozitārija iecelšanu un tā uzdevumiem būtu jāpiemēro visiem AIFP pārvaldītiem AIF saskaņā ar šo direktīvu, un tāpēc tie būtu jāpiemēro visiem AIF uzņēmējdarbības modeļiem. Tomēr tie būtu jāpielāgo atšķirīgu uzņēmējdarbības modeļu specifikai. Dažiem uzņēmējdarbības modeļiem konkrēti depozitārija uzdevumi ir būtiskāki nekā citiem atkarībā no aktīvu veida, kuros AIF iegulda, un no uzdevumiem, kuri saistīti ar šiem aktīviem.

▼B

(34) Dažiem AIF, attiecībā uz kuriem atpakaļpirkšanas tiesības nevar izmantot piecus gadus pēc sākotnējo ieguldījumu veikšanas, un tiem, kuri saskaņā ar savu galveno ieguldījumu politiku parasti neiegulda aktīvos, kas ir jāglabā atbilstīgi šai direktīvai, vai parasti iegulda emitentos vai biržas sarakstos neiekļautās sabiedrībās, lai potenciāli iegūtu kontroli šajās sabiedrībās saskaņā ar šo direktīvu, piemēram, privātā kapitāla fondiem, riska kapitāla fondiem un nekustamā īpašuma fondiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ļaut iecelt par depozitāriju notāru, juristu, reģistrētāju vai citu struktūru. Šādos gadījumos depozitārija funkcijām vajadzētu būt daļai no profesionālas darbības vai uzņēmējdarbības, kuras sakarā uz iecelto struktūru attiecas tiesību aktos atzīta profesionālas darbības obligāta reģistrācija vai tiesību normas vai profesionālas darbības noteikumi, un ja šī struktūra var sniegt pietiekamas finansiālas un profesionālas garantijas, kuras ļauj efektīvi pildīt attiecīgās depozitārija funkcijas un veikt šīm funkcijām raksturīgos uzdevumus. Šādi ņem vērā konkrētu veidu slēgto fondu praksi. Taču attiecībā uz visiem pārējiem AIF depozitārijam vajadzētu būt kredītiestādei, ieguldījumu sabiedrībai vai citai struktūrai, kas saņēmusi atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, ņemot vērā glabāšanas funkcijas svarīgo nozīmi. Tikai attiecībā uz ārpussavienības AIF vajadzētu būt iespējai, ka depozitārijs drīkst būt arī kredītiestāde vai cita šajā apsvērumā minētajām struktūrām līdzīga struktūra, ja uz šo struktūru attiecas efektīva piesardzīga reglamentācija un uzraudzība, kuras iedarbība ir tāda pati kā Savienības tiesību aktiem un kura tiek efektīvi īstenota.

(35) Depozitārijam vajadzētu būt juridiskajai adresei vai filiālei tajā pašā valstī, kur AIF. Ārpussavienības AIF vajadzētu būt iespējai iecelt depozitāriju, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā trešā valstī, tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti papildu nosacījumi. Pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti deleģētajos aktos, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, nosakot, ka trešās valsts veiktajai piesardzīgajai reglamentācijai un uzraudzībai ir tāda pati iedarbība kā Savienības tiesību aktiem un ka tā tiek efektīvi īstenota. Turklāt būtu jāpiemēro Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantā izklāstītā domstarpību izšķiršanas procedūra, ja kompetentajām iestādēm ir domstarpības par citu papildu nosacījumu pareizu piemērošanu. Attiecībā uz ārpussavienības AIF kā alternatīva būtu jāparedz iespēja, ka depozitārijs var veikt uzņēmējdarbību AIF pārvaldošā AIFP izcelsmes dalībvalstī vai atsauces dalībvalstī.

(36) Komisija tiek aicināta apsvērt iespējas ierosināt atbilstīgu horizontālu leģislatīvu priekšlikumu, kas precizētu depozitārija pienākumus un saistības un kas noteiktu vienas dalībvalsts depozitārija tiesības sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī.

(37) Depozitārijam vajadzētu būt atbildīgam par AIF naudas plūsmu pareizu uzraudzību, un jo īpaši par nodrošināšanu, ka ieguldītāju nauda un nauda, kas pieder AIF vai AIFP, ja tas darbojas AIF vārdā, ir pareizi iegrāmatota kontos, kas atvērti AIF vai AIFP, kuri darbojas AIF vārdā, vai depozitārijam, kas darbojas AIF vārdā. Tāpat depozitārijam vajadzētu būt atbildīgam par AIF aktīvu turēšanu, tostarp par tādu finanšu instrumentu glabāšanu,

▼B

kurus var reģistrēt finanšu instrumentu kontā, kas atvērts depozitārija reģistros, un visu tādu finanšu instrumentu glabāšanu, kurus var fiziski nodot depozitārijam, un par pārbaudīšanu, vai AIF vai AIFP tā pārvaldīto AIF vārdā ir ieguvis īpašumtiesības uz visiem pārējiem aktīviem. Nodrošinot, ka ieguldītāju nauda ir iegrāmatota naudas kontā, depozitārijam būtu jāņem vērā principi, kas noteikti 16. pantā Komisijas Direktīvā 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem ([1]).

(38) Depozitārijam būtu jārīkojas godīgi, taisnīgi, profesionāli, neatkarīgi un AIF vai AIF ieguldītāju interesēs.

(39) Depozitārijam vajadzētu būt iespējai aktīvu turēšanu deleģēt trešai personai, kam savukārt vajadzētu būt iespējai šo funkciju deleģēt tālāk. Tomēr uz deleģēšanu un turpmāko deleģēšanu būtu jāattiecina stingras prasības saistībā ar tās trešās personas piemērotību, kurai uzticēta deleģētā funkcija, un saistībā ar piemērotām prasmēm, rūpību un centību, kāda depozitārijam būtu jāīsteno, izvēloties, ieceļot un pārraugot šo trešo personu.

(40) Trešai personai, kam deleģēta aktīvu turēšana, vajadzētu būt iespējai uzturēt no savas mantas nošķirtu kopēju kontu vairākiem AIF – tā dēvēto "kopējo (*omnibus*) kontu".

(41) Par glabāšanas funkciju deleģēšanu nebūtu jāuzskata aktīvu glabāšanas uzticēšana vērtspapīru norēķinu sistēmas operatoram, kas izraudzīts, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ([2]), vai līdzīgu pakalpojumu uzticēšana trešās valsts vērtspapīru norēķinu sistēmām.

(42) Stingrie ierobežojumi un prasības, kas noteiktas depozitārija pienākumu deleģēšanai, būtu jāattiecina uz specifisku depozitārija funkciju deleģēšanu, piemēram, uz naudas plūsmas uzraudzību, aktīvu turēšanu un kontroles funkcijām. Šajā direktīvā noteiktos specifiskos ierobežojumus un prasības neattiecina uz tādu papildpienākumu deleģēšanu, kuri ir saistīti ar tiešajiem depozitārija pienākumiem, piemēram, uz administratīvām vai tehniskām funkcijām, ko depozitārijs īsteno kā daļu no saviem depozitārija pienākumiem.

([1]) OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.
([2]) OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

▼B

(43) Šajā direktīvā ņemts vērā arī tas, ka daudzi AIF, un jo īpaši riska ieguldījumu fondi, patlaban veic galvenā brokera funkcijas. Šī direktīva nodrošina, ka AIF drīkst turpināt pildīt viena vai vairāku galveno brokeru funkcijas. Tomēr, izņemot situāciju, kad depozitārija funkciju izpilde funkcionāli un hierarhiski ir atdalīta no galvenā brokera uzdevumiem un iespējamie interešu konflikti ir identificēti, pārvaldīti un darīti zināmi AIF ieguldītājiem, galveno brokeri nedrīkst iecelt par depozitāriju, jo galvenie brokeri darbojas kā AIF darījumu partneri, un tāpēc tie vienlaikus nedrīkst darboties AIF interesēs, kā tas tiek prasīts depozitārijam. Depozitārijiem vajadzētu būt tiesīgiem glabāšanas uzdevumus deleģēt vienam vai vairākiem galvenajiem brokeriem vai citām trešām personām. Papildus deleģētajiem līdzekļu glabāšanas uzdevumiem galvenajiem brokeriem vajadzētu atļaut sniegt galvenā brokera darījumu pakalpojumus AIF. Šie galvenā brokera darījumu pakalpojumi nedrīkstētu būt daļa no deleģējuma.

(44) Depozitārijam vajadzētu būt atbildīgam par zaudējumiem, kas radušies AIFP, AIF un ieguldītājiem. Šajā direktīvā glabāto finanšu instrumentu zaudēšana tiek norobežota no jebkādiem citiem zaudējumiem. Ja radušies citādi zaudējumi, nevis zaudēti glabātie finanšu instrumenti, depozitārijam vajadzētu būt atbildīgam, ja šie zaudējumi radušies tīši vai neuzmanības dēļ. Ja depozitārijs glabā aktīvus un minētie aktīvi tiek zaudēti, depozitārijam vajadzētu būt atbildīgam, izņemot gadījumus, kad tas var pierādīt, ka zaudējumi radušies tādu ārēju apstākļu dēļ, kurus tas nevarēja ietekmēt un kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgiem centieniem panākt pretējo. Šajā sakarā depozitārijam nedrīkstētu būt iespēja atsaukties uz noteiktām iekšējām situācijām – piemēram, kāda darbinieka veiktu krāpniecību –, lai atbrīvotu sevi no atbildības.

(45) Ja depozitārijs deleģē līdzekļu glabāšanas uzdevumus un trešās personas glabāšanā esošie finanšu instrumenti tiek zaudēti, depozitārijam par to vajadzētu būt atbildīgam. Tomēr, ja depozitārijam ir nepārprotami atļauts atbrīvot sevi no atbildības sakarā ar to, ka iepriekš ticis noslēgts līgums par atbildības nodošanu attiecīgajai trešai personai saskaņā ar rakstisku līgumu starp depozitāriju un AIF vai ar AIFP, kas darbojas AIF vārdā, un kurā šāda atbrīvošana ir objektīvi pamatota, un ja trešā persona var tikt uzskatīta par atbildīgu par zaudējumiem, pamatojoties uz līgumu starp depozitāriju un trešo personu, depozitārijam vajadzētu būt iespējai sevi atbrīvot no atbildības, ja tas var pierādīt, ka ir izpildījis savus pienākumus ar pienācīgu rūpību un ka ir izpildītas deleģēšanas specifiskās prasības. Nosakot prasības attiecībā uz atbildības nodošanu trešai personai, pamatojoties uz līgumu, šīs direktīvas nolūks ir pievienot ārēju ietekmi šādam līgumam, prasot atbildību no trešām personām AIF priekšā vai attiecīgā gadījumā AIF ieguldītāju priekšā par glabāto finanšu instrumentu zaudējumu.

▼B

(46) Turklāt, ja trešās valsts tiesību aktos prasīts, lai noteiktus finanšu instrumentus glabātu vietējās struktūras, un ja nav vietējo struktūru, kas atbilst depozitārija deleģēšanas prasībām, depozitārijam vajadzētu būt iespējai atbrīvot sevi no atbildības ar nosacījumu, ka attiecīgā AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos skaidri atļauta šāda atbrīvošana no atbildības; ieguldītāji ir pienācīgi informēti par šādu atbrīvošanu no atbildības un par atbrīvošanas no atbildības attaisnojošiem apstākļiem, pirms viņi veic ieguldījumus; AIF vai AIFM, kas darbojas AIF vārdā, uzdevis depozitārijam deleģēt šādu finanšu instrumentu glabāšanu vietējai struktūrai; noslēgts rakstisks līgums starp depozitāriju un AIF vai attiecīgā gadījumā starp AIFP, kas darbojas AIF vārdā, kurā nepārprotami atļauta šāda atbrīvošana no atbildības; un ir rakstisks līgums starp depozitāriju un trešo personu, kurā nepārprotami nodota depozitārija atbildība trešai personai un ar ko dod iespēju AIF vai attiecīgā gadījumā AIFP, kas darbojas AIF vārdā, izvirzīt prasību trešai personai saistībā ar finanšu instrumentu zaudējumu vai dod iespēju depozitārijam šādu prasību izvirzīt to vārdā.

(47) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus turpmākus likumdošanas pasākumus saistībā ar Direktīvu 2009/65/EK attiecībā uz depozitāriju, jo PVKIU un AIF atšķiras gan pēc izmantotās ieguldījumu stratēģijas, gan pēc to ieguldītāju veida, kam tie paredzēti.

(48) AIFP attiecībā uz katru tā pārvaldīto ES AIF un uz katru AIF, ko tas tirgo Savienībā, ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc finanšu gada beigām būtu jādara pieejams gada pārskats par katru finanšu gadu saskaņā ar šo direktīvu. Šim sešu mēnešu periodam nevajadzētu skart dalībvalstu tiesības noteikt īsāku periodu.

(49) Ņemot vērā to, ka AIFP ir iespēja palielināt saistību īpatsvaru un noteiktos gadījumos veicināt sistēmiska riska veidošanos vai neorganizētu tirgus darbību, īpašas prasības būtu jāpiemēro tiem AIFP, kuri izmanto saistību īpatsvara palielināšanu. Šo risku konstatēšanai, uzraudzībai un novēršanai nepieciešamā informācija Savienībā netiek iegūta saskaņoti un nodota dalībvalstīm, lai konstatētu iespējamos riska avotus attiecībā uz Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Lai šo situāciju uzlabotu, būtu jāpiemēro īpašas prasības tiem AIFP, kas AIF līmenī būtiski palielina saistību īpatsvaru. Šādiem AIFP būtu jāuzliek par pienākumu izpaust informāciju par kopējo saistību īpatsvara palielinājuma līmeni, saistību īpatsvaru, ko veido aizņemtie naudas līdzekļi vai vērtspapīri, saistību īpatsvara palielinājumu, kas izriet no atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām, aktīvu atkārtotas izmantošanas, kā arī to AIF galvenos saistību īpatsvara palielināšanas avotus. Kompetento iestāžu ievāktā informācija būtu jānodod citām Savienības iestādēm, EVTI un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas mikrouzraudzību un Eiropas

▼B

Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu ([1]), lai palīdzētu kopīgi analizēt ietekmi, kāda uz Savienības finanšu sistēmu ir šo AIFP pārvaldīto AIF saistību īpatsvara palielināšanai, un lai veicinātu kopīgas atbildes reakcijas īstenošanu. Ja viens vai vairāki AIFP pārvaldīti AIF varētu būt svarīgs darījumu partnera riska avots attiecībā uz kredītiestādēm vai citām sistēmiski saistītām iestādēm citās dalībvalstīs, arī šāda informācija būtu jānodod attiecīgajām iestādēm.

(50) Lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi novērtēti riski, ko rada AIFP saistību īpatsvara palielināšana attiecībā uz to pārvaldīto AIF, AIFP būtu jāpierāda, ka saistību īpatsvara ierobežojumi katram tā pārvaldītajam AIF ir pamatoti un ka tas visu laiku atbilst šiem ierobežojumiem. Ja var tikt apdraudēta finanšu sistēmas stabilitāte un integritāte, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām noteikt ierobežojumus saistību īpatsvaram, ko AIFP var izmantot tā pārvaldītos AIF. Par visām šajā sakarā veiktajām darbībām būtu jāinformē EVTI un ESRK.

(51) Tiek arī uzskatīts, ka, ievērojot ESRK rekomendācijas, ir jāatļauj EVTI izvērtēt, vai AIFP vai AIFP grupas veiktā saistību īpatsvara palielināšana rada būtisku risku finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, un sniegt rekomendācijas kompetentajām iestādēm, norādot, kādi pasākumi jāveic stāvokļa uzlabošanai.

(52) Ir jānodrošina, ka AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, uzņēmumi, kuros AIFP pārvaldītajiem AIF ir kontrole, un šādu uzņēmumu darbinieki saņem konkrētu informāciju, kas šiem uzņēmumiem nepieciešama, lai izvērtētu, kā šī kontrole ietekmēs viņu stāvokli.

(53) Kad AIFP pārvalda AIF, kam ir kontrole emitentā, kura akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū, parasti būtu jāpublisko informācija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem ([2]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū ([3]). Būtu jāpiemēro īpašas prasības AIFP, kuri pārvalda AIF, kam ir kontrole biržas sarakstos neiekļautās sabiedrībās. Lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz kontrolēto uzņēmumu, vajadzētu piemērot uzlabotas pārredzamības, informācijas atklāšanas prasības un ziņošanas prasības. Turklāt attiecīgo AIF gada pārskatus vajadzētu papildināt ar informāciju par kontrolēto uzņēmumu vai šādu papildu informāciju vajadzētu iekļaut kontrolētā uzņēmuma gada pārskatā. Šādu informāciju vajadzētu darīt pieejamu uzņēmuma darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem un attiecīgā AIF ieguldītājiem.

([1]) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.
([2]) OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.
([3]) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

▼B

(54) Ja AIF iegūst kontroli konkrētos uzņēmumos saskaņā ar šo direktīvu, piemēro īpašās prasības par šādu uzņēmumu darbinieku informēšanu. Tomēr vairumā gadījumu AIFP nav kontroles AIF, izņemot, ja tas ir iekšēji pārvaldīts AIF. Turklāt saskaņā ar vispārējiem uzņēmējdarbības tiesību principiem nav tiešu attiecību starp akcionāriem un uzņēmuma darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem. Šo iemeslu dēļ ar šo direktīvu nevar akcionāram vai tā pārvaldniekam, proti, AIF un AIFP, noteikt tiešus pienākumus sniegt informāciju uzņēmuma darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem. Saistībā ar informācijas sniegšanu darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem šajā direktīvā būtu jāparedz pienākums attiecīgajam AIFP veltīt maksimālus centienus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā uzņēmuma direktoru padome atklāj attiecīgu informāciju uzņēmuma darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem.

(55) Komisija tiek aicināta izpētīt vajadzību un iespējas grozīt šajā direktīvā izklāstītās informēšanas un informācijas izpaušanas prasības, ko piemēro tad, ja ir kontrole biržas sarakstos neiekļautās sabiedrībās vai emitentos, vispārējā līmenī neatkarīgi no ieguldītāju veida.

(56) Ja AIFP pārvalda vienu vai vairākus AIF, kuri ieguvuši kontroli biržas sarakstos neiekļautā sabiedrībā, tad AIFP būtu jāsniedz tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm informācija par iegādes finansēšanu. Minētajam pienākumam sniegt informāciju par finansēšanu būtu jāattiecas arī uz AIFP, kurš pārvalda AIF, kas ieguvuši kontroli akciju emitentā, kuru atļauts tirgot regulētā tirgū.

(57) Ja AIFP pārvalda vienu vai vairākus AIF, kuri ieguvuši kontroli biržas sarakstos neiekļautā sabiedrībā vai emitentā, tad AIFP 24 mēnešu laikposmā pēc tam, kad AIF ieguvis kontroli sabiedrībā, pirmkārt, saskaņā ar šo direktīvu nedrīkstētu atļaut veicināt, atbalstīt vai uzdot veikt jebkādu sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi; otrkārt, ciktāl AIFP ir pilnvarots balsot AIF vārdā uzņēmuma pārvaldes struktūrās, saskaņā ar šo direktīvu nedrīkstētu ļaut balsot par šā uzņēmuma īstenotu jebkādu sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi; un, treškārt, saskaņā ar šo direktīvu vienmēr būtu jādara viss iespējamais, lai novērstu sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi. Šo direktīvu transponējot savos tiesību aktos, dalībvalstīm būtu jāņem vērā šīs direktīvas V nodaļas 2. iedaļas noteikumu regulatīvais nolūks un šajā sakarā pienācīgi jāievēro vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšana ES AIF un ārpussavienības AIF, kad tie iegūst kontroli uzņēmumos, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

▼B

(58) Ja ir kontrole biržas sarakstos neiekļautā sabiedrībā vai attiecīgā gadījumā emitentā, uz informēšanas un informācijas izpaušanas prasībām un īpašiem aizsardzības pasākumiem pret aktīvu samazināšanu būtu jāattiecas vispārējiem izņēmumiem saistībā ar kontroli mazos un vidējos uzņēmumos un īpašam nolūkam dibinātās struktūrās nekustamā īpašuma pirkšanai, turēšanai vai pārvaldīšanai. Turklāt minētās prasības nav vērstas uz to, lai publiskotu informāciju, kas AIFP radītu nelabvēlīgu situāciju salīdzinājumā ar citiem iespējamiem konkurentiem, piemēram, valsts ieguldījumu fondiem vai konkurentiem, kuri varētu vēlēties pārtraukt mērķsabiedrības uzņēmējdarbību, izmantojot informāciju savā labā. Tādēļ visi pienākumi informēt un izpaust informāciju būtu jāpiemēro, ievērojot ar konfidenciālo informāciju saistītos nosacījumus un ierobežojumus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausīšanai Eiropas Kopienā ([1]), un neskarot Direktīvas 2004/25/EK un 2004/109/EK. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai atbilstīgi to tiesību aktos paredzētajiem ierobežojumiem un nosacījumiem darbinieku pārstāvjiem un ikvienam, kas viņiem palīdz, nebūtu atļauts izpaust darbiniekiem un trešām personām tādu informāciju, kura skar uzņēmuma likumīgās intereses un viņiem uzticēta kā konfidenciāla. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām atļaut darbinieku pārstāvjiem un ikvienam, kas viņiem palīdz, nodot konfidenciālu informāciju darbiniekiem un trešām personām, ievērojot konfidencialitātes pienākumu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecīgais AIFP neprasa, lai direktoru padome nodotu informāciju darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem, ja šādas informācijas būtība ir tāda, ka saskaņā ar objektīviem kritērijiem tā varētu nopietni kaitēt attiecīgā uzņēmuma darbībai vai to traucēt. Tāpat informēšanas un informācijas izpaušanas prasības, kā arī īpašie aizsardzības pasākumi pret aktīvu samazināšanu būtu jāpiemēro, neskarot dalībvalstu pieņemtus stingrākus noteikumus.

(59) Šī direktīva turklāt paredz nosacījumus, atbilstīgi kuriem ES AIFP var tirgot ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas profesionāliem ieguldītājiem Savienībā. Šādai tirdzniecībai ES AIFP vajadzētu būt atļautai vienīgi tiktāl, ciktāl AIFP ievēro šo direktīvu un tirdzniecība notiek, izmantojot pasi, neskarot to AIF tirdzniecību, kuru veic AIFP, kuru rīcībā esošie līdzekļi ir mazāki par šajā direktīvā noteiktajām robežvērtībām. Dalībvalstīm vajadzētu joprojām atļaut šo AIF tirdzniecību veikt AIFP, kuru rīcībā esošie līdzekļi ir mazāki par valsts noteikumos paredzētajām robežvērtībām.

(60) Trešām personām, kas darbojas AIFP vārdā, vajadzētu būt iespējai iekļaut AIF apliecības vai akcijas regulēta tirgus sarakstā Savienībā vai tās piedāvāt vai izvietot kādā dalībvalstī vienīgi tad, ja AIF pārvaldošajam AIFP ir pašam atļauts tirgot AIF attiecīgajā dalībvalstī. Turklāt AIF tirdzniecību ieguldītājiem Savienībā var reglamentēt arī citi valstu un Savienības tiesību akti, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003.

([1]) OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

▼B

gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību ([1]), un Direktīva 2004/39/EK.

(61) Patlaban daudzi ES AIFP pārvalda ārpussavienības AIF. Ir lietderīgi atļauju saņēmušiem ES AIFP ļaut pārvaldīt ārpussavienības AIF, bet netirgojot tos Savienībā, nenosakot tiem stingras depozitārija prasības un prasības, kas attiecas uz gada pārskatiem, kā noteikts šajā direktīvā, jo šīs prasības ir ietvertas Savienības ieguldītāju aizsardzībai.

(62) Pēc tam, kad būs stājies spēkā deleģētais akts, ko Komisija pieņem šajā sakarā, kas principā notiks divus gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas galīgā termiņa, ņemot vērā EVTI rekomendācijas, atļauju saņēmušiem ES AIFP, kuri vēlas tirgot ES AIF profesionāliem ieguldītājiem viņu izcelsmes dalībvalstī un/vai citā dalībvalstī, vajadzētu atļaut to darīt, izmantojot pasi, ciktāl viņi ievēro visus šajā direktīvā paredzētos noteikumus. Uz šādām tiesībām attiecas paziņošanas procedūras un nosacījumi saistībā ar ārpussavienības AIF attiecīgo trešo valsti.

(63) Pārejas periodā, kas, pamatojoties uz EVTI rekomendācijām šajā sakarā, principā tiks izbeigts ar deleģēto aktu trīs gadus pēc ārpussavienības AIFP pases izveides, ES AIFP, kuri vēlas tirgot ārpussavienības AIF konkrētās dalībvalstīs, taču bez pases, arī vajadzētu būt tiesīgiem to darīt ar attiecīgās dalībvalsts atļauju, tomēr tikai tiktāl, ciktāl tie atbilst šīs direktīvas prasībām, izņemot depozitārija prasības. Tomēr šādiem ES AIFP būtu jānodrošina, ka vienai vai vairākām struktūrām ir uzdots pildīt depozitārija pienākumus. Turklāt būtu jāpastāv attiecīgiem sistēmiska riska uzraudzībai paredzētiem un starptautiskiem standartiem atbilstošiem mehānismiem nolūkā īstenot sadarbību starp AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un ārpussavienības AIF trešās valsts uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu. Sadarbības mehānismus nedrīkstētu izmantot kā šķērsli ārpussavienības AIF tirdzniecībai attiecīgā dalībvalstī. Turklāt trešā valsts, kurā ārpussavienības AIF veic uznēmējdarbību, nedrīkstētu būt iekļauta sarakstā, ko veido Finanšu darījumu darba grupa nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanai (*FATF*), kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas.

(64) Pēc tam, kad stājas spēkā Komisijas minētajā sakarā pieņemtais deleģētais akts, kas principā notiks divus gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas galīgā termiņa, ņemot vērā EVTI rekomendācijas, šīs direktīvas pamatprincipam vajadzētu būt tādam, ka ārpussavienības AIFP var izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar šo direktīvu, piemēram, tiesības tirgot AIF apliecības vai akcijas visā

([1]) OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

▼B

Savienībā, izmantojot pasi, ja tiek izpildīta šī direktīva. Tam vajadzētu nodrošināt vienādus konkurences apstākļus ES AIFP un ārpussavienības AIFP. Tāpēc šī direktīva nosaka procedūru ārpussavienības AIFP, lai saņemtu atļauju saskaņā ar šo direktīvu, un tā būs piemērojama pēc Komisijas šajā sakarā pieņemtā deleģētā akta stāšanās spēkā. Lai nodrošinātu, ka tiek īstenota šāda atbilstība, dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina atbilstība šai direktīvai. Attiecībā uz šādiem ārpussavienības AIFP kompetentajām iestādēm vajadzētu būt atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā definēts šajā direktīvā.

(65) Tādēļ, ja ārpussavienības AIFP vēlas pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot AIF Savienībā, izmantojot pasi, tam vajadzētu izvirzīt arī prasību ievērot šo direktīvu, attiecinot uz to tādus pašus pienākumus kā uz ES AIFP. Īpašos izņēmuma apstākļos, ja atbilstība kādam šīs direktīvas noteikumam nav saderīga ar tiesību aktu, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai attiecīgā gadījumā ārpussavienības AIF, kuru tirgo Savienībā, tad ārpussavienības AIFP vajadzētu būt iespējai tikt atbrīvotam no atbilstības attiecīgajam šīs direktīvas noteikumam, ja tas var pierādīt, ka ir neiespējami savienot atbilstību šīs direktīvas noteikumam ar atbilstību obligātam noteikumam tiesību aktā, kurš attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai attiecīgā gadījumā uz ārpussavienības AIF, ko tirgo Savienībā; ka tiesību akts, kurš attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai uz ārpussavienības AIF, paredz līdzvērtīgus noteikumus, kuriem ir tāds pats regulējošs mērķis un kuri nodrošina tāda paša līmeņa aizsardzību attiecīgo AIF ieguldītājiem; un ka ārpussavienības AIFP un/vai ārpussavienības AIF ievēro atbilstību līdzvērtīgiem noteikumiem.

(66) Turklāt ārpussavienības AIFP, kas plāno tirgot ES AIF un/vai tirgot AIF Savienībā, izmantojot pasi, būtu jāievēro īpaša atļaujas saņemšanas procedūra un jāizpilda noteiktas īpašas prasības attiecībā uz ārpussavienības AIFP konkrēto trešo valsti un attiecīgā gadījumā uz ārpussavienības AIF konkrēto trešo valsti.

(67) EVTI sniedz rekomendācijas sakarā ar atsauces dalībvalsts lēmumu un attiecīgā gadījumā par atbrīvojumu, ja ir nesaderība ar līdzvērtīgiem noteikumiem. Būtu jāpiemēro īpašas prasības attiecībā uz informācijas apmaiņu starp atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm un AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Turklāt būtu piemēro Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantā izklāstītā domstarpību izšķiršanas procedūra, ja starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm nav panākta vienošanās par atsauces dalībvalsts lēmumu, par atbrīvojuma piemērošanu gadījumā, kad pastāv nesavienojamība starp šīs direktīvas prasību izpildi un trešās valsts līdzvērtīgu noteikumu prasību

▼B

izpildi, un par izvērtēšanu saistībā ar īpašu prasību izpildi, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP konkrēto trešo valsti un attiecīgā gadījumā uz ārpussavienības AIF konkrēto trešo valsti.

(68) EVTI būtu katru gadu jāveic kompetento iestāžu veikto tādu uzraudzības pasākumu salīdzinoša izvērtējuma analīze, kuri saistīti ar atļaujas piešķiršanu ārpussavienības AIFP un to uzraudzību, lai vēl vairāk sekmētu uzraudzības konsekvenci saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 30. pantu.

(69) ES AIFP, kuri vēlas tirgot ārpussavienības AIF konkrētās dalībvalstīs, taču bez pases, arī vajadzētu varēt to darīt ar attiecīgās dalībvalsts atļauju vienīgi tiktāl, ciktāl tie atbilst šīs direktīvas prasībām, izņemot depozitārija prasības. Tomēr šādiem ES AIFP būtu jānodrošina, ka vienai vai vairākām struktūrām ir uzdots pildīt depozitārija pienākumus. Pārejas periodā, kas, pamatojoties uz EVTI rekomendācijām šajā sakarā, principā tiks izbeigts ar deleģēto aktu trīs gadus pēc ārpussavienības AIFP pases izveides, ārpussavienības AIFP, kuri vēlas tirgot AIF tikai konkrētās dalībvalstīs un bez šādas pases, vajadzētu būt tiesīgiem to darīt ar attiecīgās dalībvalsts atļauju, tomēr tikai tiktāl, ciktāl tie izpilda konkrētus minimuma nosacījumus. Minētajiem ārpussavienības AIFP būtu jāpiemēro noteikumi, kas ir līdzīgi tiem, kurus piemēro ES AIFP, kuri pārvalda ES AIF, attiecībā uz informācijas sniegšanu ieguldītājiem. Lai sekmētu sistēmiskā riska uzraudzību, minētajiem ārpussavienības AIFP būtu arī jāpiemēro pienākumi sniegt informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā AIF tiek tirgoti. Tādēļ šādam AIFP būtu jāievēro šajā direktīvā noteiktās pārredzamības prasības un jo īpaši pienākumi, kas noteikti AIFP, kuri pārvalda AIF, kas iegūst kontroli biržas sarakstos neiekļautās sabiedrībās vai emitentos. Turklāt vajadzētu būt izveidotiem attiecīgiem sistēmiska riska uzraudzībai paredzētiem un starptautiskajiem standartiem atbilstošiem mehānismiem nolūkā īstenot sadarbību starp to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās AIF tiek tirgoti, attiecīgā gadījumā – konkrēto ES AIF kompetentajām iestādēm, ārpussavienības AIFP trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIF veic uzņēmējdarbību, un – attiecīgā gadījumā – tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIF veic uzņēmējdarbību, lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu. Sadarbības mehānismus nedrīkstētu izmantot kā šķērsli trešo valstu fondu tirdzniecībai attiecīgā dalībvalstī. Visbeidzot, trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP vai attiecīgā gadījumā ārpussavienības AIF, nedrīkstētu būt iekļauta *FATF* sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas.

(70) Ar šo direktīvu nevajadzētu ietekmēt pašreizējo situāciju, kad profesionāls ieguldītājs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, var patstāvīgi ieguldīt AIF neatkarīgi no tā, kur uzņēmējdarbību veic AIFP un/vai AIF.

(71) Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut AIFP pārvaldītu visu vai konkrētu veidu AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem

▼B

to teritorijā. Ja dalībvalsts atļauj konkrētu veidu AIF tirdzniecību, šai dalībvalstij būtu jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, vai konkrētu AIF var uzskatīt par tādu, ko drīkst tirgot privātiem ieguldītājiem tās teritorijā. Neskarot citu Savienības tiesību instrumentu piemērošanu, dalībvalstīm vajadzētu varēt šādos gadījumos noteikt stingrākas prasības AIF un AIFP kā priekšnosacījumu tam, lai AIF tirgotu privātiem ieguldītājiem, nekā attiecībā uz AIF, ko tirgo profesionāliem ieguldītājiem to teritorijā, neatkarīgi no tā, vai šādus AIF tirgo attiecīgajā dalībvalstī vai starptautiski. Ja dalībvalsts pieļauj AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem tās teritorijā, šai iespējai vajadzētu būt pieejamai neatkarīgi no dalībvalsts, kurā AIF pārvaldošais AIFP veic uzņēmējdarbību, un tiem ES AIF, kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un kurus tirgo starptautiski, dalībvalstis nedrīkstētu noteikt stingrākas vai papildu prasības nekā attiecīgajā dalībvalstī tirgotiem AIF. Turklāt AIFP, ieguldījumu sabiedrībām, kas ir saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, un kredītiestādēm, kas ir saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, kuri sniedz ieguldījumu pakalpojumus privātiem klientiem, būtu jāņem vērā visas papildu prasības, izvērtējot, vai konkrēts AIF ir piemērots vai atbilstošs atsevišķam privātam klientam, kā arī to, vai tas ir komplekss vai nekomplekss finanšu instruments.

(72) Ir jāprecizē par šīs direktīvas īstenošanu atbildīgo kompetento iestāžu pilnvaras un pienākumi un jānostiprina mehānismi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu efektīvu pārrobežu sadarbību uzraudzības jomā. Konkrētos apstākļos AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai veikt tiešu rīcību, lai uzraudzītu to noteikumu izpildi, par kuriem tās ir atbildīgas. Attiecībā uz citiem noteikumiem uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm noteiktos apstākļos vajadzētu būt tiesībām prasīt rīcību no izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un iejaukties, ja šāda rīcība neseko.

(73) Šajā direktīvā ir noteikta EVTI vispārējā koordinējošā loma, kā arī iespēja EVTI vadībā īstenot juridiski saistošas starpniecības procedūras, lai atrisinātu domstarpības starp kompetentajām iestādēm.

(74) EVTI būtu jāizstrādā regulatīvu tehnisko standartu projekti to sadarbības mehānismu saturam, par kuriem jāvienojas AIFP izcelsmes dalībvalstij vai attiecīgā gadījumā AIFP atsauces dalībvalstij ar attiecīgo trešo valstu uzraudzības iestādēm, kā arī informācijas apmaiņas procedūrām. Ar regulatīvu tehnisko standartu projektiem būtu jānodrošina, ka saskaņā ar šiem sadarbības mehānismiem tiek sniegta visa informācija, kas gan izcelsmes dalībvalsts, gan uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai tās varētu īstenot šajā direktīvā noteiktās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras. EVTI arī veicina sarunas par sadarbības mehānismiem un vienošanās noslēgšanu par tiem. Piemēram, EVTI būtu jāvar veikt savu procesa sekmētāja pienākumu, izstrādājot standarta formātu šādiem sadarbības mehānismiem.

▼B

(75) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs direktīvas pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

(76) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti jo īpaši LESD un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Pamattiesību harta), proti, tiesības uz personas datu aizsardzību, kā tas atzīts LESD 16. pantā un Pamattiesību hartas 8. pantā. Jebkāda informācijas apmaiņa vai nosūtīšana starp kompetentajām iestādēm būtu jāveic saskaņā ar noteikumiem par personas datu nosūtīšanu, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]). Jebkāda informācijas apmaiņa vai nosūtīšana, ko veic EVTI, būtu jāveic atbilstīgi noteikumiem par personas datu nosūtīšanu, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ([2]) un kuri pilnībā būtu jāpiemēro personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu.

(77) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstanošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ([3]).

(78) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, ja tas ir nepārprotami paredzēts šajā direktīvā. Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu saistību īpatsvara palielināšanas metodes, kā definēts šajā direktīvā, tostarp jebkādas finanšu un/vai juridiskas struktūras, kurās iesaistītas attiecīgo AIF kontrolētas trešās personas, ja minētās struktūras ir īpaši izveidotas, lai tieši vai netieši palielinātu saistību īpatsvaru AIF līmenī. Jo īpaši attiecībā uz privātā kapitāla un riska kapitāla fondiem tas nozīmē, ka saistību īpatsvara palielināšanu, kas notiek portfeļa uzņēmuma līmenī, nav paredzēts ietvert, atsaucoties uz šādām finanšu vai juridiskām struktūrām.

(79) Tāpat būtu jāpieņem deleģētie akti, lai precizētu, kā aprēķināt atvieglota režīma robežvērtības un kā izturēties pret tiem AIFP, kuru pārvaldītie aktīvi, tostarp jebkuri aktīvi, kas iegūti, izmantojot saistību īpatsvara palielināšanu, viena kalendārā gada laikā

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
([2]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.
([3]) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

▼B

brīžam pārsniedz un/vai brīžam nesasniedz attiecīgo robežvērtību; precizētu tādu AIFP, kuri nesasniedz robežvērtību, pienākumu reģistrēties un sniegt informāciju, lai varētu efektīvi uzraudzīt sistēmisko risku, un pienākumu šādiem AIFP informēt attiecīgās kompetentās iestādes, ja tie vairs neatbilst atvieglināta režīma piemērošanas nosacījumiem.

(80) Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai precizētu saistību īpatsvara palielināšanas metodes, tostarp jebkādas finanšu un/vai juridiskās struktūras, kuras iesaista trešās personas, ko kontrolē attiecīgie AIF, un to, kā jāaprēķina saistību īpatsvara palielināšana; lai noteiktu riskus, kas jāapdrošina ar papildu pašu kapitālu vai izmantojot profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu; lai paredzētu nosacījumus lemšanai par papildu pašu kapitāla piemērotību vai profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas segumu; un lai paredzētu veidu, kā noteikt papildu pašu kapitāla vai profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas seguma pastāvīgus pielāgojumus. Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai noteiktu kritērijus, ko kompetentās iestādes izmanto nolūkā izvērtēt, vai AIFP izpilda savas saistības attiecībā uz savu uzņēmējdarbības veikšanu, viņu pienākumu darboties AIF vai tā pārvaldītā AIF ieguldītāju interesēs, kā arī tirgus integritātes interesēs; lai nodrošinātu un efektīvi izmantotu uzņēmējdarbības pienācīgai veikšanai vajadzīgos resursus un procedūras; lai veiktu visus saprātīgos pasākumus nolūkā izvairīties no interešu konfliktiem un, ja nevar no tiem izvairīties, tos konstatēt, pārvaldīt un uzraudzīt un attiecīgā gadījumā publiskotu informāciju par tiem, lai novērstu to nelabvēlīgo ietekmi uz AIF un tā ieguldītāju interesēm un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret tā pārvaldītajiem AIF; lai izpildītu visas regulatīvās prasības, kas piemērojamas tā uzņēmējdarbībai, lai atbalstītu AIF intereses vai tā pārvaldīto AIF ieguldītāju intereses un tirgus integritātes intereses; un lai pret visiem AIF ieguldītājiem izturētos taisnīgi.

(81) Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai precizētu AIFP konstatējamo interešu konflikta veidu, kā arī vajadzīgos pasākumus, kas AIFP būtu jāveic saistībā ar struktūrām un organizatoriskām un administratīvām procedūrām, lai konstatētu, novērstu, pārvaldītu, uzraudzītu interešu konfliktus un izpaustu informāciju par tiem. Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai precizētu izmantojamās riska pārvaldības funkcijas; piemēroto biežumu, kādā pārskatīt riska pārvaldības sistēmu; kā riska pārvaldības funkciju funkcionāli un hierarhiski nodala no funkcionālajām struktūrvienībām, tostarp portfeļa pārvaldīšanas funkcijas; īpašus aizsardzības pasākumus pret interešu konfliktiem; AIFP izmantojamās riska pārvaldības prasības. Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai noteiktu likviditātes pārvaldības sistēmas un procedūras, kas AIFP būtu jāizmanto, un lai saskaņotu ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un atpakaļpirkšanas politiku. Būtu arī jāpieņem deleģētie akti, lai noteiktu prasības, kas jāievēro vērtspapirizācijai vajadzīgo

▼B

instrumentu iniciatoriem, sponsoriem vai sākotnējiem aizdevējiem, lai AIFP būtu atļauts veikt ieguldījumus šādos instrumentos, kas emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra.

(82) Deleģētie akti būtu jāpieņem arī, lai noteiktu prasības, kas AIFP jāievēro, veicot ieguldījumus šādos vērtspapirizācijas instrumentos. Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai noteiktu administratīvās un grāmatvedības procedūras, kontroles un aizsardzības pasākumus elektronisko datu apstrādei un atbilstošus iekšējās kontroles mehānismus. Būtu arī jāpieņem deleģētie akti, lai noteiktu procedūras AIF aktīvu pareizai novērtēšanai un neto aktīvu vērtības uz vienu AIF ieguldījumu apliecību vai akciju aprēķināšanai; profesionālās garantijas, kuras apliecināt ārējam vērtētājam jābūt spējīgam; atvērto AIF vērtēšanai piemērotu biežumu.

(83) Tāpat deleģētie akti būtu jāpieņem, lai precizētu nosacījumus, atbilstīgi kuriem būtu jāpastiprina AIFP funkciju deleģēšana, un nosacījumus, atbilstīgi kuriem AIFP ir deleģējis savas funkcijas tādā apjomā, ka tas kļūst par pastkastītes uzņēmumu, un tādēļ pārvaldnieku vairs nevar uzskatīt par AIF pārvaldnieku. Attiecībā uz depozitārijiem būtu arī jāpieņem deleģētie akti, lai precizētu kritērijus, ar kuriem izvērtē, vai to trešo valstu veiktai piesardzīgai reglamentācijai un uzraudzībai, kurās depozitāriji veic uzņēmējdarbību, ir tāda pati iedarbība kā Savienības tiesību aktiem un vai tā tiek efektīvi īstenota, kā arī datus, ko nepieciešams iekļaut standartlīgumā; nosacījumus depozitārija funkciju izpildei, tostarp finanšu instrumentu veidu, ko iekļauj depozitārija glabāšanas pienākumu darbības jomā, nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs drīkst pildīt savus glabāšanas pienākumus attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas reģistrēti centrālajā depozitārijā, un nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs tur finanšu instrumentus, kas emitēti personalizētā formā un ko reģistrējis emitents vai reģistrētājs; depozitāriju uzticamības pārbaužu pienākumus; nošķiršanas pienākumu; nosacījumus, atbilstīgi kuriem, un apstākļus, kādos glabātie finanšu instrumenti būtu jāuzskata par zaudētiem; to, kas ir saprotams ar ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles, kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgiem centieniem panākt pretējo; nosacījumus, atbilstīgi kuriem, un apstākļus, kādos ir objektīvs iemesls noslēgt līgumu par atbrīvošanu no atbildības. Būtu arī jāpieņem deleģētie akti, lai noteiktu tāda gada pārskata saturu un formātu, kas AIFP ir jādara pieejams par katru to pārvaldīto AIF, un lai noteiktu AIFP informācijas paziņošanas pienākumus attiecībā uz ieguldītājiem un paziņojumu sniegšanas prasības attiecībā uz kompetentajām iestādēm, kā arī to biežumu.

(84) Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai precizētu to, kad uzskatāms, ka notiek saistību īpatsvara nozīmīga palielināšana, un principus, kuri kompetentajām iestādēm būtu jāizmanto, apsverot AIFP izmantotās saistību īpatsvara palielināšanas ierobežojumu piemērošanu. Deleģētie akti būtu arī jāpieņem, lai precizētu sadarbības mehānismus attiecībā uz ārpussavienības AIFP un/vai ārpussavienības AIF, lai izstrādātu kopīgus pamatprincipus šo sadarbības mehānismu izveides veicināšanai trešās valstīs. Būtu arī jāpieņem

▼B

deleģētie akti, lai noteiktu saturu informācijas apmaiņai par AIFP starp kompetentajām iestādēm un konkrētas informācijas sniegšanai EVTI.

(85) Atkarībā no EVTI rekomendācijām šajā sakarā un ievērojot šajā direktīvā noteiktos kritērijus, deleģētais akts būtu arī jāpieņem, lai paplašinātu Savienības pases režīmu attiecībā uz ES AIFP, kuri tirgo ārpussavienības ES AIF Savienībā un ārpussavienības ES AIFP, kas pārvalda un/vai tirgo AIF Savienībā, un cits deleģētais akts būtu jāpieņem, lai izbeigtu valstu privātās izvietošanas režīmu piemērošanu.

(86) Eiropas Parlamentam vai Padomei vajadzētu būt iespējai trīs mēnešos pēc paziņošanas dienas izteikt iebildumus pret deleģēto aktu. Attiecībā uz sevišķi problemātiskām jomām vajadzētu būt iespējai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarināt par trīs mēnešiem. Eiropas Parlamentam un Padomei arī vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par nodomu neizteikt iebildumus. Šāda ātra deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši piemērota gadījumos, kad jāievēro termiņi, piemēram, lai attiecīgos gadījumos ļautu dalībvalstīm transponēt deleģētos aktus transponēšanas termiņā, kas noteikts šajā direktīvā.

(87) Saskaņā ar Deklarāciju par Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, kas pievienota Starpvaldību konferences Nobeiguma aktam, ar kuru pieņēma Lisabonas līgumu, konference pieņēma zināšanai Komisijas nodomu atbilstoši tās iedibinātajai praksei apspriesties ar dalībvalstu norīkotiem ekspertiem, izstrādājot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.

(88) Divus gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa EVTI būtu jāsniedz atzinums par tajā laikā spēkā esošā pases režīma un par valstu privātās izvietošanas režīma darbību. Tai būtu jāsniedz arī rekomendācijas saistībā ar iespēju paplašināt pases režīmu, attiecinot to arī uz ES AIFP, kuri tirgo ārpussavienības AIF Savienībā, un ārpussavienības AIFP, kuri pārvalda un/vai tirgo AIF Savienībā. Trīs mēnešos pēc šāda EVTI atzinuma un rekomendāciju saņemšanas un ņemot vērā šajā direktīvā noteiktos kritērijus un mērķus, tostarp mērķus, kas attiecas uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmisku risku efektīvu pārvaldību, Komisijai būtu jāpieņem deleģētais akts, precizējot dienu, kad visās dalībvalstīs sāk piemērot noteikumus par šajā direktīvā paredzētā pases režīma paplašināšanu.

(89) G-20 vadītāji augstākā līmeņa sanāksmē Londonā 2009. gada aprīlī vienojās, ka vajadzētu reģistrēt riska ieguldījumu fondus vai to pārvaldniekus un ka vajadzētu prasīt, lai tie pastāvīgi izpaustu atbilstošu informāciju uzraudzītājiem vai regulatoriem. Tiem būtu jāpiemēro uzraudzība, lai nodrošinātu, ka tie īsteno atbilstošu riska pārvaldību. G-20 vadītāji 2010. gada jūnija sanāksmē Toronto atkārtoti apstiprināja savas saistības un apņēmās arī aktivizēt stingru pasākumu īstenošanu, ar kuriem uzlabotu pārredzamību un riska ieguldījumu fondu saskaņotu un

▼B

nediskriminējošu uzraudzību starptautiskā mērogā. Lai atbalstītu G-20 mērķus, Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija 2009. gada jūnijā publicēja riska ieguldījumu fondu uzraudzības augsta līmeņa principus, lai dotu norādījumus starptautiskā mērogā saskaņota regulējuma izstrādei šajā jomā. Eiropadomes sanāksmē 2010. gada 16. septembrī dalībvalstis bija vienisprātis, ka Eiropai savas intereses jāīsteno un vērtības jāpopularizē uzstājīgāk, Savienības ārējo attiecību kontekstā ievērojot kompromisa un savstarpējā izdevīguma principu, un jāveic konkrēti pasākumi, lai, *inter alia*, Eiropas uzņēmumiem garantētu plašāku piekļuvi tirgum un ar lielākajiem tirdzniecības partneriem veidotu padziļinātu sadarbību regulējuma jomā. Komisija centīsies nodrošināt, lai šīs saistības tāpat īstenotu Savienības starptautiskie partneri.

(90) Trīs gadus pēc tā deleģētā akta stāšanās spēkā, ar kuru pasi sāk piemērot visiem AIFP, EVTI būtu jāsniedz atzinums par tajā laikā spēkā esošā pases režīma darbību un par valstu privātās izvietošanas režīmu darbību. Tai būtu arī jāsniedz rekomendācijas par šādu valsts režīmu izbeigšanu. Trīs mēnešos pēc EVTI ieteikuma un rekomendāciju saņemšanas un ņemot vērā šajā direktīvā noteiktos kritērijus un mērķus, tostarp mērķus, kas attiecas uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmisku risku efektīvu pārvaldību, Komisijai būtu jāpieņem deleģētais akts, precizējot dienu, kad visās dalībvalstīs tiek izbeigti šajā direktīvā minētie valsts režīmi.

(91) Četrus gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa Komisijai, pamatojoties uz sabiedrisku apspriešanu un ņemot vērā apspriešanos ar kompetentām iestādēm, būtu jāpārskata šīs direktīvas piemērošana un tās darbības joma. Pārskatīšanas gaitā vajadzētu analizēt šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi, direktīvas ietekmi uz ieguldītājiem, AIF vai AIFP – gan Savienībā, gan trešās valstīs – un to, kādā mērā direktīvas mērķi ir sasniegti, un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstošus grozījumus. Pārskatīšanai būtu jāietver vispārējs pētījums par šajā direktīvā paredzēto normu darbību un gūto pieredzi to piemērošanā. Veicot pārskatīšanu, Komisija izpēta EVTI un Savienības kompetento iestāžu funkcijas, nodrošinot visu Savienības tirgos darbojošos AIFP efektīvu uzraudzību atbilstīgi šai direktīvai, tostarp – ievērojot saskaņotību ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010 – uzticot EVTI turpmākus uzraudzības pienākumus saistībā ar atļaujas piešķiršanu ārpussavienības AIFP un to uzraudzību. Šajā sakarā Komisijai būtu jānovērtē izmaksas un ieguvumi saistībā ar šādu pienākumu uzticēšanu EVTI.

(92) Šīs direktīvas mērķis ir izveidot regulējumu, ar kuru iespējams novērst potenciālos riskus, kas varētu rasties AIFP darbību rezultātā, un nodrošināt kompetento iestāžu efektīvu darbu šo risku uzraudzībā Savienībā. Ir nepieciešams izveidot stingru regulējuma un uzraudzības sistēmu, kurā nav apiets neviens finanšu regulējuma jautājums. Šajā sakarā sniedz atsauci uz jau pastāvošām uzticamības pārbaužu prasībām, ko piemēro profesionāliem ieguldītājiem saskaņā ar atbilstošajiem noteikumiem, kuri attiecas uz

▼B

šādiem ieguldītājiem. Komisija tiek aicināta pārskatīt atbilstošos tiesību aktus attiecībā uz profesionāliem ieguldītājiem, lai izvērtētu vajadzību noteikt stingrākas prasības attiecībā uz uzticamības pārbaudēm saistībā ar Savienības profesionālajiem ieguldītājiem, kuri pēc pašu iniciatīvas iegulda ārpussavienības finanšu produktos, piemēram, ārpussavienības AIF.

(93) Pārskatīšanas nobeigumā Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums, attiecīgā gadījumā tajā iekļaujot grozījumu priekšlikumus, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus un iespējamo ietekmi uz ieguldītājiem, AIF vai AIFP gan Savienībā, gan trešās valstīs.

(94) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem, izveidojot vienotu sistēmu atļauju piešķiršanai AIFP un to uzraudzībai, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, par ko liecina pastāvošā valsts mēroga regulējuma trūkumi un šo dalībnieku nepietiekama pārraudzība, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(95) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 2003/41/EK un 2009/65/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ([1]) un Regula (ES) Nr. 1095/2010,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz noteikumus par atļauju piešķiršanu alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP), kuri Savienībā pārvalda un/vai tirgo alternatīvos ieguldījumu fondus (AIF).

2. pants

Darbības joma

1. Ievērojot šā panta 3. punktu un 3. pantu, šo direktīvu piemēro:

([1]) OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

▼B

a) ES AIFP, kuri pārvalda vienu vai vairākus AIF neatkarīgi no tā, vai šie AIF ir ES AIF vai ārpussavienības AIF;

b) ārpussavienības AIFP, kuri pārvalda vienu vai vairākus ES AIF; un

c) ārppussavienības AIFP, kuri tirgo vienu vai vairākus AIF Savienībā neatkarīgi no tā, vai šādi AIF ir ES AIF vai ārpussavienības AIF.

2. Piemērojot 1. punktu, nav svarīgi:

a) vai AIF uzskatāmi par atvērtiem vai slēgtiem fondiem;

b) vai AIF izveidots saskaņā ar līgumtiesībām vai trasta tiesībām, saskaņā ar statūtiem vai jebkurā citā juridiskajā formā;

c) kāda ir AIFP juridiskā struktūra.

3. Šī direktīva neattiecas uz šādām struktūrām:

a) kontrolakciju sabiedrībām;

b) arodpensiju iestādēm, uz kurām attiecas Direktīva 2003/41/EK, tostarp – attiecīgos gadījumos – atļauju saņēmušām struktūrām, kuras ir atbildīgas par šādu iestāžu pārvaldīšanu un kuras darbojas to vārdā, kā noteikts minētās direktīvas 2. panta 1. punktā, vai saskaņā ar tās pašas direktīvas 19. panta 1. punktu ieceltiem ieguldījumu pārvaldniekiem, ja tie nepārvalda AIF;

c) pārvalstiskām institūcijām, piemēram, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Investīciju banku, Eiropas Investīciju fondu, Eiropas attīstības finanšu iestādēm (*DFI*) un divpusējām attīstības bankām, Pasaules Banku, Starptautisko Valūtas fondu un citām pārvalstiskām institūcijām un līdzīgām starptautiskām organizācijām, ja šādas institūcijas vai organizācijas pārvalda AIF un ja šie AIF darbojas sabiedrības interesēs;

d) valstu centrālajām bankām;

e) valsts, reģionālajām un vietējām valdībām un struktūrām vai citām iestādēm, kuras pārvalda fondus sociālā nodrošinājuma un pensiju sistēmu veicināšanai;

f) darba ņēmēju līdzdalības shēmām vai darba ņēmēju ietaupījumu shēmām;

g) īpašam nolūkam izveidotām vērtspapirizācijas struktūrām.

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā minētie AIFP vienmēr ievēro šo direktīvu.

3. pants

Atbrīvojumi

1. Šo direktīvu nepiemēro AIFP, ja tas pārvalda vienu vai vairākus AIF, kuru vienīgie ieguldītāji ir AIFP vai AIFP mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, vai citi tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumi ar nosacījumu, ka neviens no šiem ieguldītājiem pats nav AIF.

▼B

2. Neskarot 46. panta piemērošanu, turpmāk norādītajiem AIFP piemēro vienīgi šā panta 3. un 4. punktu:

a) AIFP, kas tieši vai netieši ar tāda uzņēmuma starpniecību, ar kuru AIFP ir saistīts ar kopēju pārvaldību vai kontroli, vai ar nozīmīgas tiešas vai netiešas līdzdalības starpniecību pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldītie aktīvi, tostarp jebkuri aktīvi, kas iegūti, izmantojot saistību īpatsvara palielināšanu, kopā nepārsniedz EUR 100 miljonu robežvērtību; vai

b) AIFP, kas tieši vai netieši ar tāda uzņēmuma starpniecību, ar kuru AIFP ir saistīts ar kopēju pārvaldību vai kontroli, vai ar nozīmīgas tiešas vai netiešas līdzdalības starpniecību pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldītie aktīvi kopā nepārsniedz EUR 500 miljonu robežvērtību, ja AIF portfeļus veido AIF, kuri neizmanto saistību īpatsvara palielināšanu un attiecībā uz kuriem nevar izmantot atpakaļpirkšanas tiesības piecos gados pēc sākotnējā ieguldījuma katrā AIF.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. punktā minētajiem AIFP ir pienākums vismaz:

a) reģistrēties izcelsmes dalībvalsts kompetentajās iestādēs;

b) reģistrējoties identificēt sevi un pārvaldīto AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm;

c) reģistrējoties sniegt informāciju izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijām;

d) izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm regulāri sniegt informāciju par galvenajiem instrumentiem, ko tie tirgo, un par galvenajiem riska darījumiem un pārvaldītā AIF visnozīmīgāko līdzekļu koncentrāciju, lai efektīvi uzraudzītu sistēmisko risku; un

e) paziņot izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kad tie vairs neatbilst 2. punktā minētajiem nosacījumiem.

Šo punktu un 2. punktu piemēro, neskarot dalībvalstu pieņemtos stingrākos noteikumus attiecībā uz 2. punktā minētajiem AIFP.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja 2. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgais AIFP saskaņā ar šajā direktīvā noteikto kārtību 30 kalendārajās dienās iesniedz atļaujas pieteikumu.

4. Šā panta 2. punktā minētie AIFP nevar izmantot direktīvā paredzētās tiesības, ja vien tie neizmanto izvēles procedūru saskaņā ar šo direktīvu. Ja AIFP izmanto izvēles procedūru, šo direktīvu tiem piemēro pilnībā.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot procedūras tiem AIFP, kuri izmanto 4. punktā minēto izvēles procedūru saskaņā ar šo direktīvu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

6. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, ar kuriem precizē:

a) to, kā aprēķināmas 2. punktā minētās robežvērtības un kā izturēties pret tiem AIFP, kas pārvalda AIF, kuru pārvaldītie aktīvi, tostarp jebkuri aktīvi, kas iegūti, palielinot saistību īpatsvaru, viena kalendārā gada laikā brīžam pārsniedz un/vai brīžam nesasniedz attiecīgo robežvērtību;

b) pienākumu reģistrēties un sniegt informāciju, lai ļautu efektīvi uzraudzīt sistēmisko risku, kā noteikts 3. punktā; un

c) šā panta 3. punktā paredzēto pienākumu informēt kompetentās iestādes.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "AIF" ir jebkurš kolektīvu ieguldījumu uzņēmums (tostarp tā ieguldījumu apakšstruktūras):

i) kas piesaista kapitālu no vairākiem ieguldītājiem, lai ieguldītu to šo ieguldītāju labā saskaņā ar definētu ieguldījumu politiku; un

ii) kam nav nepieciešama atļauja saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 5. pantu;

b) "AIFP" ir jebkura juridiska persona, kuras pamatnodarbošanās ir pārvaldīt vienu vai vairākus AIF;

c) "filiāle" saistībā ar AIFP ir uzņēmējdarbības vieta, kas ir AIFP daļa, kurai nav juridiskas personas statusa un kura sniedz pakalpojumus, attiecībā uz kuriem AIFP ir saņēmis atļauju; visas uzņēmējdarbības vietas, ko vienā un tajā pašā dalībvalstī izveidojis AIFP, kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī vai trešā valstī, uzskata par vienu filiāli;

d) "diferencētais atalgojums" ir AIF peļņas daļa, ko sniedz AIFP kā kompensāciju par AIF pārvaldību un kura neietver nekādas AIF peļņas daļas, ko AIFP gūst kā ienākumus no jebkādiem saviem ieguldījumiem AIF;

e) "cieša saikne" ir situācija, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas saista:

i) līdzdalība, proti, īpašumtiesības, kas ir vismaz 20 % vai vairāk uzņēmuma balsstiesību vai uzņēmuma kapitāla tiešs vai kontrolēts turējums;

▼B

ii) kontrole, kas ir attiecības starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu, kā minēts Padomes Septītās direktīvas 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs) par konsolidētajiem pārskatiem ([1]) 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp jebkuru fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu; šā punkta nolūkā meitasuzņēmuma meitasuzņēmumu arī uzskata par tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kas ir minēto meitasuzņēmumu mātesuzņēmums.

Situāciju, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir kontroles attiecībās pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu, arī uzskata par "ciešu saikni" starp šādām personām;

f) "kompetentās iestādes" ir dalībvalstu valsts iestādes, kam saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt AIFP;

g) attiecībā uz depozitāriju "kompetentās iestādes" ir:

i) ja depozitārijs ir atbilstīgi Direktīvai 2006/48/EK atļauju saņēmusi kredītiestāde – kompetentās iestādes, kā noteikts minētās direktīvas 4. panta 4. punktā;

ii) ja depozitārijs ir atbilstīgi Direktīvai 2004/39/EK atļauju saņēmusi ieguldījumu sabiedrība – kompetentās iestādes, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 22) apakšpunktā;

iii) ja depozitārijs ir šīs direktīvas 21. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētās kategorijas iestāde – tās izcelsmes dalībvalsts iestādes, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir pilnvarotas uzraudzīt šādu iestāžu kategorijas;

iv) ja depozitārijs ir struktūra, kas minēta šīs direktīvas 21. panta 3. punkta trešajā daļā – valsts iestādes dalībvalstī, kurā šai struktūrai ir juridiskā adrese, un kurām saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt šādu struktūru, vai oficiāla struktūrvienība, kas ir kompetenta reģistrēt vai uzraudzīt šādu struktūru saskaņā ar tai piemērojamajiem profesionālās darbības noteikumiem;

v) ja depozitārijs ir iecelts par ārpussavienības AIF depozitāriju saskaņā ar šīs direktīvas 21. panta 5. punkta b) apakšpunktu un ja tas nav šā punkta i) līdz iv) apakšpunkta darbības jomā – tās trešās valsts attiecīgās valsts iestādes, kurā depozitārijam ir juridiskā adrese;

h) "ES AIF kompetentās iestādes" ir dalībvalsts valsts iestādes, kam saskaņā ar normatīvajiem aktiem vai noteikumiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt AIF;

i) "kontrole" ir kontrole, kā definēts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā;

([1]) OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

▼B

j) "kas veic uzņēmējdarbību" nozīmē:

i) attiecībā uz AIFP – "kura juridiskā adrese ir";

ii) attiecībā uz AIF – "kurš ir saņēmis atļauju vai ir reģistrēts" vai, ja AIF nav saņēmis atļauju vai nav reģistrēts, "kura juridiskā adrese ir";

iii) attiecībā uz depozitārijiem – "kura juridiskā adrese vai filiāle ir";

iv) attiecībā uz juridiskajiem pārstāvjiem, kas ir juridiskas personas, – "kura juridiskā adrese vai filiāle ir";

v) attiecībā uz juridiskajiem pārstāvjiem, kas ir fiziskas personas, – "kura domicils ir";

k) "ES AIF" ir:

i) jebkurš AIF, kurš ir saņēmis atļauju vai reģistrēts dalībvalstī saskaņā ar tās piemērojamajiem tiesību aktiem; vai

ii) jebkurš AIF, kurš nav saņēmis atļauju vai nav reģistrēts dalībvalstī, bet kuram dalībvalstī ir juridiskā adrese un/vai galvenais birojs;

l) "ES AIFP" ir jebkurš AIFP, kura juridiskā adrese ir dalībvalstī;

m) "pakārtotais AIF" ir AIF, kurš:

i) iegulda vismaz 85 % savu aktīvu cita AIF (galvenā AIF) ieguldījumu apliecībās vai akcijās;

ii) iegulda vismaz 85 % savu aktīvu vairāk nekā vienā galvenajā AIF, ja šādiem galvenajiem AIF ir identiskas ieguldījumu stratēģijas; vai

iii) citādā veidā pakļauj riskam vismaz 85 % savu aktīvu saistībā ar šādu galveno AIF;

n) "finanšu instruments" ir instruments, kas norādīts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā;

o) "kontrolakciju sabiedrība" ir sabiedrība, kurai pieder akcijas vienā vai vairākās citās sabiedrībās un kuras komerciālais mērķis ir īstenot uzņēmējdarbības stratēģiju vai stratēģijas, izmantojot savus meitasuzņēmumus, saistītās sabiedrības vai līdzdalību, lai sekmētu to ilgtermiņa vērtības radīšanu, un kura ir sabiedrība, kas vai nu:

i) darbojas pati savā labā un kuras akciju tirdzniecība ir atļauta Savienības regulētajā tirgū; vai arī

ii) neveic uzņēmējdarbību ar galveno mērķi radīt ienākumus tās ieguldītājiem, pārdodot savu meitasuzņēmumu vai saistīto uzņēmumu aktīvus, kā apliecināts sabiedrības gada pārskatā vai citos oficiālos dokumentos;

p) "AIF izcelsmes dalībvalsts" ir:

▼B

i) dalībvalsts, kurā AIF ir izsniegta atļauja vai kurā tas reģistrēts saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, bet vairāku atļauju vai reģistrāciju gadījumā – dalībvalsts, kurā AIF ir izsniegta atļauja vai kurā tas reģistrēts pirmo reizi; vai

ii) ja AIF nav saņēmis atļauju vai tas nav reģistrēts dalībvalstī, tad tā ir dalībvalsts, kurā AIF ir juridiskā adrese un/vai galvenais birojs;

q) "AIFP izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir AIFP juridiskā adrese; saistībā ar ārpussavienības AIFP visas atsauces uz "AIFP izcelsmes dalībvalsti" šajā direktīvā uzskata par atsaucēm uz "atsauces dalībvalsti", kā noteikts VII nodaļā;

r) "AIFP uzņēmēja dalībvalsts" ir kāda no turpmāk norādītajām:

i) dalībvalsts, kura nav izcelsmes dalībvalsts un kurā ES AIFP pārvalda ES AIF;

ii) dalībvalsts, kura nav izcelsmes dalībvalsts un kurā ES AIFP tirgo ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas;

iii) dalībvalsts, kura nav izcelsmes dalībvalsts un kurā ES AIFP tirgo ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas;

iv) dalībvalsts, kura nav atsauces dalībvalsts un kurā ārpussavienības AIFP pārvalda ES AIF;

v) dalībvalsts, kura nav atsauces dalībvalsts un kurā ārpussavienības AIFP tirgo ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas;

vi) dalībvalsts, kura nav atsauces dalībvalsts un kurā ārpussavienības AIFP tirgo ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas; vai

▼M2

vii) dalībvalsts, kura nav piederības dalībvalsts un kurā ES AIFP sniedz 6. panta 4. punktā minētos pakalpojumus;

▼B

s) "sākotnējais kapitāls" ir līdzekļi, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 57. panta pirmās daļas a) un b) punktā;

t) "emitents" ir emitents Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē, ja šā emitenta juridiskā adrese ir Savienībā un ja tā akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14) apakšpunkta nozīmē;

u) "likumīgais pārstāvis" ir fiziska persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Savienībā, vai juridiska persona, kuras juridiskā adrese ir Savienībā, kuru ārpussavienības AIFP nepārprotami izraudzījies un kura rīkojas šādu ārpussavienības AIFP vārdā attiecībās ar iestādēm, klientiem, struktūrām un ārpussavienības AIFP darījumu partneriem Savienībā saistībā ar šāda ārpussavienības AIFP pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu;

▼B

v) "saistību īpatsvara palielināšana" ir jebkura metode, ar ko AIFP palielina tā pārvaldītā AIF risku, aizņemoties naudu vai vērtspapīrus, palielinot to saistību īpatsvaru, kuras izriet no atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām, vai jebkādā citā veidā;

w) "AIF pārvaldīšana" nozīmē to, ka attiecībā uz vienu vai vairākiem AIF tiek īstenotas vismaz I pielikuma 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētās ieguldījumu pārvaldības funkcijas;

x) "tirdzniecība" ir jebkura tieša vai netieša pēc AIFP iniciatīvas vai AIFP vārdā veikta tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecību vai akciju piedāvāšana vai izvietošana ieguldītājiem, kuri atrodas Savienībā vai kam Savienībā ir juridiskā adrese;

y) "galvenais AIF" ir ikviens AIF, kurā līdzekļus iegulda vai kuru ietekmē cits AIF saskaņā ar m) apakšpunktu;

z) "atsauces dalībvalsts" ir saskaņā ar 37. panta 4. punktu noteiktā dalībvalsts;

aa) "ārpussavienības AIF" ir AIF, kas nav ES AIF;

ab) "ārpussavienības AIFP" ir AIFP, kas nav ES AIFP;

ac) "biržas sarakstā neiekļauta sabiedrība" ir sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Savienībā un kuras akciju/kapitāla daļu tirdzniecība nav atļauta regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14) apakšpunkta nozīmē;

ad) "pašu kapitāls" ir pašu kapitāls, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK 56. līdz 67. pantā;

ae) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. panta nozīmē;

af) "galvenais brokeris" ir kredītiestāde, regulēta ieguldījumu sabiedrība vai jebkāda cita struktūra, uz kuru attiecas pastāvīgas uzraudzības prasības un kura sniedz vienu vai vairākus pakalpojumus profesionāliem ieguldītājiem, lai tie kā darījumu partneri finansētu vai izpildītu galvenokārt darījumus ar finanšu instrumentiem, un kura drīkst arī sniegt citus pakalpojumus, tādus kā mijieskaits un norēķini, glabāšanas pakalpojumi, vērtspapīru aizdevumi, tehnoloģiju pielāgošana un darbības atbalsta iespējas;

ag) "profesionāls ieguldītājs" ir ieguldītājs, kuru uzskata par profesionālu klientu vai pret kuru pēc pieprasījuma var izturēties kā pret profesionālu klientu Direktīvas 2004/39/EK II pielikuma nozīmē;

ah) "būtiska līdzdalība" ir tāda tieša vai netieša līdzdalība AIFP, kas ir 10 % vai vairāk no kapitāla vai balsstiesībām saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. un 10. pantu, ņemot vērā minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā paredzētos nosacījumus par līdzdalības summēšanu, vai tāda līdzdalība, kas ļauj ievērojami ietekmēt tā AIFP pārvaldību, kurā ir minētā līdzdalība;

▼B

ai) “darbinieku pārstāvji” ir darbinieku pārstāvji, kā noteikts Direktīvas 2002/14/EK 2. panta e) punktā;

aj) “privāts ieguldītājs” ir ieguldītājs, kas nav profesionāls ieguldītājs;

ak) “meitasuzņēmums” ir meitasuzņēmums, kā definēts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā;

al) “uzraudzības iestādes” attiecībā uz ārpussavienības AIF ir trešās valsts iestādes, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir pilnvarotas uzraudzīt AIF;

am) “uzraudzības iestādes” attiecībā uz ārpussavienības AIFP ir trešās valsts iestādes, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir pilnvarotas uzraudzīt AIFP;

an) “īpašam nolūkam izveidotas vērtspapirizācijas struktūras” ir struktūras, kuru vienīgais mērķis ir veikt vērtspapirizāciju nozīmē, kas paredzēta 1. panta 2. punktā Eiropas Centrālās bankas Regulā (EK) Nr. 24/2009 (2008. gada 19. decembris) par vērtspapīrošanas darījumos iesaistīto finanšu instrumentsabiedrību aktīvu un pasīvu statistiku ([1]), un citas darbības, kas piemērotas minētā mērķa sasniegšanai;

ao) “PVKIU” ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas saņēmis atļauju saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 5. pantu.

2. Šā panta 1. punkta ad) apakšpunkta nolūkā *mutatis mutandis* piemēro 13. līdz 16. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ([2]).

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) šā panta 1. punkta v) apakšpunktā definētās saistību īpatsvara palielināšanas metodes, tostarp jebkādas finanšu un/vai juridiskas struktūras, kurās iesaistītas attiecīgā AIF kontrolētas trešās personas; un

b) to, kā aprēķina saistību īpatsvara palielināšanu.

4. Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestāde) (EVTI) izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai – ja tas vajadzīgs šīs direktīvas piemērošanai – noteiktu AIFP veidus un nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas piemērošanai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

([1]) OV L 15, 20.1.2009., 1. lpp.
([2]) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

▼B

5. pants

AIFP noteikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katram AIF, kuru pārvalda atbilstīgi šai direktīvai, ir atsevišķs AIFP, kas ir atbildīgs par to, lai būtu nodrošināta atbilstība šai direktīvai. AIFP ir vai nu:

a) ārējs pārvaldnieks, kas ir AIF vai tā vārdā iecelta juridiska persona un kas šīs iecelšanas dēļ ir atbildīga par AIF pārvaldi (ārējais AIFP); vai arī

b) pats AIF, kuru tad attiecīgi pilnvaro kā AIFP, ja juridiskā statusa dēļ AIF drīkst pārvaldīt iekšēji un ja AIF pārvaldes struktūra izvēlas neiecelt ārēju AIFP.

2. Ja ārējais AIFP nespēj nodrošināt atbilstību šīs direktīvas prasībām, par ko ir atbildīgs AIF vai cita struktūra, kas darbojas AIF vārdā, tas nekavējoties informē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā šā ES AIF kompetentās iestādes. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai AIFP veic visus nepieciešamos pasākumus situācijas labošanai.

3. Ja, neskatoties uz 2. punktā minētajiem pasākumiem, prasības joprojām netiek izpildītas un tiktāl, ciktāl tas attiecas uz ES AIFP vai ES AIF, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai AIFP pārstāj darboties kā šā AIF AIFP. Šādā gadījumā AIF Savienībā vairs netirgo. Ja tas attiecas uz ārpussavienības AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF, attiecīgo AIF Savienībā vairs netirgo. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

II NODAĻA

ATĻAUJAS PIEŠĶIRŠANA AIFP

6. pants

Nosacījumi AIFP darbības sākšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, lai neviens AIFP nepārvaldītu AIF, izņemot gadījumus, kad tas ir saņēmis atļauju saskaņā ar šo direktīvu.

AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, izpilda šajā direktīvā paredzētos atļaujas saņemšanas nosacījumus.

2. Dalībvalstis prasa, lai ikviens ārējais AIFP veiktu tikai šīs direktīvas I pielikumā noteiktās darbības un PVKIU papildu pārvaldību saskaņā ar atļauju atbilstīgi Direktīvai 2009/65/EK.

▼B

3. Dalībvalstis prasa, lai iekšēji pārvaldīts AIF veic tikai attiecīgā AIF iekšējo pārvaldību saskaņā ar I pielikumu.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var atļaut ārējam AIFP sniegt šādus pakalpojumus:

a) ieguldījumu portfeļu, tostarp pensiju fondu un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju portfeļu, pārvaldīšanu atbilstīgi Direktīvas 2003/41/EK 19. panta 1. punktam saskaņā ar ieguldītāju – katra atsevišķā klienta – sniegtu diskrecionāru pilnvarojumu;

b) kā blakuspakalpojumus:

i) ieguldījumu konsultācijas;

ii) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu ieguldījumu apliecību turēšanu un administratīvo pārvaldību;

iii) rīkojumu pieņemšanu un nodošanu izpildei saistībā ar finanšu instrumentiem.

5. Saskaņā ar šo direktīvu AIFP neatļauj sniegt:

a) tikai 4. punktā minētos pakalpojumus;

b) šā panta 4. punkta b) apakšpunktā minētos blakuspakalpojumus, ja netiek saņemta atļauja sniegt arī 4. punkta a) apakšpunktā minētos pakalpojumus;

c) veikt tikai I pielikuma 2. punktā minētās darbības; vai

d) sniegt I pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā minētos pakalpojumus, nesniedzot arī I pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos pakalpojumus, un otrādi.

6. Attiecībā uz šā panta 4. punktā minētajiem pakalpojumiem, kurus sniedz AIFP, piemēro Direktīvas 2004/39/EK 2. panta 2. punktu un 12., 13. un 19. pantu.

7. Dalībvalstis prasa, lai AIFP sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzīgo informāciju, lai pastāvīgi pārraudzītu šajā direktīvā minēto nosacījumu izpildi.

8. Ieguldījumu sabiedrībām, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, un kredītiestādēm, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, nav jāsaņem atļauja saskaņā ar šo direktīvu, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus, piemēram, individuālo portfeļu pārvaldību attiecībā uz AIF. Tomēr ieguldījumu sabiedrības tieši vai netieši piedāvā vai izvieto AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas ieguldītājiem Savienībā vienīgi tiktāl, ciktāl to ieguldījumu apliecības vai akcijas drīkst tirgot saskaņā ar šo direktīvu.

7. pants

Atļaujas pieteikuma iesniegšana

1. Dalībvalstis prasa, lai AIFP iesniedz atļaujas pieteikumu savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis prasa, lai AIFP, kas iesniedz atļaujas pieteikumu, sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

▼B

a) informāciju par personām, kuras faktiski veic AIFP uzņēmējdarbību;

b) informāciju par AIFP tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku identitāti, fiziskām un juridiskām personām, kurām ir būtiska līdzdalība, un par šādas līdzdalības apjomu;

c) darbības programmu, kurā noteikta AIFP organizatoriskā struktūra, tostarp informāciju par to, kā AIFP plāno pildīt savas saistības saskaņā ar II, III, IV nodaļu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar V, VI, VII un VIII nodaļu;

d) informāciju par atalgojuma politikas pamatnostādnēm un praksi saskaņā ar 13. pantu;

e) informāciju par pasākumiem, kas paredzēti, lai funkcijas deleģētu trešām personām un nodotu šo deleģējumu tālāk, kā minēts 20. pantā.

3. Dalībvalstis prasa, lai AIFP, kas iesniedz atļaujas pieteikumu, sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu papildu informāciju par AIF, kuru tas plāno pārvaldīt:

a) informāciju par ieguldījumu stratēģijām, tostarp bāzes fondu veidu, ja AIF ir fondu fonds, un AIFP politiku attiecībā uz saistību īpatsvara palielināšanas izmantošanu, kā arī riska profilu un citām to AIF raksturīgajām īpašībām, kurus AIFP pārvalda vai plāno pārvaldīt, tostarp informāciju par dalībvalstīm vai trešām valstīm, kurās šādi AIF veic uzņēmējdarbību vai kurās tiem paredzēts veikt uzņēmējdarbību;

b) ja AIF ir pakārtotais AIF – informāciju par to, vai ir izveidots galvenais AIF;

c) katra AIF, ko AIFP plāno pārvaldīt, nolikumu vai dibināšanas dokumentus;

d) informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai katram AIF, kuru AIFP plāno pārvaldīt, ieceltu depozitāriju saskaņā ar 21. pantu;

e) visu 23. panta 1. punktā minēto papildu informāciju par katru AIF, ko AIFP pārvalda vai plāno pārvaldīt.

4. Ja pārvaldības sabiedrība ir saņēmusi atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK ("PVKIU pārvaldības sabiedrība") un saskaņā ar šo direktīvu iesniedz pieteikumu, lai saņemtu atļauju kā AIFP, kompetentās iestādes neprasa, lai PVKIU pārvaldības sabiedrība iesniegtu informāciju vai dokumentus, kurus tā ir jau iesniegusi, iesniedzot pieteikumu par atļaujas piešķiršanu saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, ar noteikumu, ka šāda informācija un dokumenti joprojām ir derīgi.

5. Kompetentās iestādes reizi ceturksnī informē EVTI par atļaujām, kas piešķirtas vai anulētas saskaņā ar šo nodaļu.

EVTI uztur centralizētu publisku reģistru, kurā norāda ikvienu AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, to AIF sarakstu, kurus šāds AIFP pārvalda un/vai tirgo Savienībā, un katra šāda AIFP kompetento iestādi. Reģistrs ir pieejams elektroniski.

▼B

6. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, precizējot, kāda informācija sniedzama kompetentajām iestādēm, iesniedzot pieteikumu par atļaujas piešķiršanu AIFP, tostarp darbības programmu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

7. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai, kā noteikts 6. punkta pirmajā daļā.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

8. pants

Atļaujas piešķiršanas nosacījumi

1. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir atļauju vienīgi tad, ja:

a) tās ir pārliecinājušās, ka AIFP spēs izpildīt šīs direktīvas nosacījumus;

b) AIFP rīcībā ir pietiekams sākotnējais kapitāls un pašu kapitāls saskaņā ar 9. pantu;

c) personām, kuras faktiski vada AIFP darbību, ir pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz AIFP pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijām, šo personu vārdi un visu viņu amata pārņēmēju vārdi ir nekavējoties paziņoti AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un lēmumus par AIFP uzņēmējdarbības veikšanu pieņem vismaz divas personas, kuras atbilst šiem nosacījumiem;

d) AIFP akcionāri vai dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība, ir piemēroti, ņemot vērā vajadzību nodrošināt AIFP pareizu un saprātīgu pārvaldību; un

e) AIFP galvenais birojs un juridiskā adrese ir vienā un tajā pašā dalībvalstī.

Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs.

2. Pirms atļaujas piešķiršanas šādiem turpmāk norādītajiem AIFP iepriekš apspriežas ar pārējo iesaistīto dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm:

a) citā dalībvalstī atļauju saņēmuša cita AIFP, PVKIU pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums;

b) citā dalībvalstī atļauju saņēmuša cita AIFP mātesuzņēmuma, PVKIU pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums; un

▼B

c) sabiedrība, ko kontrolē tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kuras kontrolē citā dalībvalstī atļauju saņēmušu citu AIFP, PVKIU pārvaldības sabiedrību, ieguldījumu sabiedrību, kredītiestādi vai apdrošināšanas sabiedrību.

3. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās piešķirt atļauju, ja to uzraudzības funkciju efektīvu īstenošanu traucē kāds no šādiem faktoriem:

a) cieša saikne starp AIFP un citām fiziskām vai juridiskām personām;

b) trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām AIFP ir cieša saikne;

c) grūtības šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanā.

4. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var ierobežot atļaujas darbības jomu, jo īpaši attiecībā uz to AIF ieguldījumu stratēģijām, kurus AIFP ir atļauts pārvaldīt.

5. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes trīs mēnešos pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas rakstiski informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauja ir piešķirta. Kompetentās iestādes var pagarināt šo termiņu vēl par trim papildu mēnešiem, attiecīgi par to paziņojot AIFP, ja tās uzskata, ka tas nepieciešams ar konkrēto gadījumu saistītu īpašu apstākļu dēļ.

Saskaņā ar šo punktu pieteikumu uzskata par pilnīgu, ja AIFP ir iesniedzis vismaz informāciju, kas minēta 7. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā un 7. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā.

AIFP drīkst sākt pārvaldīt AIF savā izcelsmes dalībvalstī, izmantojot ieguldījumu stratēģijas, kuras saskaņā ar 7. panta 3. punkta a) apakšpunktu izklāstītas pieteikumā, tiklīdz ir piešķirta atļauja, bet ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir iesniegta trūkstošā informācija, kas minēta 7. panta 2. punkta e) apakšpunktā un 7. panta 3. punkta c), d) un e) apakšpunktā.

6. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) prasības, kas piemērojamas AIFP saskaņā ar 3. punktu;

b) prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kuriem ir būtiska līdzdalība, kā noteikts 1. punkta d) apakšpunktā;

c) šķēršļus, kas var kavēt kompetento iestāžu uzraudzības funkciju efektīvu īstenošanu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

9. pants

Sākotnējais kapitāls un pašu kapitāls

1. Dalībvalstis nosaka, ka tāda AIFP, kas ir iekšēji pārvaldīts AIF, sākotnējais kapitāls ir vismaz EUR 300 000.

▼B

2. Ja AIFP ir iecelts par AIF ārējo pārvaldnieku, AIFP sākotnējais kapitāls ir vismaz EUR 125 000.

3. Ja AIFP pārvaldīto AIF portfeļu vērtība pārsniedz EUR 250 miljonus, AIFP nodrošina papildu pašu kapitālu. Šis papildu pašu kapitāls ir 0,02 % no summas, par kuru AIFP portfeļu vērtība pārsniedz EUR 250 miljonus, tomēr prasītā sākotnējā kapitāla un papildu pašu kapitāla summa nepārsniedz EUR 10 miljonus.

4. Šā panta 3. punkta nolūkā par AIFP portfeļiem uzskatāmi tādi portfeļi, kas ir AIFP pārvaldīti AIF, tostarp tie AIF, attiecībā uz kuriem AIFP ir deleģējis funkcijas saskaņā ar 20. pantu, bet izņemot AIF portfeļus, ko AIFP pārvalda saskaņā ar deleģējumu.

5. Neskarot 3. punktu, AIFP pašu kapitāls nekad nav mazāks par summu, kāda prasīta saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK 21. pantu.

6. Dalībvalstis var atļaut AIFP nenodrošināt līdz 50 % no 3. punktā minētās papildu pašu kapitāla summas, ja AIFP saņem galvojumu par tādu pašu summu no kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī vai trešā valstī, kur uz tām attiecas uzraudzības noteikumi, kurus kompetentās iestādes uzskata par līdzvērtīgiem tiem noteikumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos.

7. Lai segtu iespējamo profesionālās atbildības risku, ko rada saskaņā ar šo direktīvu veikta AIFP darbība, iekšēji pārvaldītam AIF un ārējam AIFP:

a) ir vai nu papildu pašu kapitāls, kura apjoms ir atbilstošs, lai segtu iespējamu civiltiesiskās atbildības risku, ko izraisa neuzmanība profesionālajā darbībā; vai

b) ir segtajam riskam atbilstīga profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšana pret zaudējumiem, ko izraisa neuzmanība profesionālajā darbībā.

8. Pašu kapitālu, tostarp jebkādu papildu pašu kapitālu, kā noteikts 7. punkta a) apakšpunktā, iegulda likvīdos aktīvos vai aktīvos, kuri īsā termiņā ir viegli pārvēršami naudā, un tajā neiekļauj spekulatīvas pozīcijas.

9. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 7. punktu, precizējot:

a) riskus, kādi jāsedz ar papildu pašu kapitālu vai profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

b) nosacījumus, lai noteiktu papildu pašu kapitāla vai profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas seguma piemērotību; un

c) veidu, kā noteikt papildu pašu kapitāla vai profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas seguma pastāvīgu pielāgošanu.

10. Izņemot 7. un 8. punktu un deleģētos aktus, kas pieņemti atbilstīgi 9. punktam, šo pantu nepiemēro tiem AIFP, kuri ir arī PVKIU pārvaldības sabiedrības.

▼B

10. pants

Izmaiņas atļaujas darbības jomā

1. Dalībvalstis prasa, lai pirms izmaiņu ieviešanas AIFP paziņotu savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkādām būtiskām izmaiņām sākotnējās atļaujas piešķiršanas nosacījumos, jo īpaši par būtiskām izmaiņām attiecībā uz informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 7. pantu.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nolemj noteikt ierobežojumus vai noraidīt šīs izmaiņas, tās informē AIFP viena mēneša laikā no minētā paziņojuma saņemšanas. Kompetentās iestādes var pagarināt šo termiņu ilgākais par vienu mēnesi, attiecīgi par to paziņojot AIFP, ja tās uzskata, ka tas nepieciešams ar konkrēto gadījumu saistītu īpašu apstākļu dēļ. Izmaiņas ievieš, ja attiecīgās kompetentās iestādes attiecīgajā izvērtēšanas termiņā neiebilst pret tām.

11. pants

Atļaujas atsaukšana

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var atsaukt AIFP izsniegtu atļauju, ja AIFP:

a) nav izmantojis atļauju 12 mēnešos, skaidri atsakās no atļaujas vai iepriekšējos sešos mēnešos jau ir beidzis darbību, uz ko attiecas šī direktīva, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;

b) ir saņēmis atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;

c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atļauja piešķirta;

d) vairs neievēro Direktīvu 2006/49/EK, ja tam izsniegtā atļauja ietver arī šīs direktīvas 6. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteikto diskrecionāro portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumu;

e) ir nopietni vai sistemātiski pārkāpis noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu; vai

f) atbilst kādam no gadījumiem, kad atsaukšanu paredz valsts tiesību akti, kas attiecas uz jautājumiem, kuri nav ietverti šīs direktīvas darbības jomā.

III NODAĻA

AIFP DARBĪBAS NOSACĪJUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgas prasības

12. pants

Vispārīgi principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP pastāvīgi:

▼B

a) rīkojas godīgi, pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi, un taisnīgi, veicot savas darbības;

b) rīkojas tā pārvaldīto AIF, šo AIF ieguldītāju un tirgus integritātes vislabākajās interesēs;

c) nodrošina un efektīvi izmanto tā uzņēmējdarbības pienācīgai veikšanai vajadzīgos resursus un procedūras;

d) veic visus pamatotos pasākumus, lai izvairītos no interešu konfliktiem, un, ja nevar no tiem izvairīties, tos konstatē, pārvalda un uzrauga, un attiecīgā gadījumā atklāj informāciju par tiem, lai novērstu to nelabvēlīgo ietekmi uz AIF un tā ieguldītāju interesēm un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret tā pārvaldītajiem AIF;

e) izpilda visas regulatīvās prasības, kas piemērojamas tā uzņēmējdarbībai, lai atbalstītu AIF intereses vai tā pārvaldīto AIF ieguldītāju intereses un tirgus vienotības intereses;

f) izturas taisnīgi pret visiem AIF ieguldītājiem.

Neviens ieguldītājs, kas iegulda AIF, nedrīkst saņemt privileģētu attieksmi, ja vien šāda privileģēta attieksme nav paredzēta attiecīgā AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos.

2. Ikvienam AIFP, kura atļauja attiecas arī uz 6. panta 4. punkta a) apakšpunktā minēto diskrecionāro portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumu:

a) nav ļauts ieguldīt visu klienta portfeli vai tā daļu tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecībās vai akcijās, ja vien tas nav saņēmis klienta iepriekšēju vispārēju apstiprinājumu;

b) attiecībā uz šīs direktīvas 6. panta 4. punktā norādītajiem pakalpojumiem jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām ([1]).

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot kritērijus, kuri attiecīgajām kompetentajām iestādēm jāizmanto, lai izvērtētu, vai AIFP pilda 1. punktā noteiktos pienākumus.

13. pants

Atalgojums

1. Dalībvalstis prasa, lai AIFP būtu atalgojuma politika un prakse attiecībā uz tām darbinieku kategorijām – tostarp augstākās vadības darbiniekiem, darbiniekiem, kas uzņemas risku un kontroles funkcijas, un visiem darbiniekiem, kas kopumā saņem atalgojumu, kurš vienāds ar atalgojumu, kuru saņem augstākās vadības darbinieki un tie, kas uzņemas risku –, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē AIFP vai to pārvaldīto AIF riska profilus un kuri atbilst stabilas un efektīvas riska pārvaldības principiem un veicina tos, kā arī nerosina uzņemties risku, kas neatbilst to pārvaldībā esošo AIF riska profiliem, nolikumiem vai dibināšanas dokumentiem.

AIFP nosaka atalgojuma politiku un praksi saskaņā ar II pielikumu.

([1]) OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

▼B

2. EVTI nodrošina, lai tiktu izstrādātas pamatnostādnes attiecībā uz pārdomātu atalgojuma politiku, kas atbilst II pielikumā noteiktajiem principiem. Pamatnostādnēs ņem vērā pārdomātas atalgojuma politikas principus, kas noteikti Ieteikumā 2009/384/EK, kā arī AIFP un to pārvaldīto AIF lielumu, to iekšējo organizāciju, darbības raksturu, darbības jomu un sarežģītību. EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (EBI).

14. pants

Interešu konflikts

1. Dalībvalstis prasa AIFP veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai konstatētu interešu konfliktus, kas AIF pārvaldības laikā rodas starp:

a) AIFP, tostarp to vadītājiem, darbiniekiem vai jebkuru personu, kura tieši vai netieši saistīta ar AIFP kontroles attiecībās, un AIFP pārvaldīto AIF vai minētā AIF ieguldītājiem;

b) AIF vai minētā AIF ieguldītājiem un citu AIF vai minētā AIF ieguldītājiem;

c) AIF vai minētā AIF ieguldītājiem un citu AIFP klientu;

d) AIF vai minētā AIF ieguldītājiem un PVKIU, ko pārvalda AIFP, vai minētā PVKIU ieguldītājiem; vai

e) diviem AIFP klientiem.

AIFP pastāvīgi piemēro efektīvus organizatoriskus un administratīvus pasākumus, lai veiktu visas pamatotās darbības, kas paredzētas, lai konstatētu, novērstu, pārvaldītu un uzraudzītu interešu konfliktus, neļaujot tiem negatīvi ietekmēt AIF un to ieguldītāju intereses.

AIFP savā darbības vidē nošķir uzdevumus un pienākumus, kurus var uzskatīt par savstarpēji nesaderīgiem vai kuri potenciāli var sistemātiski izraisīt interešu konfliktus. AIFP izvērtē, vai tā darbības nosacījumi var ietvert jebkādus citus būtiskus interešu konfliktus, un paziņo par tiem AIF ieguldītājiem.

2. Ja organizatoriski pasākumi, ko AIFP ieviesis interešu konfliktu konstatēšanai, novēršanai, pārvaldībai un uzraudzībai, nav pietiekami, lai ar attiecīgu pārliecību nodrošinātu, ka kaitējuma risks klientu interesēm būs novērsts, AIFP skaidri atklāj interešu konfliktu vispārējo būtību un/vai avotus ieguldītājiem pirms darbību sākšanas to vārdā un izstrādā atbilstīgas politikas un procedūras.

3. Ja AIFP AIF vārdā izmanto galvenā brokera pakalpojumus, nosacījumus paredz rakstiskā līgumā. Jo īpaši minētajā līgumā precizē iespēju AIF aktīvus nodot un izmantot atkārtoti, nodrošinot atbilstību AIF nolikumam vai dibināšanas dokumentiem. Līgumā paredz, ka depozitārijs tiek informēts par noslēgto līgumu.

Izvēloties un ieceļot amatā galvenos brokerus, ar kuriem jānoslēdz līgumi, AIFP rīkojas pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi.

▼B

4. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) šā panta 1. punktā minēto interešu konfliktu veidus;

b) vajadzīgos pasākumus, kas sagaidāmi no AIFP puses saistībā ar struktūrām un organizatoriskām un administratīvām procedūrām, lai konstatētu, pārvaldītu, uzraudzītu un atklātu interešu konfliktus.

15. pants

Riska pārvaldība

1. AIFP funkcionāli un hierarhiski nošķir riska pārvaldības pienākumus no funkcionālajām struktūrvienībām, tostarp no portfeļa pārvaldības funkcijām.

Saskaņā ar šā punkta pirmo daļu riska pārvaldības pienākumu funkcionālu un hierarhisku nošķiršanu pārskata AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, ievērojot proporcionalitātes principu, ar to saprotot, ka AIFP katrā ziņā jāspēj pierādīt, ka īpašie aizsardzības pasākumi interešu konfliktu novēršanai ļaus neatkarīgi veikt riska pārvaldības darbības un ka riska pārvaldības process būs atbilstošs šā panta prasībām un pastāvīgi iedarbīgs.

▼M1

2. AIFP īsteno atbilstīgas riska pārvaldības sistēmas, lai pienācīgi konstatētu, mērītu, pārvaldītu un pārraudzītu visus riskus, kas saistīti ar katra AIF ieguldījumu stratēģiju un kuriem AIF ir vai var būt pakļauti. Jo īpaši AIFP, novērtējot AIF aktīvu kredītspēju, nepaļaujas tikai vai mehāniski uz kredītreitingiem, ko izsniegušas kredītreitingu aģentūras, kas definētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ([1]).

▼B

AIFP pietiekami bieži – vismaz reizi gadā – pārskata riska pārvaldības sistēmas un vajadzības gadījumā tās pielāgo.

3. AIFP ir pienākums vismaz:

a) īstenot atbilstošu, dokumentētu un regulāri atjauninātu uzticamības pārbaudes procedūru, veicot izmeklēšanu AIF vārdā, saskaņā ar AIF ieguldījumu stratēģiju, mērķiem un riska profilu;

b) nodrošināt, ka ar katru AIF ieguldījumu pozīciju saistītos riskus un to kopējo ietekmi uz AIF portfeli pastāvīgi var pareizi identificēt, izmērīt, pārvaldīt un uzraudzīt, tostarp izmantojot atbilstošas stresa testēšanas procedūras;

c) nodrošināt, ka AIF riska profils atbilst AIF lielumam, portfeļa struktūrai, ieguldījumu stratēģijām un mērķiem, kā tas izklāstīts AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos, prospektos un piedāvājuma reklāmizdevumos.

▼M1

3.a Ņemot vērā AIF darbību raksturu, apjomu un sarežģītību, kompetentās iestādes pārrauga AIFP kredītu novērtēšanas procesu atbilstību, izvērtē, kā AIF ieguldījumu politikā tiek izmantotas atsauces uz

([1]) OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

▼M1

kredītreitingiem, kas minēti 2. punkta pirmajā daļā, un attiecīgā gadījumā mudina mazināt šādu atsauču ietekmi, lai mazinātu paļaušanos tikai un mehāniski uz šādiem kredītreitingiem.

▼B

4. AIFP nosaka saistību īpatsvara maksimālo līmeni, ko AIFP drīkst uzņemties ikviena sava pārvaldītā AIF vārdā, kā arī apjomu, kādā atļauts atkārtoti izmantot nodrošinājumu vai garantiju, ko varētu saņemt saistībā ar saistību īpatsvara palielināšanas pasākumiem, ņemot vērā *inter alia*:

a) AIF veidu;

b) AIF ieguldījumu stratēģiju;

c) AIF saistību īpatsvara palielināšanas avotus;

d) jebkādu citu savstarpēju atkarību vai būtiskas attiecības ar citām finanšu pakalpojumu iestādēm, kas var izraisīt sistēmisku risku;

e) nepieciešamību ierobežot risku ar kādu konkrētu darījumu partneri;

f) to, kādā mērā saistību īpatsvara palielinājumam ir nodrošinājums;

g) aktīvu un pasīvu attiecību;

h) AIFP darbības mērogu, raksturu un apjomu attiecīgajos tirgos.

5. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) riska pārvaldības sistēmas, kas AIFP jāizmanto saistībā ar riskiem, kuri tiem rodas pārvaldīto AIF vārdā;

b) atbilstīgu riska pārvaldības sistēmas pārskatīšanas regularitāti;

c) to, kā riska pārvaldības funkciju funkcionāli un hierarhiski nodala no funkcionālajām struktūrvienībām, tostarp portfeļa pārvaldīšanas funkcijas;

d) īpašus aizsardzības pasākumus pret interešu konfliktiem, kā noteikts 1. punkta otrajā daļā;

e) šā panta 3. punktā minētās prasības.

▼M1

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētie pasākumi, kas precizē riska pārvaldības sistēmas, nodrošina, ka AIFP, novērtējot AIF aktīvu kredītspēju, nepaļaujas tikai vai mehāniski uz kredītreitingiem, kas minēti 2. punkta pirmajā daļā.

▼B

16. pants

Likviditātes pārvaldība

1. Attiecībā uz katru pārvaldīto AIF, kas nav slēgts AIF, kurš neizmanto saistību īpastsvara palielināšanu, AIFP izmanto piemērotu likviditātes pārvaldības sistēmu un pieņem procedūras, kas tam ļauj pārraudzīt AIF likviditātes risku un nodrošināt, ka AIF ieguldījumu likviditātes profils atbilst tā pamatsaistībām.

AIFP regulāri veic stresa testus normālos un ārkārtējos likviditātes apstākļos, kas tam ļauj izvērtēt AIF likviditātes risku un attiecīgi uzraudzīt AIF likviditātes risku.

▼B

2. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF ir atbilstoša ieguldījumu stratēģija, likviditātes profils un atpakaļpirkšanas politika.

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) likviditātes pārvaldības sistēmas un procedūras; un

b) šā panta 2. punktā paredzētās ieguldījumu stratēģijas, likviditātes profila un atpakaļpirkšanas politikas saskaņošanu.

17. pants

Ieguldījums vērtspapirizācijas pozīcijās

Lai nodrošinātu starpnozaru konsekvenci un novērstu interešu neatbilstību starp tiem uzņēmumiem, kuri pārstrukturē aizdevumus tirgojamos vērtspapīros, un iniciatoriem Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 41. punkta nozīmē, kā arī AIFP, kuri AIF vārdā iegulda minētajos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, paredzot prasības šādās jomās:

a) prasības, kas jāizpilda iniciatoram, sponsoram vai sākotnējam aizdevējam, lai AIFP AIF vārdā drīkstētu ieguldīt vērtspapīros vai citos šāda veida finanšu instrumentos, kuri emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, ar kurām nodrošina, ka iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs uztur tīro ekonomisko ieinteresētību, kas nav mazāka par 5 %;

b) kvalitatīvās prasības, kas jāizpilda AIFP, kuri viena vai vairāku AIF vārdā iegulda šajos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos.

2. IEDAĻA

Organizatoriskās prasības

18. pants

Vispārīgi principi

1. Dalībvalstis prasa, lai AIFP vienmēr izmanto pietiekamus un atbilstošus cilvēkresursus un tehniskos resursus, kas nepieciešami, lai pareizi pārvaldītu AIF.

Jo īpaši AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, ņemot vērā arī AIFP pārvaldītā AIF raksturu, prasa, lai AIFP izmantotu pareizas administratīvas un grāmatvedības procedūras, kontroles un aizsardzības pasākumus elektronisko datu apstrādei un atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp jo īpaši noteikumus attiecībā uz darbinieku personīgajiem darījumiem vai ieguldījumu turēšanu vai pārvaldību, lai ieguldītu savā vārdā un nodrošinātu vismaz to, ka ir iespējams iegūt informāciju par katru ar AIF saistīto darījumu pēc tā veikšanas – tā izcelsmi, iesaistītajām pusēm, veidu, veikšanas laiku un vietu – un ka AIFP pārvaldīto AIF aktīvus iegulda atbilstīgi AIF nolikumam vai dibināšanas dokumentiem un spēkā esošajām tiesību normām.

▼B

2. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot 1. punktā minētās procedūras un to izpildes kārtību.

19. pants

Vērtēšana

1. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF ir izveidotas piemērotas un saskaņotas procedūras, lai varētu pareizi un objektīvi novērtēt AIF aktīvus saskaņā ar šo pantu, piemērojamiem valsts tiesību aktiem un AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentiem.

2. Noteikumus, ko piemēro aktīvu vērtēšanai un neto aktīvu vērtības uz vienu AIF ieguldījumu apliecību vai akciju aprēķināšanai, nosaka tās valsts tiesību aktos, kur AIF ir juridiskā adrese, un/vai AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos.

3. AIFP nodrošina arī to, ka neto aktīvu vērtību uz vienu AIF ieguldījumu apliecību vai akciju aprēķina un dara zināmu ieguldītājiem saskaņā ar šo pantu, piemērojamiem valsts tiesību aktiem un AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentiem.

Izmantotās vērtēšanas procedūras nodrošina, ka aktīvus vērtē un neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju aprēķina vismaz reizi gadā.

Ja AIF ir atvērts fonds, šādu vērtēšanu un aprēķinus veic tik bieži, cik tas ir atbilstoši AIF turētajiem aktīviem un tā emisiju un atpakaļpirkšanas biežumam.

Ja AIF ir slēgts fonds, šādu vērtēšanu un aprēķinus veic arī tad, ja palielinās vai samazinās attiecīgā AIF kapitāls.

Ieguldītājus par vērtēšanu un aprēķiniem informē attiecīgā kārtībā, kas noteikta AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos.

4. AIFP nodrošina, ka vērtēšanas funkciju veic vai nu:

a) ārējs vērtētājs, kas ir juridiska vai fiziska persona un kas ir neatkarīgs no AIF, AIFP un jebkuras citas personas, kura cieši saistīta ar AIF vai AIFP; vai arī

b) pats AIFP, ja vērtēšanas pienākums ir funkcionāli nošķirts no portfeļa pārvaldības un ja ar atalgojuma politiku un citiem pasākumiem ir nodrošināta interešu konfliktu novēršana un netiek pieļauta darbinieku nepamatota ietekmēšana.

Depozitāriju, kas iecelts AIF, izraugās par šā AIF ārējo vērtētāju vienīgi tad, ja tā depozitārija funkciju veikšana ir funkcionāli un hierarhiski nošķirta no ārējā vērtētāja uzdevumiem un ja potenciāli interešu konflikti tiek pienācīgi konstatēti, pārvaldīti un uzraudzīti un par tiem informē AIF ieguldītājus.

5. Ja vērtēšanas funkciju veic ārējs vērtētājs, AIFP pierāda, ka:

▼B

a) uz ārējo vērtētāju attiecas prasība par obligātu reģistrāciju profesionālā organizācijā, ko atzīst tiesību aktos, vai uz to attiecas tiesību normas vai noteikumi par profesionālo ētiku;

b) ārējais vērtētājs var sniegt pietiekamu profesionālo garantiju, ka tas spēj efektīvi veikt attiecīgo vērtēšanas funkciju atbilstīgi 1., 2. un 3. punktam; un

c) ārējā vērtētāja iecelšana atbilst 20. panta 1. un 2. punktā minētajām prasībām un deleģētajiem aktiem, ko pieņem atbilstīgi 20. panta 7. punktam.

6. Ieceltais ārējais vērtētājs nedrīkst deleģēt vērtēšanas funkciju trešai personai.

7. AIFP paziņo par ārējā vērtētāja iecelšanu savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras var prasīt iecelt citu ārējo vērtētāju, ja nav izpildīti 5. punktā minētie nosacījumi.

8. Vērtēšanu veic objektīvi, maksimāli prasmīgi, rūpīgi un centīgi.

9. Ja vērtēšanas funkciju neveic neatkarīgs ārējs vērtētājs, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt, lai AIFP vērtēšanas procedūras un/vai vērtējumus pārbauda ārējs vērtētājs vai vajadzības gadījumā revidents.

10. AIFP ir atbildīgs par AIF aktīvu pareizu novērtēšanu un AIF aktīvu neto vērtības aprēķināšanu un publicēšanu. Tādēļ AIFP atbildību pret AIF un tā ieguldītājiem nekādā gadījumā neietekmē fakts, ka AIFP ir iecēlis ārēju vērtētāju.

Tomēr, neskarot šā punkta pirmo daļu un jebkādu līgumisku vienošanos par pretējo, ārējais vērtētājs ir atbildīgs AIFP par zaudējumiem, kas nodarīti AIFP ārējā vērtētāja neuzmanības vai apzinātas pienākumu neizpildes dēļ.

11. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) kritērijus procedūrām, lai varētu pareizi novērtēt aktīvus un aprēķināt aktīvu neto vērtību uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju;

b) profesionālās garantijas, kuras ārējam vērtētājam jāspēj sniegt, lai varētu efektīvi pildīt vērtēšanas funkciju;

c) vērtēšanas biežumu, kuru veic atvērtie AIF un kurš būtu piemērots gan AIF turētajiem aktīviem, gan tā emitēšanas un atpakaļpirkšanas politikai.

▼B

3. IEDAĻA

AIFP funkciju deleģēšana

20. pants

Deleģēšana

1. AIFP, kuri plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt to funkcijas, paziņo to izcelsmes valsts kompetentajām iestādēm, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu. Izpilda šādus nosacījumus:

a) AIFP ir jāspēj pamatot visu deleģēšanas struktūru ar objektīviem iemesliem;

b) tās personas rīcībā, kurai deleģē pienākumu izpildi, jābūt pietiekamiem resursiem attiecīgo uzdevumu veikšanai, un personām, kuras faktiski īsteno uzņēmējdarbību tās personas vārdā, kurai deleģēta pienākumu izpilde, jābūt pietiekami labai reputācijai un pietiekamai pieredzei;

c) ja deleģēšana attiecas uz portfeļa pārvaldību vai riska pārvaldību, šo pārvaldību drīkst deleģēt vienīgi tiem uzņēmumiem, kuri ir saņēmuši atļauju vai ir reģistrēti aktīvu pārvaldīšanai un uz kuriem tiek attiecināta pārraudzība, vai, ja šo nosacījumu nevar izpildīt, deleģēšanu drīkst īstenot tikai tad, ja ir saņemts AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu iepriekšējs apstiprinājums;

d) ja deleģēšana attiecas uz portfeļa pārvaldību vai riska pārvaldību un to piešķir trešās valsts uzņēmumam, papildus c) apakšpunktā minētajām prasībām jānodrošina sadarbība starp AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un uzņēmuma uzraudzības iestādi;

e) deleģēšana nedrīkst kavēt veikt AIFP efektīvu uzraudzību, un jo īpaši tā nedrīkst kavēt AIFP rīcību vai AIF pārvaldīšanu veidā, kas vislabāk atbilst ieguldītāju interesēm;

f) AIFP jāspēj pierādīt, ka persona, kurai deleģēta pienākumu izpilde, ir atbilstīgi kvalificēta un spējīga uzņemties attiecīgās funkcijas, ka tā izvēlēta maksimāli rūpīgi un ka AIFP spēj jebkurā laikā efektīvi uzraudzīt deleģēto darbību izpildi, jebkurā laikā sniegt turpmākus norādījumus personai, kurai deleģēta pienākumu izpilde, un atsaukt deleģētās pilnvaras ar tūlītēju stāšanos spēkā, ja tas ir ieguldītāju interesēs.

AIFP pastāvīgi pārskata pakalpojumus, ko sniedz ikviena persona, kurai deleģētas kādas funkcijas.

2. Portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības pienākumus nedeleģē:

a) depozitārijam vai depozitārija deleģētai personai; vai

b) jebkurai citai struktūrai, kuras intereses var būt pretrunā AIFP vai AIF ieguldītāju interesēm, izņemot gadījumus, ja šāda struktūra ir funkcionāli un hierarhiski nošķirusi portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības pienākumus no citiem iespējami konfliktējošiem pienākumiem un ja iespējamie interešu konflikti tiek pareizi konstatēti, pārvaldīti, uzraudzīti, un ja par tiem informē AIF ieguldītājus.

▼B

3. Nekādā gadījumā AIFP atbildību pret AIF un tā ieguldītājiem neietekmē fakts, ka AIFP ir deleģējis funkcijas trešai personai, vai tas, ka tās deleģētas tālāk, tāpat kā AIFP nedeleģē savas funkcijas tādā apjomā, ka tas būtībā vairs nevar tikt uzskatīts par AIF pārvaldnieku, un tādā apjomā, ka tas kļūst par pastkastītes uzņēmumu.

4. Trešā persona drīkst deleģēt tālāk tai deleģētās funkcijas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pirms deleģēt funkcijas tālāk, ir saņemta AIFP atļauja;

b) AIFP ir informējis tā izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu tālāk;

c) ir ievēroti 1. punkta nosacījumi, ar to saprotot, ka jebkādas atsauces uz "personu, kurai deleģē funkcijas" lasāmas kā atsauces uz "personu, kurai tālāk deleģē funkcijas".

5. Portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkcijas tālāk nedeleģē:

a) depozitārijam vai depozitārija deleģētai personai; vai

b) jebkurai citai struktūrai, kuras intereses var būt pretrunā AIFP vai AIF ieguldītāju interesēm, izņemot gadījumus, ja šī struktūra ir funkcionāli un hierarhiski nošķirusi portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības pienākumus no citiem iespējami pretrunīgiem pienākumiem un ja iespējamie interešu konflikti tiek pareizi konstatēti, pārvaldīti, uzraudzīti, un ja par tiem informē AIF ieguldītājus.

Attiecīgā persona, kurai deleģēta pienākumu izpilde, pastāvīgi pārskata pakalpojumus, ko sniedz ikviena persona, kurai pienākumu izpilde ir deleģēta tālāk.

6. Ja persona, kurai funkcijas ir deleģētas tālāk, deleģē tās tālāk vēl citām personām, 4. punkta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

7. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, paredzot:

a) nosacījumus, lai izpildītu 1., 2., 4. un 5. punktā minētās prasības;

b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem AIFP ir deleģējis savas funkcijas tādā apjomā, ka tas kļūst par pastkastītes uzņēmumu, un tādēļ, kā noteikts 3. punktā, to vairs nevar uzskatīt par AIF pārvaldnieku.

4. IEDAĻA

Depozitārijs

21. pants

Depozitārijs

1. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF ieceļ vienu depozitāriju saskaņā ar šo pantu.

2. Depozitāriju ieceļ, pamatojoties uz rakstisku līgumu. Līgumā, *inter alia*, reglamentē arī tādas informācijas plūsmu, kas ir nepieciešama, lai depozitārijs varētu veikt funkcijas tā AIF interesēs, kuram tas iecelts par depozitāriju, kā noteikts šajā direktīvā un citos attiecīgos normatīvos vai administratīvos aktos.

▼B

3. Depozitārijs ir:

a) kredītiestāde, kuras juridiskā adrese ir Savienībā un kurai piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK;

b) ieguldījumu sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Savienībā un uz kuru attiecas kapitāla pietiekamības prasības saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK 20. panta 1. punktu, tostarp kapitāla pietiekamības prasības darbības riskiem, un kurai piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, un kura sniedz arī papildpakalpojumus, turot un pārvaldot finanšu instrumentus klientu uzdevumā atbilstīgi Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma B iedaļas 1. punktam; šādu ieguldījumu sabiedrību pašu kapitāls nekad nedrīkst būt mazāks par sākotnējo kapitālu, kas noteikts Direktīvas 2006/49/EK 9. pantā; vai

c) kādas citas kategorijas iestāde, uz kuru attiecas piesardzīga reglamentācija un pastāvīga uzraudzība un kura 2011. gada 21. jūlijā pieder pie to iestāžu kategorijām, ko dalībvalstis noteikušas kā atbilstīgu, lai kļūtu par depozitāriju saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 23. panta 3. punktu.

Neskarot 5. punkta b) apakšpunktā minēto, tikai ārpussavienības AIF depozitārijs drīkst būt arī kredītiestāde vai cita šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajām struktūrām līdzīga struktūra, ja ir izpildīti 6. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

Turklāt attiecībā uz AIF, kuri nevar izmantot atpakaļpirkšanas tiesības piecos gados pēc pirmajiem sākotnējiem ieguldījumiem un kuri saskaņā ar savu galveno ieguldījumu politiku parasti neiegulda aktīvos, kas ir jāglabā atbilstīgi 8. punkta a) apakšpunktam, vai parasti iegulda emitentos vai biržas sarakstos neiekļautās sabiedrībās, lai potenciāli iegūtu kontroli šajās sabiedrībās saskaņā ar 26. pantu, dalībvalstis var atļaut par depozitāriju kļūt struktūrai, kas veic depozitārija funkcijas kā daļu no savas profesionālas darbības vai uzņēmējdarbības, kuras sakarā uz to attiecas tiesību aktos atzīta profesionālās darbības reģistrācija vai tiesību normas vai profesionālas darbības noteikumi, un ja šī struktūra var sniegt pietiekamas finansiālas un profesionālas garantijas, kas ļauj efektīvi pildīt attiecīgās depozitārija funkcijas un veikt šīm funkcijām raksturīgos uzdevumus.

4. Lai nepieļautu interešu konfliktu starp depozitāriju, AIFP un/vai AIF, un/vai tā ieguldītājiem:

a) AIFP nedarbojas kā depozitārijs;

b) galvenais brokeris, kas ir AIF darījumu partneris, darbojas kā minētā AIF depozitārijs tikai tad, ja depozitārija funkcijas ir funkcionāli un hierarhiski nošķirtas no galvenā brokera funkcijām un ja iespējamie interešu konflikti tiek pareizi konstatēti, pārvaldīti, uzraudzīti, un ja par tiem informē AIF ieguldītājus. Depozitārijam ir atļauts saskaņā ar 11. punktu deleģēt glabāšanas uzdevumus galvenajam brokerim, ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi.

5. Depozitārijs veic uzņēmējdarbību vienā no šādām vietām:

a) ES AIF depozitārijs – AIF izcelsmes dalībvalstī;

▼B

b) ārpussavienības AIF depozitārijs – trešā valstī, kurā uzņēmējdarbību veic AIF, vai AIF pārvaldošā AIFP izcelsmes dalībvalstī, vai – attiecīgā gadījumā – AIF pārvaldošā AIFP atsauces dalībvalstī.

6. Neskarot 3. punktā izklāstītās prasības, ieceļot depozitāriju, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, vienmēr ievēro šādus nosacījumus:

a) tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ir plānots tirgot ārpussavienības AIF akcijas vai ieguldījumu apliecības, un AIFP izcelsmes dalībvalsts (ja tā atšķiras) kompetentās iestādes ir parakstījušas ar depozitārija valsts kompetentajām iestādēm vienošanos par sadarbību un informācijas apmaiņu;

b) uz depozitāriju attiecas efektīva piesardzīga reglamentācija, tostarp minimālās kapitāla prasības, un uzraudzība, kurai ir tāda pati iedarbība kā Savienības tiesību aktiem un kuru efektīvi īsteno;

c) trešā valsts, kurā depozitārijs veic uzņēmējdarbību, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas;

d) dalībvalstis, kurās ir plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, un AIFP izcelsmes dalībvalsts (ja tā nav kāda no minētajām dalībvalstīm) ir ar attiecīgo trešo valsti, kurā depozitārijs veic uzņēmējdarbību, parakstījušas nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par ienākumiem un kapitālu 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādus daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā;

e) saskaņā ar līgumu depozitārijs ir atbildīgs AIF vai AIF ieguldītājiem atbilstīgi 12. un 13. punktam un nepārprotami piekrīt ievērot 11. punktu.

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt vērtējumam par to, kā AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir piemērojušas šā punkta pirmās daļas a), c) vai e) apakšpunktu, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot jautājuma izskatīšanu EVTI, kas var rīkoties atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

Pamatojoties uz 17. punkta b) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot, ka trešās valsts veiktajai piesardzīgajai reglamentācijai un uzraudzībai ir tāda pati ietekme kā Savienības tiesību aktiem un ka to efektīvi īsteno. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. Depozitārijs kopumā nodrošina AIF naudas plūsmu rūpīgu uzraudzību un jo īpaši nodrošina, lai pēc parakstīšanās uz AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām tiktu saņemti visi ieguldītāju vai viņu vārdā veiktie maksājumi un lai visi AIF naudas līdzekļi tiktu iegrāmatoti vienā vai vairākos naudas līdzekļu kontos, kas atvērti AIF, vai tam AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, vai depozitārijam, kas AIF vārdā rīkojas struktūrā, kas minēta Direktīvas 2006/73/EK 18. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, vai citā līdzīgā struktūrā attiecīgajā tirgū, kurā naudas līdzekļu konti ir nepieciešami, ja uz šādu struktūru attiecas

▼B

efektīva piesardzīga reglamentācija un uzraudzība, kurai ir tāda pati iedarbība kā Savienības tiesību aktiem un kuru efektīvi īsteno, un kura ir saskaņā ar Direktīvas 2006/73/EK 16. pantā izklāstītajiem principiem.

Ja naudas līdzekļu kontus atver depozitārijam, kas rīkojas AIF vārdā, šādos kontos neiegrāmato ne šā punkta pirmajā daļā minētās struktūras naudas līdzekļus, ne depozitārija paša līdzekļus.

8. Attiecīgā gadījumā AIF aktīvus vai tā AIFP aktīvus, kas rīkojas AIF vārdā, nodod turēšanā depozitārijam šādā kārtībā:

a) attiecībā uz finanšu instrumentiem, kurus var glabāt:

i) depozitārijs glabā visus finanšu instrumentus, kurus var reģistrēt finanšu instrumentu kontā, kas atvērts depozitārija reģistros, kā arī visus finanšu instrumentus, kurus fiziski var nodot glabāšanā depozitārijam;

ii) šajā nolūkā depozitārijs nodrošina, lai visi finanšu instrumenti, kurus var iegrāmatot depozitārija reģistros atvērtajā finanšu instrumentu kontā, depozitārija reģistros tiktu iegrāmatoti tādos atsevišķos kontos saskaņā ar principiem, kas noteikti Direktīvas 2006/73/EK 16. pantā, kuri atvērti AIF vārdā vai attiecīgā gadījumā tā AIFP vārdā, kas rīkojas AIF vārdā, lai tos katrā ziņā varētu nepārprotami atpazīt kā AIF piederošus kontus saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem;

b) attiecībā uz citiem aktīviem:

i) depozitārijs pārbauda AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, īpašumtiesības uz šādiem aktīviem un dokumentē tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tas ir pārliecinājies, ka īpašumtiesības uz šādiem aktīviem ir AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā;

ii) vērtējumu par to, vai AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, pieder īpašumtiesības, veic, pamatojoties uz AIF vai AIFP sniegtu informāciju vai dokumentiem un ņem vērā ārējus pierādījumus, ja tādi ir pieejami,

iii) depozitārijs atjaunina šo dokumentāciju.

9. Papildus 7. un 8. punktā minētajām funkcijām depozitārijs:

a) nodrošina, ka AIF ieguldījumu apliecību vai akciju pārdošana, emisija, atpirkšana, atpakaļpirkšana un atpakaļpieņemšana notiek saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentiem;

b) nodrošina, ka AIF ieguldījumu apliecību vai akciju vērtību aprēķina saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentiem, ievērojot 19. pantā noteikto kārtību;

c) izpilda AIFP norādījumus, ja vien tie nav pretrunā piemērojamajiem valsts tiesību aktiem vai AIF nolikumam vai dibināšanas dokumentiem;

d) nodrošina, lai darījumos ar AIF aktīviem atlīdzība AIF tiktu izmaksāta parastajā termiņā;

▼B

e) nodrošina, lai AIF ieņēmumi tiktu izmantoti, ievērojot piemērojamos valsts tiesību aktus un AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentus.

10. Pildot savus pienākumus, AIFP un depozitārijs rīkojas godīgi, taisnīgi, profesionāli, neatkarīgi un AIF vai AIF ieguldītāju interesēs.

Attiecībā uz AIF vai attiecīgā gadījumā AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, depozitārijs neveic darbības, kas varētu radīt interešu konfliktu starp AIF, AIF ieguldītājiem, AIFP un pašu depozitāriju, ja vien depozitārijs nav funkcionāli un hierarhiski nošķīris depozitārija funkcijas no citiem saviem uzdevumiem, kas potenciāli varētu būt konfliktējoši, un iespējamie interešu konflikti tiek pareizi konstatēti, pārvaldīti, uzraudzīti, un par tiem tiek informēti AIF ieguldītāji.

Depozitārijs atkārtoti neizmanto 8. punktā minētos aktīvus bez AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, iepriekšējas piekrišanas.

11. Depozitārijs nedeleģē trešām personām šajā pantā minētās funkcijas, izņemot tās, kas minētas 8. punktā.

Depozitārijs drīkst deleģēt trešām personām 8. punktā minētās funkcijas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pienākumi netiek deleģēti, lai izvairītos no šajā direktīvā noteiktajām prasībām;

b) depozitārijs var pierādīt, ka deleģēšanai ir pamatots iemesls;

c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis trešo personu, kurai tas vēlas deleģēt daļu no saviem pienākumiem, un tas turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi; un

d) depozitārijs ir nodrošinājis, ka trešā persona tai deleģēto pienākumu izpildes laikā vienmēr izpilda šādus nosacījumus:

   i) trešai personai ir struktūras un pieredze, kas atbilst un ir proporcionāla AIF vai AIFP, kurš rīkojas AIF vārdā, to aktīvu veidam un sarežģītībai, kuri ir tai uzticēti;

   ii) saistībā ar 8. punkta a) apakšpunktā minēto līdzekļu glabāšanu attiecīgajā jurisdikcijā uz trešo personu attiecas efektīva piesardzīga reglamentācija, tostarp minimālās kapitāla prasības, un uzraudzība, un uz to attiecas periodiska ārēja revīzija, lai nodrošinātu, ka finanšu instrumenti ir tās rīcībā;

   iii) trešā persona nošķir depozitārija klientu aktīvus no saviem aktīviem un no depozitārija aktīviem tā, lai tos jebkurā brīdī varētu skaidri identificēt kā konkrēta depozitārija klientiem piederošus aktīvus;

▼B

iv) trešā persona nedrīkst izmantot aktīvus, ja nav saņemta iepriekšēja piekrišana no AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, un ja tas nav iepriekš paziņots depozitārijam; un

v) trešā persona ievēro 8. un 10. punktā noteiktos vispārīgos pienākumus un aizliegumus.

Neskarot šā punkta otrās daļas d) apakšpunkta ii) punktu, ja trešās valsts tiesību aktos prasīts, lai noteiktus finanšu instrumentus glabā vietējā struktūra, un ja nav vietējo struktūru, kas atbilst minētajā punktā noteiktajām deleģēšanas prasībām, depozitārijs drīkst deleģēt savas funkcijas šādai vietējai struktūrai vienīgi tiktāl, ciktāl tas prasīts trešās valsts tiesību aktos, un tikai tik ilgi, kamēr nav vietējo struktūru, kas atbilst deleģēšanas prasībām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā AIF ieguldītāji pirms ieguldījuma veikšanas ir pienācīgi jāinformē par šo deleģēšanu, kas nepieciešama trešās valsts tiesību aktos noteikto juridisko ierobežojumu dēļ, un par apstākļiem, kas pamato deleģēšanu; un

b) AIF vai AIFM, kas darbojas AIF vārdā, jāuzdod depozitārijam deleģēt šādu finanšu instrumentu glabāšanu šādai vietējai struktūrai.

Trešā persona savukārt drīkst šīs funkcijas deleģēt tālāk tikai tad, ja ir ievērotas tās pašas prasības. Tādā gadījumā attiecīgajām personām 13. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Šā punkta nolūkā par glabāšanus funkciju deleģēšanu neuzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic Direktīvas 98/26/EK mērķiem noteiktas vērtspapīru norēķinu sistēmas minētās direktīvas nolūkā, vai līdzīgu pakalpojumu sniegšanu, ko veic trešās valsts vērtspapīru norēķinu sistēmas.

12. Depozitārijs atbild AIF vai AIF ieguldītājiem par depozitārija zaudējumiem vai tās trešās personas zaudējumiem, kurai deleģēta saskaņā ar 8. punkta a) apakšpunktu glabāšanā esošu finanšu instrumentu glabāšana.

Glabāšanā esošu finanšu instrumentu zaudējuma gadījumā depozitārijs bez liekas kavēšanās nodod atpakaļ AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, identisku finanšu instrumentu vai atbilstīgu summu. Depozitārijs nav atbildīgs, ja tas var pierādīt, ka zaudējumi radušies ārēju apstākļu dēļ, kurus nav bijis iespējams kontrolēt un kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgajiem centieniem panākt pretējo.

Depozitārijs ir atbildīgs AIF vai AIF ieguldītājiem par visiem pārējiem zaudējumiem, kas AIF vai AIF ieguldītājiem nodarīti depozitārija nevērības dēļ vai tīšas nevēlēšanās dēļ veikt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

13. Šā panta 11. punktā minētā deleģēšana neietekmē depozitārija atbildību.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, gadījumā, kad tiek zaudēti saskaņā ar 11. punktu trešās personas glabāšanā esoši finanšu instrumenti, depozitārijs drīkst sevi atbrīvot no atbildības, ja tas var pierādīt, ka:

▼B

a) ir ievērotas visas 11. punkta otrajā daļā noteiktās prasības par glabāšanas pienākumu deleģēšanu;

b) ir rakstisks līgums starp depozitāriju un trešo personu, kurā nepārprotami nodota depozitārija atbildība trešai personai un ar kuru dod iespēju AIF vai AIFP, kas darbojas AIF vārdā, izvirzīt prasību trešai personai saistībā ar finanšu instrumentu zaudējumu vai dod iespēju depozitārijam šādu prasību izvirzīt to vārdā; un

c) starp depozitāriju un AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, ir noslēgts rakstisks līgums, kurā skaidri atļauta šāda atbrīvošana no atbildības un noteikts objektīvs iemesls noslēgt līgumu par šādu atbrīvošanu no atbildības.

14. Turklāt, ja trešās valsts tiesību aktos prasīts, lai noteiktus finanšu instrumentus glabātu vietējā struktūra, un ja nav vietējo struktūru, kas atbilst 11. punkta d) apakšpunkta ii) punktā paredzētajām deleģēšanas prasībām, depozitārijs var atbrīvot sevi no atbildības, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos skaidri atļauta šāda atbrīvošana no atbildības saskaņā ar šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) attiecīgā AIF ieguldītāji ir pienācīgi informēti par šādu atbrīvošanu no atbildības un par atbrīvošanas no atbildības attaisnojošiem apstākļiem, pirms viņi veic ieguldījumus;

c) AIF vai AIFP, kas darbojas AIF vārdā, ir uzdevis depozitārijam deleģēt šādu finanšu instrumentu glabāšanu vietējai struktūrai;

d) ir noslēgts rakstisks līgums starp depozitāriju un AIF vai AIFP, kas darbojas AIF vārdā, kurā skaidri atļauta šāda atbrīvošana no atbildības; un

e) ir noslēgts rakstisks līgums starp depozitāriju un trešo personu, kurā depozitārija atbildība nepārprotami nodota vietējai struktūrai un ar kuru dod iespēju AIF vai AIFP, kas darbojas AIF vārdā, izvirzīt prasību pret šo vietējo struktūru saistībā ar finanšu instrumentu zaudējumu vai dod iespēju depozitārijam šādu prasību izvirzīt to vārdā.

15. Atbildība AIF ieguldītāju priekšā var būt tieša vai netieša ar AIFP starpniecību atkarībā no depozitārija, AIFP un ieguldītāju savstarpējo attiecību juridiskā rakstura.

16. Pēc kompetento iestāžu pieprasījuma depozitārijs nodrošina piekļuvi visai informācijai, kuru tas saņēmis, pildot savas funkcijas, un kura AIF vai AIFP kompetentajām iestādēm varētu būt nepieciešama. Ja AIF vai AIFP kompetentās iestādes atšķiras no depozitārija kompetentajām iestādēm, depozitārija kompetentās iestādes nekavējoties nodod saņemto informāciju arī AIF un AIFP kompetentajām iestādēm.

17. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot:

a) ziņas, kas iekļaujamas 2. punktā minētajā rakstiskajā līgumā;

▼B

b) vispārīgus kritērijus, lai izvērtētu, vai 6. punkta b) apakšpunktā minētajai trešo valstu veiktajai piesardzīgajai reglamentācijai un uzraudzībai ir tāda pati iedarbība kā Savienības tiesību aktiem un vai tā tiek efektīvi īstenota;

c) nosacījumus depozitārija funkciju veikšanai saskaņā ar 7., 8. un 9. punktu, tostarp:

i) finanšu instrumentu veidu, ko iekļauj depozitārija glabāšanas pienākumos saskaņā ar 8. punkta a) apakšpunktu;

ii) nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs drīkst pildīt centrālajā depozitārijā reģistrēto finanšu instrumentu glabāšanas pienākumus; un

iii) nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs saskaņā ar 8. punkta b) apakšpunktu glabā nominālo kontu finanšu instrumentus, kurus reģistrējis emitents vai reģistrētājs;

d) depozitārija uzticamības pārbaužu veikšanas pienākumu atbilstīgi 11. punkta c) apakšpunktam;

e) nošķiršanas pienākumu, kas noteikts 11. punkta d) apakšpunkta iii) punktā;

f) nosacījumus, atbilstīgi kuriem, un apstākļus, kādos glabāšanā esošie finanšu instrumenti ir uzskatāmi par zaudētiem;

g) to, kas ir saprotams ar ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles, kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgiem centieniem panākt pretējo, kā noteikts 12. punktā;

h) nosacījumus, atbilstīgi kuriem, un apstākļus, kādos ir objektīvs iemesls noslēgt līgumu par atbrīvošanu no atbildības, kā noteikts 13. punktā.

IV NODAĻA

PĀRSKATĀMĪBAS PRASĪBAS

22. pants

Gada pārskats

1. AIFP attiecībā uz katru tā pārvaldīto ES AIF un uz katru AIF, ko tas tirgo Savienībā, ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc finanšu gada beigām dara pieejamu gada pārskatu par katru finanšu gadu. Ieguldītājiem gada pārskatu dara pieejamu pēc pieprasījuma. Gada pārskatu dara pieejamu AIFP un attiecīgā gadījumā AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja gada finanšu pārskati AIF ir jāpublisko saskaņā ar Direktīvu 2004/109/EK, tad ieguldītājiem pēc pieprasījuma sniedz tikai 2. punktā minēto papildu informāciju vai nu atsevišķi, vai kā gada finanšu pārskatu papildinājumu. Pēdējā minētajā gadījumā gada finanšu pārskatus publisko ne vēlāk kā četros mēnešos pēc finanšu gada beigām.

2. Gada pārskatā ir iekļauta vismaz šāda informācija:

▼B

a) bilance vai aktīvu un saistību pārskats;

b) ieņēmumu un izdevumu pārskats par finanšu gadu;

c) ziņojums par darbību attiecīgajā finanšu gadā;

d) jebkādas 23. pantā minētās informācijas būtiskas izmaiņas, kas notikušas tajā finanšu gadā, par kuru ir sagatavots pārskats;

e) atalgojuma kopsumma, kas sadalīta nemainīgajā un mainīgajā atalgojumā, ko AIFP attiecīgajā finanšu gadā izmaksā saviem darbiniekiem, un saņēmēju skaits, un – attiecīgā gadījumā – AIF izmaksātais diferencētais atalgojums;

f) atalgojuma kopsumma, atsevišķi izdalot augstākās vadības darbiniekus un darbiniekus, kuru darbībām ir būtiska ietekme uz AIF riska profilu.

3. Gada pārskatā norādītos grāmatvedības datus sagatavo atbilstīgi AIF izcelsmes dalībvalsts grāmatvedības standartiem vai attiecīgā gadījumā atbilstīgi tās trešās valsts grāmatvedības standartiem, kurā AIF veic uzņēmējdarbību, un saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem, kas paredzēti AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos.

Gada pārskatā norādītos grāmatvedības datus revidē viena vai vairākas personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem ir pilnvarotas veikt pārskatu revīziju atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas ([1]). Revidenta ziņojumu, tostarp jebkuras piezīmes, pilnībā iekļauj gada pārskatā.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, dalībvalstis var atļaut AIFP, kas tirgo ārpussavienības AIF, veikt šo AIF gada pārskatu revīziju, ievērojot starptautiskos revīzijas standartus, kas ir spēkā tajā valstī, kurā ir AIF juridiskā adrese.

4. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, nosakot gada pārskata saturu un formātu. Minētos pasākumus pielāgo AIF veidam, uz kuru tie attiecas.

23. pants

Informācijas paziņošana ieguldītājiem

1. Par katru ES AIF, ko AIFP pārvalda, un par katru AIF, ko AIFP tirgo Savienībā, AIFP nodrošina, ka AIF ieguldītāji saskaņā ar AIF nolikumu vai dibināšanas dokumentiem pirms ieguldījumu veikšanas AIF saņem šādu informāciju un tās būtiskas izmaiņas:

a) aprakstu par AIF ieguldījumu stratēģiju un mērķiem, informāciju par ikviena galvenā AIF uzņēmējdarbības veikšanas vietu un bāzes fondu uzņēmējdarbības veikšanas vietu, ja AIF ir fondu fonds, aprakstu par aktīvu veidiem, kuros AIF drīkst ieguldīt, metodēm, ko AIF drīkst izmantot, un visiem saistītajiem riskiem, jebkādiem piemērojamajiem ieguldījumu ierobežojumiem, apstākļiem, kādos

([1]) OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

▼B

AIF drīkst palielināt saistību īpatsvaru, saistību īpatsvara palielināšanas atļautajiem veidiem un avotiem un saistītajiem riskiem, jebkādiem saistību īpatsvara palielināšanas ierobežojumiem un vienošanos par nodrošinājumu un aktīvu atkārtotu izmantošanu, kā arī saistību īpatsvara maksimālo apjomu, kuru AIFP ir tiesīgi izmantot AIF vārdā;

b) to procedūru aprakstu, saskaņā ar kurām AIF drīkst mainīt savu ieguldījumu stratēģiju vai ieguldījumu politiku, vai abus minētos;

c) to galveno juridisko seku aprakstu, ko var radīt tādas līgumattiecības, kuras noslēgtas, lai veiktu ieguldījumus, tostarp informācija par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem un par to, vai ir juridiskie instrumenti, ar kuriem paredz spriedumu atzīšanu un izpildi teritorijā, kurā AIF veic uzņēmējdarbību;

d) AIFP, AIF depozitārija, revidenta un jebkuru citu pakalpojumu sniedzēju identitāti un aprakstu par viņu pienākumiem un ieguldītāju tiesībām;

e) aprakstu par to, kā AIFP ievēro 9. panta 7. punktā noteiktās prasības;

f) aprakstu par jebkuru I pielikumā noteiktu AIFP deleģētu pārvaldības funkciju un par depozitārija deleģētu turēšanas funkciju, delegāta identifikāciju un informāciju par jebkādiem interešu konfliktiem, kas var rasties šādas deleģēšanas dēļ;

g) aprakstu par AIF vērtēšanas procedūru un par cenu noteikšanas metodoloģiju aktīvu vērtēšanai, tostarp metodēm, ko izmanto grūti novērtējamu aktīvu vērtēšanā saskaņā ar 19. pantu;

h) aprakstu par AIF likviditātes riska pārvaldību, tostarp atpakaļpirkšanas tiesībām gan parastos, gan ārkārtējos apstākļos, un ar ieguldītājiem saskaņotajiem spēkā esošajiem atpakaļpirkšanas pasākumiem;

i) aprakstu par visām maksām, nodevām un izmaksām un par to maksimālajām summām, ko tieši vai netieši sedz ieguldītāji;

j) aprakstu par to, kā AIFP nodrošina taisnīgu attieksmi pret ieguldītājiem, un gadījumos, kad ieguldītājs saņem privileģētu attieksmi vai tiesības saņemt privileģētu attieksmi, aprakstu par šādu privileģētu attieksmi – par ieguldītāju veidiem, kuri saņem šādu privileģētu attieksmi, un attiecīgā gadījumā juridisko vai ekonomisko saikni ar AIF vai AIFP;

k) jaunāko gada pārskatu, kas minēts 22. pantā;

l) ieguldījumu apliecību vai akciju emisijas un tirgošanas procedūras un nosacījumus;

m) AIF jaunāko neto aktīvu vērtību vai AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas jaunāko tirgus cenu saskaņā ar 19. pantu;

n) attiecīgā gadījumā – informāciju par AIF iepriekšējo darbību;

o) galvenā brokera identitāti un aprakstu par jebkādu būtisku vienošanos starp AIF un tā galvenajiem brokeriem, par to, kā saistībā ar šo vienošanos tiks risināti interešu konflikti, un attiecīgā gadījumā informāciju par līgumā ar depozitāriju ietvertu nosacījumu par iespēju nodot vai atkārtoti izmantot AIF aktīvus, un informāciju par jebkādu varbūtēju atbildības nodošanu galvenajam brokerim;

▼B

p) aprakstu par to, kā un kad tiks publiskota saskaņā ar 4. un 5. punktu prasītā informācija.

2. AIFP informē ieguldītājus, pirms tie iegulda AIF, par pasākumiem, ko depozitārijs veicis, lai, pamatojoties uz līgumu, sevi atbrīvotu no atbildības saskaņā ar 21. panta 13. punktu. Tāpat AIFP nekavējoties informē visus ieguldītājus par izmaiņām attiecībā uz depozitārija atbildību.

3. Ja AIFP saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK vai valsts tiesību aktiem ir jāpublicē prospekts, prospektā atsevišķi vai kā papildu informāciju sniedz tikai tādu informāciju, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā un ietverta papildus prospektā minētajai informācijai.

4. Par katru ES AIF, kuru AIFP pārvalda, un par katru AIF, kuru tie tirgo Savienībā, AIFP periodiski paziņo ieguldītājiem:

a) to AIF aktīvu procentuālo daļu, kuriem kā nelikvīdiem aktīviem piemēro īpašus pasākumus;

b) jaunus pasākumus AIF likviditātes pārvaldībai;

c) AIF pašreizējo riska profilu un AIFP izmantotās risku pārvaldības sistēmas šo risku pārvaldīšanai.

5. AIFP, kurš pārvalda ES AIF, kas izmanto saistību īpatsvara palielināšanu, vai Savienībā tirgo AIF, kas izmanto saistību īpatsvara palielināšanu, par katru šādu AIF regulāri sniedz šādu informāciju:

a) jebkādas izmaiņas attiecībā uz saistību īpatsvara maksimālo apjomu, ko AIFP drīkst izmantot AIF vārdā, kā arī par jebkurām tiesībām atkārtoti izmantot piešķirtu nodrošinājumu vai jebkādu garantiju saskaņā ar saistību īpatsvara palielināšanas pasākumiem;

b) kopējo saistību apjomu, ko uzņēmies šis AIF.

6. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, nosaka pasākumus, precizējot šā panta 4. un 5. punktā minētos AIFP informācijas paziņošanas pienākumus, tostarp 5. punktā minēto informācijas paziņošanas biežumu. Minētos pasākumus pielāgo AIFP veidam, uz kuru tie attiecas.

24. pants

Pienākumi sniegt paziņojumus kompetentajām iestādēm

1. AIFP regulāri ziņo tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par galvenajiem tirgiem un instrumentiem, kurus tas tirgo pārvaldītā AIF vārdā.

AIFP sniedz informāciju par galvenajiem instrumentiem, kurus tas tirgo, par tirgiem, kuros tas līdzdarbojas vai aktīvi nodarbojas ar tirdzniecību, par katra pārvaldītā AIF galvenajiem riska darījumiem un visnozīmīgāko līdzekļu koncentrāciju.

2. Par katru ES AIF, ko tas pārvalda, un par katru AIF, ko tas tirgo Savienībā, AIFP savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniedz:

▼B

a) to AIF aktīvu procentuālo daļu, kuriem kā nelikvīdiem aktīviem piemēro īpašus pasākumus;

b) jaunus pasākumus AIF likviditātes pārvaldībai;

c) AIF pašreizējo riska profilu un riska pārvaldības sistēmas, ko AIFP izmanto tirgus riska, likviditātes riska, darījumu partnera riska un citu risku, tostarp darbības riska, pārvaldīšanai;

d) informāciju par tādu aktīvu galvenajām kategorijām, kuros AIF veicis ieguldījumus; un

e) saskaņā ar 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 16. panta 1. punkta otro daļu veikto stresa testu rezultātus.

3. AIFP pēc pieprasījuma iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādus dokumentus:

a) katra AIFP pārvaldītā ES AIF un katra AIFP Savienībā tirgotā AIF gada pārskatu par katru finanšu gadu saskaņā ar 22. panta 1. punktu;

b) katra ceturkšņa beigās – visu AIFP pārvaldīto AIF detalizētu sarakstu.

4. AIFP, kas pārvalda AIF, kuros saistību īpatsvars ir būtisks, izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm dara pieejamu informāciju par katra pārvaldītā AIF saistību īpatsvara kopējo līmeni un par sadalījumu starp īpatsvaru, ko rada naudas vai vērtspapīru aizņemšanās, un īpatsvaru, kas izriet no atvasināto finanšu instrumentu izmantošanas, kā arī informāciju par to, cik lielā mērā AIF aktīvi tiek atkārtoti izmantoti saistību īpatsvara palielināšanas pasākumiem.

Šajā informācijā ietver to piecu lielāko avotu identitāti, kuri snieguši naudas vai vērtspapīru aizdevumus, attiecībā uz katru no AIFP pārvaldītajiem AIF un aizņemto līdzekļu summas, kas saņemtas no katra šāda avota, attiecībā uz katru no AIFP pārvaldītajiem AIF.

Šajā punktā minētais ziņošanas pienākums ārpussavienības AIFP gadījumā attiecas tikai uz viņu pārvaldītajiem ES AIF un tiem ārpussavienības AIF, kurus tie tirgo Savienībā.

5. Ja tas nepieciešams sistēmiskā riska efektīvai uzraudzībai, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt gan regulāri, gan atsevišķos gadījumos sniegt informāciju papildus šajā pantā prasītajai. Kompetentās iestādes par šādām papildu informācijas sniegšanas prasībām informē EVTI.

Ārkārtējos apstākļos un ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti vai lai veicinātu ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi, EVTI var prasīt, lai izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nosaka papildu ziņošanas prasības.

6. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, ar kuriem nosaka:

▼B

a) to, kad šā panta 4. punkta vajadzībām saistību īpatsvara palielināšanu uzskata par būtisku; un

b) pienākumus ziņot un sniegt šaja pantā minēto informāciju.

Minētajos pasākumos ņem vērā vajadzību nepieļaut pārmērīgu administratīvo slogu kompetentajām iestādēm.

V NODAĻA

AIFP, KAS PĀRVALDA NOTEIKTU VEIDU AIF

1. IEDAĻA

AIFP, kurš pārvalda AIF, kas izmanto saistību īpatsvara palielināšanu

25. pants

Kompetento iestāžu iegūtās informācijas izmantošana, uzraudzības sadarbība un saistību īpatsvara ierobežojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izmanto saskaņā ar 24. pantu savākto informāciju, lai noteiktu, cik lielā mērā saistību īpatsvara palielināšana veicina sistēmiska riska veidošanos finanšu sistēmā, risku veidošanos nesakārtotos tirgos vai izraisa riskus ekonomikas ilgtermiņa izaugsmei.

2. AIFM izcelsmes dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka visa saskaņā ar 24. pantu savāktā informācija par visiem to uzraudzītajiem AIFP un saskaņā ar 7. pantu savāktā informācija ir pieejama citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EVTI un *ESRB* atbilstoši 50. pantā par uzraudzības sadarbību paredzētajai procedūrai. Šīs iestādes nekavējoties ar šā mehānisma starpniecību un divpusēji arī sniedz informāciju citu tieši iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja viņu uzraudzīts AIFP vai šā AIFP pārvaldīts AIF varētu potenciāli radīt būtisku darījuma partneru risku kredītiestādei vai citām sistēmiski saistītām iestādēm citās dalībvalstīs.

3. AIFP pierāda, ka saistību īpatsvara ierobežojumi, kas noteikti katram no viņa pārvaldītajiem AIF, ir pamatoti un ka tas visu laiku atbilst šiem ierobežojumiem. Kompetentās iestādes novērtē riskus, kādus varētu radīt saistību īpatsvara palielināšana, ko AIFP izmanto attiecībā uz tā pārvaldīto AIF, un, kad tas nepieciešams, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, iepriekš informējot EVTI, *ESRB* un vajadzības gadījumā attiecīgā AIF kompetentās iestādes, nosaka ierobežojumus saistību īpatsvaram, ko AIFP ir tiesīgs izmantot, vai citus ierobežojumus AIF pārvaldībai attiecībā uz tā pārvaldīto AIF, lai ierobežotu apjomu, līdz kādam saistību īpatsvara palielināšana veicina sistēmiskā riska uzkrāšanos finanšu sistēmā vai riskus nesakārtotos tirgos. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pienācīgi informē EVTI, *ESRB* un vajadzības gadījumā AIF kompetentās iestādes par šajā sakarā veiktajiem pasākumiem, izmantojot procedūras, kas noteiktas 50. pantā.

▼B

4. Paziņošanu, kas minēta 3. punktā, veic ne mazāk kā desmit darbdienas pirms ierosinātā pasākuma paredzētās stāšanās spēkā vai atjaunošanas. Paziņojumā ietver ierosinātā pasākuma aprakstu, pamatojumu un paredzēto spēkā stāšanās laiku. Ārkārtas gadījumos AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var nolemt, ka ierosinātie pasākumi stājas spēkā šā punkta pirmajā teikumā minētajā laikposmā.

5. EVTI uzņemas veicināšanas un koordinācijas lomu un jo īpaši cenšas nodrošināt, lai kompetentās iestādes būtu konsekventas attiecībā uz pasākumiem, ko tās ierosina saskaņā ar 3. punktu.

6. Pēc 3. punktā minētā paziņojuma saņemšanas EVTI sniedz AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm rekomendācijas par ierosināto vai veikto pasākumu. Rekomendācijās jo īpaši var norādīt to, vai rīcības nosacījumi šķiet izpildīti un vai pasākumi un to ilgums ir atbilstoši.

7. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 2. punktu, un ņemot vērā *ESRB* rekomendācijas, EVTI var izlemt, ka AIFP vai AIFP grupas izmantotais īpatsvars rada būtisku risku finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, un var sniegt kompetentajām iestādēm rekomendācijas, norādot veicamos pasākumus stāvokļa uzlabošanai, tostarp ierobežojumus saistību īpatsvaram, kuru attiecīgais AIFP vai attiecīgā AIFP grupa ir tiesīga izmantot. EVTI nekavējoties informē attiecīgās kompetentās iestādes, *ESRB* un Komisiju par katru šādu lēmumu.

8. Ja kompetentā iestāde ierosina rīkoties pretrunā 6. vai 7. punktā minētajām EVTI rekomendācijām, tā informē EVTI, norādot rīcības pamatojumu. EVTI var publiskot to, ka kompetentā iestāde neievēro vai plāno neievērot tās rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetentās iestādes sniegto pamatojumu, kāpēc tā neievēro rekomendācijas. Attiecīgās kompetentās iestādes iepriekš saņem paziņojumu par šādu publiskošanu.

9. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, ar kuriem nosaka principus, ar ko precizē apstākļus, kādos kompetentās iestādes piemēro šā panta 3. punktā izklāstītos noteikumus, ņemot vērā atšķirīgas AIF stratēģijas, atšķirīgus tirgus apstākļus, kādos AIF darbojas, un minēto noteikumu piemērošanas iespējamos procikliskos efektus.

2. IEDAĻA

Pienākumi tādiem AIFP, kas pārvalda AIF, kuri iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautās sabiedrībās un emitentos

26. pants

Darbības joma

1. Šī iedaļa attiecas uz:

▼B

a) AIFP, kurš pārvalda vienu vai vairākus AIF, kas vai nu atsevišķi vai kopā, pamatojoties uz nolīgumu, kura mērķis ir iegūt kontroli, iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 5. punktu;

b) AIFP, kuri sadarbojas ar vienu vai vairākiem AIFP, pamatojoties uz nolīgumu, saskaņā ar kuru AIF, kurus šie AIFP kopīgi pārvalda, iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 5. punktu.

2. Šo iedaļu nepiemēro, ja biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības ir:

a) mazie vai vidējie uzņēmumi saskaņā ar pielikuma 2. panta 1. punktu Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ([1]); vai

b) īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības, kuru nolūks ir pirkt, turēt vai pārvaldīt nekustamo īpašumu.

3. Neskarot šā panta 1. un 2. punktu, 27. panta 1. punkts attiecas arī uz AIFP, kuri pārvalda AIF, kas biržas sarakstos neiekļautā sabiedrībā iegūst līdzdalību bez kontroles tiesībām.

4. Šīs direktīvas 28. panta 1., 2. un 3. punkts un 30. pants attiecas arī uz AIFP, kuri pārvalda AIF, kas iegūst kontroli emitentos. Minēto pantu vajadzībām *mutatis mutandis* piemēro šā panta 1. un 2. punktu.

5. Šīs iedaļas vajadzībām attiecībā uz biržas sarakstos neiekļautām sabiedrībām kontrole nozīmē vairāk nekā 50 % balsstiesību attiecīgajā sabiedrībā.

Aprēķinot AIF rīcībā esošo balsstiesību procentuālo daļu, papildus balsstiesībām, kas attiecīgā AIF rīcībā ir tieši, konstatējot šā punkta pirmajā daļā minēto kontroli, ņem vērā balsstiesības, kuras ir:

a) jebkuram AIF kontrolētam uzņēmumam; un

b) jebkurai tādai fiziskai vai juridiskai personai, kura rīkojas savā vārdā, bet uz AIF vai AIF kontrolēta uzņēmuma rēķina.

Balsstiesību procentuālo daļu aprēķina, ņemot vērā visas akcijas, kuras dod balsstiesības, pat ja šo tiesību īstenošana ir apturēta.

Neskarot 4. panta 1. punkta i) apakšpunktu, 28. panta 1., 2. un 3. punkta un 30. panta vajadzībām attiecībā uz emitentiem kontroli nosaka saskaņā ar Direktīvas 2004/25/EK 5. panta 3. punktu.

6. Šo iedaļu piemēro, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas izklāstīti Direktīvas 2002/14/EK 6. pantā.

7. Šo iedaļu piemēro, neskarot stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas attiecībā uz līdzdalības iegūšanu emitentos un biržas sarakstā neiekļautās sabiedrībās to teritorijā.

([1]) OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

▼B

27. pants

Paziņojums par nozīmīgas līdzdalības un kontroles iegūšanu biržas sarakstā neiekļautās sabiedrībās

1. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF iegūst vai tur biržas sarakstā neiekļautu sabiedrību akcijas/kapitāla daļas vai atbrīvojas tām, šādu AIF pārvaldošais AIFP paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par balsstiesību procentuālo daļu, kas šim AIF ir biržas sarakstā neiekļautajā sabiedrībā, katru reizi, kad šī procentuālā daļa sasniedz vai pārsniedz 10 %, 20 %, 30 %, 50 % un 75 % robežvērtības vai nokrītas zem tām.

2. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF individuāli vai kopīgi iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP par to, ka AIF iegūst kontroli, informē:

a) biržas sarakstā neiekļauto sabiedrību;

b) akcionārus/dalībniekus, kuru identitāte un adrese AIFP ir pieejama vai kurus tas var noskaidrot no biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības vai izmantojot reģistru, kas AIFP ir pieejams vai kam tas var saņemt piekļuvi; un

c) AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Paziņojumā, kas prasīts saskaņā ar 2. punktu, ietver šādu papildu informāciju:

a) informāciju par radušos situāciju attiecībā uz balsstiesībām;

b) informāciju par apstākļiem, kādos iegūta kontrole, tostarp informāciju par dažādu iesaistīto akcionāru/dalībnieku identitāti, par to, kura fiziska vai juridiska persona ir pilnvarota izmantot balsstiesības to vārdā, un – attiecīgā gadījumā – par uzņēmumu ķēdi, kam patiesībā pieder balsstiesības;

c) dienu, kad tika iegūta kontrole.

4. Paziņojumā biržas sarakstā neiekļautajai sabiedrībai AIFP prasa, lai sabiedrības direktoru padome bez liekas kavēšanās informē darbinieku pārstāvjus vai – ja šādu pārstāvju nav – pašus darbiniekus par AIFP pārvaldītā AIF kontroles iegūšanu un par 3. punktā minēto informāciju. AIFP pēc iespējas cenšas nodrošināt, lai direktoru padome saskaņā ar šo pantu pienācīgi informē darbinieku pārstāvjus vai – ja šādu pārstāvju nav – pašus darbiniekus.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minēto paziņošanu veic pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā desmit darbdienas pēc dienas, kad AIF ir sasniedzis, pārsniedzis vai zaudējis attiecīgo robežvērtību vai ieguvis kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā.

28. pants

Informācijas paziņošana kontroles iegūšanas gadījumā

1. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF individuāli vai kopīgi iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā vai emitentā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP sniedz šā panta 2. punktā minēto informāciju:

▼B

a) attiecīgajai sabiedrībai;

b) sabiedrības akcionāriem/dalībniekiem, kuru identitāte un adrese AIFP ir pieejama vai kurus tas var noskaidrot no sabiedrības vai izmantojot reģistru, kas AIFP ir pieejams vai kam tas var saņemt piekļuvi; un

c) AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Dalībvalstis var prasīt, lai 2. punktā minēto informāciju paziņo arī biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības kompetentajām iestādēm, ko dalībvalstis šajā nolūkā var noteikt.

2. AIFP sniedz šādu informāciju:

a) informāciju par to AIFP identitāti, kuri vai nu atsevišķi, vai vienojoties ar citiem AIFP pārvalda AIF, kas ieguvuši kontroli;

b) politiku interešu konflikta novēršanai un pārvaldībai, jo īpaši starp AIF, AIFP un uzņēmumu, tostarp informāciju par konkrētiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, lai nolīgumi starp AIFP un/vai AIF un uzņēmumu tiktu noslēgti, neparedzot priekšrocības; un

c) sabiedrības ārējās un iekšējās saziņas politiku, jo īpaši attiecībā uz darbiniekiem.

3. Paziņojumā sabiedrībai saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu AIFP prasa, lai sabiedrības direktoru padome bez liekas kavēšanās informē darbinieku pārstāvjus vai – ja šādu pārstāvju nav – pašus darbiniekus par 1. punktā minēto informāciju. AIFP pēc iespējas cenšas nodrošināt, lai direktoru padome saskaņā ar šo pantu pienācīgi informē darbinieku pārstāvjus vai – ja šādu pārstāvju nav – pašus darbiniekus.

4. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF atsevišķi vai kopīgi iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP nodrošina, ka attiecīgais AIF vai AIFP, kas darbojas AIF vārdā, savus nodomus attiecībā uz biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības turpmāko uzņēmējdarbību un iespējamo ietekmi uz nodarbinātību, tostarp par nodarbinātības nosacījumu būtiskām izmaiņām, dara zināmus:

a) biržas sarakstā neiekļautajai sabiedrībai; un

b) biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības akcionāriem/dalībniekiem, kuru identitāte un adrese AIFP ir pieejama vai kurus tas var noskaidrot no biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības vai izmantojot reģistru, kas AIFP ir pieejams vai kam tas var saņemt piekļuvi.

Turklāt AIFP, kas pārvalda attiecīgo AIF, prasa un dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības direktoru padome šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju dara pieejamu šīs sabiedrības darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem.

5. Dalībvalstis prasa, lai tad, kad AIF iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un AIF ieguldītājiem informāciju par iegūšanas finansējumu.

▼B

29. pants

Īpaši noteikumi par tāda AIF gada pārskatu, kuram ir kontrole biržas sarakstā neiekļautās sabiedrībās

1. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF individuāli vai kopīgi iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP:

a) vai nu prasa un dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības gada pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 2. punktu, sabiedrības direktoru padome dara pieejamu šīs sabiedrības darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem laikā, kad šāds gada pārskats ir jāsagatavo saskaņā ar valsts tiesību aktiem; vai

b) attiecībā uz katru šādu AIF 22. pantā noteiktajā gada pārskatā iekļauj šā panta 2. punktā minēto informāciju par attiecīgo biržas sarakstā neiekļauto sabiedrību.

2. Papildinformācijā, kas jāiekļauj sabiedrības vai AIF gada pārskatā saskaņā ar 1. punktu, ietver vismaz patiesu pārskatu par sabiedrības uzņēmējdarbības attīstību, parādot stāvokli gada pārskatā atspoguļotā laikposma beigās. Pārskatā norāda arī:

a) visus nozīmīgos notikumus kopš finanšu gada beigām;

b) sabiedrības iespējamo attīstību nākotnē; un

c) informāciju par sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi saskaņā ar Padomes Direktīvas 77/91/EEK ([1]) 22. panta 2. punktu.

3. AIFP, kas pārvalda attiecīgo AIF, vai nu:

a) prasa un dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka biržas sarakstā neiekļautās sabiedrības direktoru padome 1. punkta b) apakšpunktā minēto informāciju par attiecīgo sabiedrību 22. panta 1. punktā minētajā laikposmā dara pieejamu attiecīgās sabiedrības darbinieku pārstāvjiem vai – ja šādu pārstāvju nav – pašiem darbiniekiem; vai arī

b) sniedz AIF ieguldītājiem 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, cik vien tā jau ir pieejama, 22. panta 1. punktā minētajā laikposmā un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā dienā, kad biržas sarakstā neiekļautas sabiedrības gada pārskats ir sagatavots saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

30. pants

Aktīvu samazināšana

1. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja AIF individuāli vai kopīgi iegūst kontroli biržas sarakstā neiekļautā sabiedrībā vai emitentā saskaņā ar 26. panta 1. punktu saistībā ar minētā panta 5. punktu, šādu AIF pārvaldošais AIFP 24 mēnešus pēc tam, kad AIF ir ieguvis kontroli šajā sabiedrībā:

([1]) OV L 26, 31.1.1977., 1. lpp.

▼B

a) nedrīkst veicināt, atbalstīt vai uzdot veikt sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi, kā aprakstīts 2. punktā;

b) ciktāl AIFP ir pilnvarots AIF vārdā balsot sabiedrības pārvaldes struktūru sanāksmēs, balsojumā neatbalsta sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi, kā aprakstīts 2. punktā; un

c) jebkurā gadījumā pēc iespējas cenšas novērst sadali, kapitāla samazināšanu, akciju atpakaļpirkšanu un/vai sabiedrības veiktu pašu akciju iegādi, kā aprakstīts 2. punktā.

2. Saskaņā ar 1. punktu AIFP uzliktie pienākumi attiecas uz šādām darbībām:

a) jebkāda sadale akcionāriem/dalībniekiem, ja iepriekšējā finanšu gada slēgšanas dienā sabiedrības gada pārskatā norādītie neto aktīvi ir vai pēc šādas izplatīšanas kļūtu mazāki nekā parakstītais kapitāls, kam pieskaitītas rezerves, kuras nevar sadalīt saskaņā ar tiesību aktiem vai statūtiem, turklāt gadījumā, ja parakstītā kapitāla nepieprasītā daļa nav iekļauta bilancē parādītajos aktīvos, šo summu atņem no parakstītā kapitāla;

b) jebkāda tās summas sadale akcionāriem/dalībniekiem, kas pārsniegtu peļņu iepriekšējā finanšu gada beigās, kurai pieskaitīta uz priekšu pārnestā peļņa un summas, kas ņemtas no šim nolūkam pieejamām rezervēm, atņemot uz priekšu pārnestos zaudējumus un saskaņā ar likumu vai statūtiem rezervē iekļautās summas;

c) tiktāl, ciktāl ir atļauta pašu akciju iegāde, – iegāde, ko veic sabiedrība, tostarp attiecībā uz akcijām, kuras sabiedrība ir iepriekš iegādājusies un kuras ir tās rīcībā, un akcijām, ko persona iegādājas savā vārdā, bet uz sabiedrības rēķina, kā ietekmē neto aktīvi samazinātos zem a) apakšpunktā minētās summas.

3. Šā panta 2. punkta nolūkā:

a) termins "sadale", kas minēts 2. punkta a) un b) apakšpunktā, jo īpaši ietver ar akcijām saistītu dividenžu un procentu izmaksu;

b) noteikumi par kapitāla samazināšanu neattiecas uz tā parakstītā kapitāla samazināšanu, kura mērķis ir segt radušos zaudējumus vai iekļaut naudas summas nesadalāmā rezervē, ja pēc šīs darbības summa šādā rezervē nepārsniegtu 10 % no samazinātā parakstītā kapitāla; un

c) uz 2. punkta c) apakšpunktā minēto ierobežojumu attiecas Direktīvas 77/91/EEK 20. panta 1. punkta b) līdz h) apakšpunkts.

▼B

VI NODAĻA

ES AIFP TIESĪBAS SAVIENĪBĀ TIRGOT UN PĀRVALDĪT ES AIF

31. pants

ES AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecība AIFP izcelsmes dalībvalstī

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis ES AIFP drīkst tirgot viņa pārvaldīta ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas profesionāliem ieguldītājiem AIFP izcelsmes dalībvalstī, tiklīdz ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

Ja ES AIF ir pakārtotais AIF, šā punkta pirmajā daļā minētās tirgošanas tiesības ir spēkā ar nosacījumu, ka arī galvenais AIF ir ES AIF, ko pārvalda atļauju saņēmis ES AIFP.

2. AIFP iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ES AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj III pielikumā paredzēto dokumentāciju un informāciju.

3. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes 20 darbdienās pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 2. punktu informē AIFP par to, vai tas drīkst sākt 2. punktā minētajā paziņojumā norādītā AIF tirdzniecību. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nepieļauj AIF tirdzniecību vienīgi tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai. Pozitīva lēmuma gadījumā AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību savā izcelsmes dalībvalstī no dienas, kad šai sakarā sniegts kompetento iestāžu paziņojums.

Ja tās atšķiras, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī AIF kompetentās iestādes par to, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību.

4. Ja notiek būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 2. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, attiecīgās kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

▼B

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

5. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) šā panta 2. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu; un

b) šā panta 4. punktā minētā rakstiskā paziņojuma formu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

6. Neskarot 43. panta 1. punktu, dalībvalstis prasa, lai AIFP pārvaldītie un tirgotie AIF tiktu tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

32. pants

AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecība dalībvalstī, kas nav AIFP izcelsmes dalībvalsts

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis ES AIFP drīkst tirgot viņa pārvaldīta ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas profesionāliem ieguldītājiem dalībvalstī, kas nav AIFP izcelsmes dalībvalsts, tiklīdz ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

Ja ES AIF ir pakārtotais AIF, šā punkta pirmajā daļā minētās tirgošanas tiesības ir spēkā ar nosacījumu, ka arī galvenais AIF ir ES AIF, ko pārvalda atļauju saņēmis ES AIFP.

2. AIFP iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ES AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj IV pielikumā paredzēto dokumentāciju un informāciju.

3. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 2. punktu nosūta pilnīgo paziņojuma dokumentāciju to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās AIF ir plānots tirgot. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka attiecīgajam AIFP ir atļauts pārvaldīt AIF, izmantojot konkrētu ieguldījumu stratēģiju.

▼B

4. Nosūtot paziņojuma dokumentāciju, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu. AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību uzņēmējā dalībvalstī no paziņošanas dienas.

Ja tās atšķiras, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī AIF kompetentās iestādes par to, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP uzņēmējā dalībvalstī.

5. Šīs direktīvas IV pielikuma h) punktā minētajiem pasākumiem piemēro AIFP uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus un uzraudzību.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. punktā minētā AIFP paziņojuma vēstule un 3. punktā minētais apliecinājums ir tādā valodā, kas tradicionāli pieņemta starptautisko finanšu jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir pieņemama 3. punktā minēto dokumentu elektroniska nosūtīšana un aizpildīšana.

7. Ja notiek būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 2. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, attiecīgās kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē par šīm izmaiņām AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

8. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) šā panta 2. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu;

b) šā panta 3. punktā minētā apliecinājuma parauga formu un saturu;

▼B

c) šā panta 3. punktā minētās nosūtīšanas kārtību; un

d) šā panta 7. punktā minētā rakstiskā paziņojuma formu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

9. Neskarot 43. panta 1. punktu, dalībvalstis prasa, lai AIFP pārvaldītie un tirgotie AIF tiktu tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

33. pants

▼M2

Nosacījumi citās dalībvalstīs izveidotu ES AIFP pārvaldībai un pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis ES AIFP var vai nu tieši, vai izveidojot filiāli:

a) pārvaldīt citā dalībvalstī izvietotu ES AIF, ja šis AIFP ir saņēmis atļauju pārvaldīt šāda veida AIF;

b) sniegt citai dalībvalstis 6. panta 4. punktā minētos pakalpojumus, kuru sniegšanai tas ir saņēmis atļauju.

2. AIFP, kurš plāno pirmo reizi sniegt 1. punktā minētās darbības un pakalpojumus, paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

a) dalībvalsts, kurā tas plāno pārvaldīt AIF tieši vai izveidot filiāli, un/vai sniegt 6. panta 4. punktā minētos pakalpojumus;

b) darbības programmu, kurā jo īpaši ir noteikti pakalpojumi, ko tas plāno sniegt, un/vai identificēts AIF, ko tas plāno pārvaldīt.

▼B

3. Ja AIFP plāno nodibināt filiāli, tad papildus 2. punktā minētajai informācijai tas sniedz šādu informāciju:

a) filiāles organizatorisko struktūru;

b) AIF adresi izcelsmes dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;

c) par filiāles pārvaldību atbildīgo personu vārdus un kontaktinformāciju.

4. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc pilnīgas dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 2. punktu vai divos mēnešos pēc pilnīgas dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 3. punktu nosūta pilnīgo dokumentāciju AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka tās ir izsniegušas atļauju attiecīgajam AIFP.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu.

Tiklīdz saņemts paziņojums par nosūtīšanu, AIFP drīkst sākt sniegt savus pakalpojumus AIFP uzņēmējā dalībvalstī.

▼B

5. AIFP uzņēmēja dalībvalsts neievieš papildu prasības, kas attiecīgajam AIFP jāievēro saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

6. Ja notiek izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 2. punktu un attiecīgā gadījumā 3. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu.

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē par šīm pārmaiņām AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

7. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu informāciju, kura jāpaziņo saskaņā ar 2. un 3. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

8. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot standarta formas, šablonus un procedūras informācijas nosūtīšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

VII NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ TREŠĀM VALSTĪM

34. pants

Nosacījumi ES AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF, kurus netirgo dalībvalstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis AS AIFP drīkst pārvaldīt ārpussavienības AIF, kurus netirgo Savienībā, ja:

▼B

a) AIFP atbilst visām prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā, izņemot 21. un 22. pantu attiecībā uz šiem AIF; un

b) starp AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir izveidoti pienācīgi sadarbības mehānismi, lai nodrošinātu vismaz efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

2. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

3. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI izstrādā pamatnostādnes, kurās ir paredzēti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 1. punktā minēto sadarbības kārtību.

35. pants

Nosacījumi, lai Savienībā tirgotu ārpussavienības ES AIF, kuriem ir pase un kurus pārvalda ES AIFP

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis ES AIFP drīkst tirgot profesionāliem ieguldītājiem Savienībā tādu šā ES AIFP pārvaldītu ārpussavienības AIF un ES pakārtotu AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, kuri neatbilst 31. panta 1. punkta otrās daļas prasībām, tiklīdz ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

2. AIFP izpilda visas prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, izņemot VI nodaļu. Papildus tām izpilda arī šādus nosacījumus:

a) starp AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā veic uznēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir jābūt izveidotiem pienācīgiem sadarbības mehānismiem, lai, ņemot vērā 50. panta 4. punktu, nodrošinātu vismaz efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

b) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir ar atļauju saņēmušā AIFP izcelsmes dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par ienākumiem un kapitālu 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādus daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā.

▼B

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt vērtējumam par to, kā šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu piemēro AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

3. Ja AIFP plāno tirgot ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas savā izcelsmes dalībvalstī, AIFP iesniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ārpussavienības AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj III pielikumā paredzēto dokumentāciju un informāciju.

4. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 3. punktu informē AIFP par to, vai tas drīkst sākt 3. punktā minētajā paziņojumā norādītā AIF tirdzniecību tās teritorijā. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nepieļauj AIF tirdzniecību vienīgi tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai. Pozitīva lēmuma gadījumā AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību savā izcelsmes dalībvalstī no dienas, kad sniegts kompetento iestāžu paziņojums.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP izcelsmes dalībvalstī.

5. Ja AIFP plāno tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas dalībvalstī, kas nav tā izcelsmes dalībvalsts, AIFP iesniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ārpussavienības AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj IV pielikumā paredzēto dokumentāciju un informāciju.

6. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 5. punktu nosūta pilnīgo paziņojuma dokumentāciju tās(-o) dalībvalsts(-u) kompetentajām iestādēm, kurās AIF ir plānots tirgot. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka attiecīgajam AIFP ir atļauts pārvaldīt AIF, izmantojot konkrētu ieguldījumu stratēģiju.

7. Nosūtot paziņojuma dokumentāciju, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu. AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī no šā kompetento iestāžu paziņojuma dienas.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI par to, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP uzņēmējā dalībvalstī.

▼B

8. Šīs direktīvas IV pielikuma h) punktā minētajiem pasākumiem piemēro AIFP uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus un uzraudzību.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka 5. punktā minētā AIFP paziņojuma vēstule un 6. punktā minētais apliecinājums ir tādā valodā, kas tradicionāli pieņemta starptautisko finanšu jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir pieņemama 6. punktā minēto dokumentu elektroniska nosūtīšana un aizpildīšana.

10. Ja notiek būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 3. vai 5. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē par šīm izmaiņām EVTI, ja tās attiecas uz noteikta AIF tirdzniecības pārtraukšanu vai papildu AIF tirdzniecību, un attiecīgā gadījumā AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

11. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

12. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI var izstrādāt pamatnostādnes, kurās ir paredzēti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem.

13. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot 2. punkta a) apakšpunktā minēto sadarbības mehānismu minimālo saturu, lai tādējādi nodrošinātu, ka izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes saņem pietiekamu informāciju, kas ļauj tām īstenot šajā direktīvā noteiktās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

▼B

14. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

15. Ja kompetentā iestāde noraida informācijas apmaiņas pieprasījumu atbilstoši tam, kas ir noteikts 14. punktā paredzētajos regulatīvajos tehniskajos standartos, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

16. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) šā panta 3. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu;

b) šā panta 5. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu;

c) šā panta 6. punktā minētā apliecinājuma parauga formu un saturu;

d) šā panta 6. punktā minētās nosūtīšanas kārtību;

e) šā panta 10. punktā minētā rakstiskā paziņojuma formu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

17. Neskarot 43. panta 1. punktu, dalībvalstis prasa, lai AIFP pārvaldītie un tirgotie AIF tiktu tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

36. pants

Nosacījumi, lai dalībvalstīs bez pases tirgotu ārpussavienības AIF, kuru pārvalda ES AIFP

1. Neskarot 35. pantu, dalībvalstis var atļaut atļauju saņēmušam ES AIFP tirgot profesionāliem ieguldītājiem tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā tādu šā ES AIFP pārvaldītu ārpussavienības AIF un ES pakārtotu AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, kuri neatbilst 31. panta 1. punkta otrās daļas prasībām, tiklīdz ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) AIFP izpilda visas prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, izņemot 21. pantu. Tomēr šis AIFP nodrošina vienas vai vairāku struktūru iecelšanu, lai veiktu 21. panta 7., 8. un 9. punktā minētos pienākumus. AIFP nedrīkst veikt šīs funkcijas. AIFP sniedz uzraudzības iestādēm informāciju par to struktūru identitāti, kas atbildīgas par 21. panta 7., 8. un 9. punktā minēto pienākumu izpildi;

▼B

b) starp AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, sistēmiskā riska uzraudzības nolūkos un atbilstoši starptautiskajiem standartiem ir izveidoti pienācīgi sadarbības mehānismi, lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas.

2. Šā panta vajadzībām dalībvalstis var noteikt AIFP stingrākus noteikumus attiecībā uz ārpussavienības AIF akciju vai ieguldījumu apliecību tirgošanu ieguldītājiem to teritorijā.

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

4. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI izstrādā pamatnostādnes, kurās ir paredzēti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 1. punktā minētajiem sadarbības mehānismiem.

37. pants

Atļaujas piešķiršana ārpussavienības AIFP, kas plāno pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot tā pārvaldītu AIF Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu

1. Dalībvalstis prasa, lai ārpussavienības AIFP, kas plāno pārvaldīt ES AIF un/vai tirgot tā pārvaldītu AIF Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu, vispirms iegūst atsauces dalībvalsts kompetento iestāžu atļauju saskaņā ar šo pantu.

2. Ārpussavienības AIFP, kas plāno saņemt 1. punktā minēto iepriekšējo atļauju, izpilda šīs direktīvas prasības, izņemot VI nodaļu. Ja un tiktāl, ciktāl kāda šīs direktīvas noteikuma ievērošana nav saderīga ar tiesību aktu, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai ārpussavienības AIF, ko tirgo Savienībā, attiecīgajam AIFP nav pienākuma ievērot minēto šīs direktīvas noteikumu, ja tas var pierādīt, ka:

a) šādu ievērošanu ir neiespējami savienot ar atbilstību obligātam noteikumam tiesību aktā, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai uz ārpussavienības AIF, ko tirgo Savienībā;

b) tiesību akts, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP un/vai uz ārpussavienības AIF, paredz līdzvērtīgu noteikumu, kuram ir tāds pats regulatīvais mērķis un kurš nodrošina tāda paša līmeņa aizsardzību attiecīgo AIF ieguldītājiem; un

c) ārpussavienības AIFP un/vai ārpussavienības AIF izpilda b) apakšpunktā minēto līdzvērtīgo noteikumu.

▼B

3. Ārpussavienības AIFP, kas plāno saņemt iepriekšēju atļauju, kura minēta 1. punktā, ir likumīgs pārstāvis, kas veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalstī. Likumīgais pārstāvis ir AIFP kontaktpersona Savienībā, un jebkura šajā direktīvā noteiktā oficiālā korespondence starp kompetentajām iestādēm un AIFP un starp attiecīgā AIF ES ieguldītājiem un AIFP notiek ar šā likumīgā pārstāvja starpniecību. Likumīgais pārstāvis kopā ar AIFP uzņemas atbilstības funkciju saistībā ar pārvaldības un tirdzniecības darbībām, ko šis AIFP veic saskaņā ar šo direktīvu.

4. Ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsti nosaka šādi:

a) ja ārpussavienības AIFP plāno pārvaldīt tikai vienu ES AIF vai vairākus ES AIF, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, un neplāno AIF tirgot Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu, šā/šo AIF izcelsmes dalībvalsti uzskata par atsauces dalībvalsti, un šīs dalībvalsts kompetentās iestādes atbild par atļaujas piešķiršanas procedūru un AIFP uzraudzību;

b) ja ārpussavienības AIFP plāno pārvaldīt vairākus ES AIF, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, un neplāno AIF tirgot Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu, atsauces dalībvalsts ir:

   i) vai nu dalībvalsts, kurā uzņēmējdarbību veic lielākā daļa no attiecīgajiem AIF;

   ii) vai arī dalībvalsts, kurā tiek pārvaldīts lielākais aktīvu apjoms;

c) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot tikai vienu ES AIF tikai vienā dalībvalstī, atsauces dalībvalsts ir:

   i) ja AIF ir saņēmis atļauju vai reģistrēts kādā dalībvalstī – AIF izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, kurā AIFP plāno tirgot AIF;

   ii) ja AIF nav saņēmis atļauju vai reģistrēts kādā dalībvalstī – dalībvalsts, kurā AIFP plāno tirgot AIF;

d) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot tikai vienu ārpussavienības AIF tikai vienā dalībvalstī, atsauces dalībvalsts ir šī dalībvalsts;

e) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot tikai vienu ES AIF, bet dažādās dalībvalstīs, atsauces dalībvalsts ir:

   i) ja AIF ir saņēmis atļauju vai reģistrēts kādā dalībvalstī – AIF izcelsmes dalībvalsts vai viena no dalībvalstīm, kurās AIFP plāno izvērst aktīvu tirdzniecību; vai

   ii) ja AIF nav saņēmis atļauju vai reģistrēts kādā dalībvalstī – viena no dalībvalstīm, kurās AIFP plāno izvērst aktīvu tirdzniecību;

f) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot tikai vienu ārpussavienības AIF, bet dažādās dalībvalstīs, atsauces dalībvalsts ir viena no šīm dalībvalstīm;

▼B

g) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot vairākus ES AIF Savienībā, atsauces dalībvalsts ir:

i) ja visi šie AIF ir reģistrēti vai saņēmuši atļauju vienā dalībvalstī – šo AIF izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, kurā AIFP plāno aktīvi tirgot lielāko daļu šo AIF;

ii) ja šie AIF nav reģistrēti vai saņēmuši atļauju vienā dalībvalstī – dalībvalsts, kurā AIFP plāno aktīvi tirgot lielāko daļu šo AIF;

h) ja ārpussavienības AIFP plāno tirgot vairākus ES un ārpussavienības AIF vai Savienībā tirgot vairākus ārpussavienības AIF, atsauces dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā AIFP plāno aktīvi tirgot lielāko daļu šo AIF.

Saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, c) apakšpunkta i) punktā, e) apakšpunktā, f) apakšpunktā un g) apakšpunkta i) punktā noteiktajiem kritērijiem ir iespējama vairāk nekā viena atsauces dalībvalsts. Šādā gadījumā dalībvalstis prasa, lai ārpussavienības AIFP, kas plāno pārvaldīt ES AIF, tos netirgojot, un/vai tirgot tā pārvaldītu AIF Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu, iesniedz pieteikumu visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir iespējamās atsauces dalībvalstis saskaņā ar iepriekšminētajos apakšpunktos noteiktajiem kritērijiem, lai šīs iestādes noteiktu atsauces dalībvalsti. Šīs kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc šāda pieteikuma saņemšanas kopīgi pieņem lēmumu par to, kura būs ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts. Par atsauces dalībvalsti noteiktās dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē ārpussavienības AIFP par šo lēmumu. Ja ārpussavienības AIFP nav pienācīgi informēts par attiecīgo kompetento iestāžu lēmumu septiņās dienās pēc lēmuma pieņemšanas vai ja attiecīgās kompetentās iestādes nav viena mēneša laikā pieņēmušas lēmumu, ārpussavienības AIFP drīkst pats izvēlēties atsauces dalībvalsti, pamatojoties uz šajā punktā paredzētajiem kritērijiem.

AIFP spēj pierādīt savu nodomu izvērst aktīvu tirdzniecību attiecīgajā dalībvalstī, savu tirdzniecības stratēģiju pēc pieprasījuma darot zināmu dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Dalībvalstis prasa, lai ārpussavienības AIFP, kas plāno pārvaldīt ES AIF, netirgojot to, un/vai tirgot viņa pārvaldītu AIF Savienībā saskaņā ar 39. vai 40. pantu, iesniedz atļaujas pieteikumu atsauces dalībvalstī.

Saņemot atļaujas pieteikumu, kompetentās iestādes vērtē, vai AIFP lēmums attiecībā uz atsauces dalībvalsti atbilst 4. punktā paredzētajiem kritērijiem. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka tas tā nav, tās noraida ārpussavienības AIFP atļaujas pieteikumu, paskaidrojot noraidījuma iemeslus. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka 4. punktā paredzētie kritēriji ir ievēroti, tās informē EVTI par to un aicina EVTI sniegt rekomendācijas par veikto vērtējumu. EVTI adresētajā paziņojumā kompetentās iestādes sniedz EVTI pamatojumu, ko AIFP sniedzis savam vērtējumam attiecībā uz atsauces dalībvalsti, un informāciju par AIFP tirdzniecības stratēģiju.

▼B

Viena mēneša laikā pēc šā punkta otrajā daļā minētā paziņojuma EVTI sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm rekomendācijas par to vērtējumu attiecībā uz atsauces dalībvalsti saskaņā ar 4. punktā noteiktajiem kritērijiem. EVTI sniedz negatīvu rekomendāciju tikai gadījumā, ja tā uzskata, ka 4. punktā noteiktie kritēriji nav ievēroti.

Termiņu, kas noteikts 8. panta 5. punktā, aptur uz laiku, kamēr EVTI izskata jautājumu saskaņā ar šo punktu.

Ja kompetentās iestādes ierosina piešķirt atļauju pretrunā šā punkta trešajā daļā minētajām EVTI rekomendācijām, tās informē EVTI, norādot pamatojumu. EVTI publisko to, ka kompetentās iestādes neievēro vai plāno neievērot tās rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetento iestāžu sniegto pamatojumu, kāpēc tās neievēro rekomendācijas. Kompetentās iestādes iepriekš saņem paziņojumu par šādu publiskošanu.

Ja kompetentās iestādes ierosina piešķirt atļauju pretēji šā punkta trešajā daļā minētajām EVTI rekomendācijām un ja AIFP plāno tirgot tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas citās dalībvalstīs, kas nav atsauces dalībvalsts, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē arī šo dalībvalstu kompetentās iestādes, norādot pamatojumu. Attiecīgā gadījumā atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par šo jautājumu informē arī AIFP pārvaldītā AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, norādot pamatojumu.

6. Ja kādas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt AIFP lēmumam par atsauces dalībvalsts noteikšanu, attiecīgā kompetentā iestāde var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

7. Neskarot 8. punktā paredzēto, atļauju izsniedz tikai tad, ja ir izpildīti šādi papildnosacījumi:

a) atsauces dalībvalsti AIFP norāda saskaņā ar 4. punktā paredzētajiem kritērijiem un pamato ar pievienoto tirdzniecības stratēģiju un 5. punktā paredzēto procedūru, ko ievērojušas attiecīgās kompetentās iestādes;

b) AIFP ir iecēlis likumīgo pārstāvi, kas reģistrēts atsauces dalībvalstī;

c) likumīgais pārstāvis kopā ar AIFP ir ārpussavienības AIFP kontaktpersona attiecīgā AIF ieguldītājiem, EVTI un kompetentajām iestādēm attiecībā uz darbībām, kas AIFP ir atļautas Savienībā, un tam ir vismaz pietiekami resursi, lai īstenotu atbilstības funkciju saskaņā ar šo direktīvu;

d) starp atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm, attiecīgā ES AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir izveidoti pienācīgi sadarbības mehānismi, lai nodrošinātu vismaz efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

▼B

e) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas;

f) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP, ir ar atsauces dalībvalsti parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par ienākumiem un kapitālu 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādus daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā;

g) šajā direktīvā paredzēto kompetento iestāžu uzraudzības pienākumu efektīvai īstenošanai netraucē ne trešās valsts normatīvie vai administratīvie akti, kas jāievēro AIFP, ne šīs trešās valsts uzraudzības iestāžu uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaru ierobežojumi.

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt izvērtējumam par to, kā šā punkta pirmās daļas a) līdz e) un g) apakšpunktu piemēro AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

Ja ES AIF kompetentā iestāde saprātīgā laikposmā neiesaistās nepieciešamajā sadarbības mehānismā, kā izklāstīts šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

8. Atļauju piešķir saskaņā ar II nodaļu, ko piemēro *mutatis mutaandis*, ievērojot šādus kritērijus:

a) informāciju, kas minēta 7. panta 2. punktā, papildina ar šādu:

i) AIFP pamatojums savam vērtējumam attiecībā uz atsauces dalībvalsti saskaņā ar 4. punktā paredzētajiem kritērijiem un informācija par tirdzniecības stratēģiju;

ii) to šīs direktīvas noteikumu saraksts, kurus AIFP nevar izpildīt, jo AIFP atbilstība tiem saskaņā ar 2. punktu ir nesavienojama ar kādu saistošu tiesību aktu noteikumu, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP vai ārpussavienības AIF, ko tirgo Savienībā;

iii) rakstisks pierādījums, pamatojoties uz EVTI izstrādātajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ka attiecīgās trešās valsts tiesību akti paredz noteikumu, kas līdzvērtīgs tiem noteikumiem, kuru ievērošana ir neiespējama, un kam ir tāds pats regulatīvais mērķis, un kas dod tāda paša līmeņa aizsardzību attiecīgā AIF ieguldītājiem, un ka AIFP izpilda šo līdzvērtīgo noteikumu; rakstisku pierādījumu pamato juridisks atzinums par attiecīgā nesavienojamā trešās valsts saistošā tiesību aktu noteikuma esamību, un tajā norāda regulatīvā mērķa aprakstu un ieguldītāju aizsardzības raksturu, ko tas paredz nodrošināt; un

▼B

iv) AIFP juridiskā pārstāvja nosaukums un vieta, kur tas veic uzņēmējdarbību;

b) informācija, kas minēta 7. panta 3. punktā, var attiekties vienīgi uz ES AIF, ko AIFP plāno pārvaldīt, un tiem AIFP pārvaldītajiem AIF, ko tas plāno tirgot Savienībā ar pasi;

c) šīs direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts neskar šā panta 2. punktu;

d) nepiemēro 8. panta 1. punkta e) apakšpunktu;

e) šīs direktīvas 8. panta 5. punkta otro daļu lasa, ietverot tajā atsauci uz 37. panta 8. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju.

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt atļaujai, ko piešķīrušas AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

9. Ja atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka AIFP var saskaņā ar 2. punktu atbrīvot no atbilstības atsevišķiem šīs direktīvas noteikumiem, tās bez liekas kavēšanās par to informē EVTI. Tās pamato šo vērtējumu ar informāciju, ko AIFP sniedzis saskaņā ar 8. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktu.

Viena mēneša laikā pēc šā punkta pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas EVTI sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm rekomendācijas par to, kā piemērot atbrīvojumu no atbilstības šai direktīvai, ko izraisa nesavienojamība saskaņā ar 2. punktu. Rekomendācijās var jo īpaši norādīt, vai šāda atbrīvojuma nosacījumi šķiet izpildīti, pamatojoties uz informāciju, ko AIFP sniedzis saskaņā ar 8. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktu, un par līdzvērtības regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. EVTI mērķis ir izveidot kopēju Eiropas uzraudzības kultūru un konsekventu uzraudzības praksi un nodrošināt kompetento iestāžu konsekventu pieeju šā punkta piemērošanā.

Šīs direktīvas 8. panta 5. punktā noteikto termiņu aptur uz laiku, kamēr EVTI izskata jautājumu saskaņā ar šo punktu.

Ja atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ierosina piešķirt atļauju pretrunā šā punkta otrajā daļā minētajām EVTI rekomendācijām, tās informē EVTI, norādot pamatojumu. EVTI publisko to, ka kompetentās iestādes neievēro vai plāno neievērot šīs rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetento iestāžu sniegto pamatojumu, kāpēc tās neievēro šīs rekomendācijas. Attiecīgās kompetentās iestādes iepriekš saņem paziņojumu par šādu publiskošanu.

Ja kompetentās iestādes ierosina piešķirt atļauju pretēji šā punkta otrajā daļā minētajām EVTI rekomendācijām un ja AIFP plāno tirgot tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas dalībvalstīs, kas nav atsauces dalībvalsts, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē arī šo dalībvalstu kompetentās iestādes, norādot pamatojumu.

▼B

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt vērtējumam par to, kā šo punktu piemēro AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

10. Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē EVTI par sākotnējo atļaujas piešķiršanas procesu, par jebkurām AIFP atļaujas izmaiņām un par atļaujas atsaukšanu.

Kompetentās iestādes informē EVTI par atļauju pieteikumiem, ko tās ir noraidījušas, un sniedz informāciju par AIFP, kuru pieteikumi ir noraidīti, un par noraidījuma iemesliem. EVTI uztur šādu datu centralizētu reģistru, kas pēc pieprasījuma ir pieejams kompetentajām iestādēm. Kompetentās iestādes šo informāciju uzskata par konfidenciālu.

11. Atsauces dalībvalsts noteikšanu neietekmē AIFP turpmākā uzņēmējdarbības attīstība Savienībā. Tomēr, ja AIFP maina tirdzniecības stratēģiju divos gados pēc sākotnējās atļaujas saņemšanas un ja šīs izmaiņas būtu ietekmējušas atsauces dalībvalsts noteikšanu gadījumā, kad izmainītā tirdzniecības stratēģija būtu bijusi sākotnējās stratēģijas vietā, AIFP informē sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes pirms šo izmaiņu īstenošanas un norāda atsauces dalībvalsti saskaņā ar 4. punktā noteiktajiem kritērijiem un pamatojoties uz jauno stratēģiju. AIFP pamato savu vērtējumu, jauno tirdzniecības stratēģiju darot zināmu savai sākotnējai atsauces dalībvalstij. Vienlaikus AIFP sniedz informāciju par savu juridisko pārstāvi, tostarp tā nosaukumu un vietu, kur tas veic uzņēmējdarbību. Juridiskais pārstāvis veic uzņēmējdarbību jaunajā atsauces dalībvalstī.

Sākotnējā atsauces dalībvalsts izvērtē, vai AIFP vērtējums saskaņā ar šā punkta pirmo daļu ir pareizs, un paziņo EVTI par šo vērtējumu. EVTI sniedz rekomendācijas par kompetento iestāžu veikto izvērtējumu. EVTI adresētajā paziņojumā kompetentās iestādes sniedz EVTI pamatojumu, ko AIFP sniedzis savam vērtējumam attiecībā uz atsauces dalībvalsti, un informāciju par AIFP jauno tirdzniecības stratēģiju.

Viena mēneša laikā pēc šā punkta otrajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas EVTI sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm rekomendācijas par šo izvērtējumu. EVTI sniedz negatīvas rekomendācijas tikai gadījumā, ja tā uzskata, ka 4. punktā minētie kritēriji nav ievēroti.

Pēc EVTI rekomendāciju saņemšanas saskaņā ar šā punkta trešo daļu sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē par savu lēmumu ārpussavienības AIFP, tā sākotnējo juridisko pārstāvi un EVTI.

Ja sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes piekrīt AIFP veiktajam vērtējumam, tās informē jaunās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par šo maiņu. Sākotnējā atsauces dalībvalsts bez liekas kavēšanās nosūta jaunajai atsauces dalībvalstij atļaujas un AIFP uzraudzības dokumentācijas kopiju. Pēc atļaujas un uzraudzības dokumentācijas pārsūtīšanas jaunās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par atļaujas izsniegšanu AIFP un tā uzraudzību.

▼B

Ja kompetentās iestādes galīgais vērtējums ir pretrunā šā punkta trešajā daļā minētajām EVTI rekomendācijām:

a) kompetentās iestādes par to informē EVTI, norādot pamatojumu. EVTI publisko to, ka kompetentās iestādes neievēro vai plāno neievērot tās rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetento iestāžu sniegto pamatojumu, kāpēc tās neievēro šīs rekomendācijas. Attiecīgās kompetentās iestādes iepriekš saņem paziņojumu par šādu publiskošanu;

b) ja AIFP tirgo tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas dalībvalstīs, kas nav sākotnējā atsauces dalībvalsts, sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē šo dalībvalstu kompetentās iestādes, norādot pamatojumu. Attiecīgā gadījumā atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes par šo jautājumu informē arī AIFP pārvaldītā AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, norādot pamatojumu.

12. Ja no AIFP faktiskās uzņēmējdarbības Savienībā divos gados pēc atļaujas saņemšanas kļūst skaidrs, ka atļaujas saņemšanas laikā iesniegtā tirdzniecības stratēģija netika ievērota vai ka AIFP par to ir sniedzis nepatiesas ziņas, vai ja AIFP maina tirdzniecības stratēģiju, neievērojot 11. punktu, sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai AIFP norāda atsauces dalībvalsti, pamatojoties uz tā faktisko tirdzniecības stratēģiju. Šā panta 11. punktā noteikto procedūru piemēro *mutatis mutandis*. Ja AIFP neievēro kompetento iestāžu prasību, tās atsauc AIFP atļauju.

Ja AIFP maina savu tirdzniecības stratēģiju pēc 11. punktā minētā laikposma un plāno mainīt atsauces dalībvalsti saskaņā ar savu jauno tirdzniecības stratēģiju, tas var iesniegt sākotnējās atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieprasījumu mainīt atsauces dalībvalsti. Šā panta 11. punktā noteikto procedūru piemēro *mutatis mutandis*.

Ja kādas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt vērtējumam par atsauces dalībvalsts noteikšanu saskaņā ar 11. punktu vai šo punktu, attiecīgā kompetentā iestāde var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

13. Domstarpības, kas rodas starp AIFP atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm un AIFP, ir atsauces dalībvalsts jurisdikcijā, un tās izšķir saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Domstarpības, kas rodas starp AIFP vai AIF un attiecīgā AIF ES ieguldītājiem, ir dalībvalsts jurisdikcijā.

14. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot procedūras, kas jāievēro iespējamām atsauces dalībvalstīm, izvēloties no tām atsauces dalībvalsti saskaņā ar 4. punkta otro daļu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru

▼B

15. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 7. punkta d) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

16. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI var izstrādāt pamatnostādnes, kurās ir noteikti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 7. punkta d) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem.

17. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot 7. punkta d) apakšpunktā minēto sadarbības mehānismu minimālo saturu, lai tādējādi nodrošinātu, ka atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes saņem pietiekamu informāciju, kas ļauj tām īstenot šajā direktīvā noteiktās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

18. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp atsauces dalībvalsts kompetento iestādi un AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

19. Ja kompetentā iestāde noraida informācijas apmaiņas pieprasījumu atbilstoši 17. punktā paredzētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

20. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 29. pantu EVTI veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgā AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot atbilstīgu konfidencialitāti un datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

21. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/201031. pantu EVTI veic vispārēju koordināciju starp ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts kompetento iestādi un attiecīgā AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Jo īpaši EVTI var:

a) veicināt informācijas apmaiņu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm;

b) noteikt informācijas apjomu, kas atsauces dalībvalsts kompetentajai iestādei jāsniedz attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm;

▼B

c) ja notikumu gaita var apdraudēt finanšu tirgu darbību, veikt visus attiecīgos pasākumus, lai veicinātu to pasākumu koordināciju, ko atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes veic attiecībā uz ārpussavienības AIFP.

22. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu 12. punkta otrajā daļā minētā pieprasījuma formu un saturu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

23. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) to, kā AIFP ir jāizpilda šajā direktīvā paredzētās prasības, ņemot vērā, ka AIFP veic uzņēmējdarbību trešā valstī, un jo īpaši 22. līdz 24. pantā prasītās informācijas iesniegšanas veidu;

b) nosacījumus, ar kādiem uzskata, ka tiesību akts, kas attiecas uz ārpussavienības AIFP vai ārpussavienības AIF, paredz līdzvērtīgu noteikumu, kuram ir tāds pats regulatīvais mērķis un kurš nodrošina tāda paša līmeņa aizsardzību attiecīgajiem ieguldītājiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

38. pants

Ārpussavienības AIFP atļaujas saņemšanas un uzraudzības salīdzinošais vērtējums

1. EVTI katru gadu veic kompetento iestāžu uzraudzības pasākumu salīdzinošā vērtējuma analīzi attiecībā uz atļaujas piešķiršanu ārpussavienības AIFP un uzraudzību atbilstīgi 37., 39., 40. un 41. pantam, lai vēl vairāk sekmētu uzraudzības konsekvenci saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 30. pantu.

2. Līdz 2013. gada 22. jūlijam EVTI izstrādā metodes, kā objektīvi vērtēt un salīdzināt attiecīgās iestādes.

3. Salīdzinošajā izvērtējuma analīzē jo īpaši iekļauj izvērtējumu par:

a) uzraudzības prakses konverģences pakāpi atļauju piešķiršanā ārpussavienības AIFP un to uzraudzībā;

b) līmeni, kādā uzraudzības prakse sasniedz šajā direktīvā izvirzītos mērķus;

c) efektivitāti un konverģences pakāpi attiecībā uz to, kā tiek īstenota šī direktīva un tās īstenošanas pasākumi, kā arī regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti, ko EVTI izstrādājusi saskaņā ar šo direktīvu, tostarp par administratīvajiem pasākumiem un sankcijām pret ārpussavienības AIFP šīs direktīvas neievērošanas gadījumā.

▼B

4. Pamatojoties uz salīdzinošā vērtējuma secinājumiem, EVTI var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu, lai izveidotu konsekventu, efektīvu un lietderīgu uzraudzības praksi attiecībā uz ārpussavienības AIFP.

5. Kompetentās iestādes dara visu iespējamo, lai izpildītu šīs pamatnostādnes un ieteikumus.

6. Divos mēnešos pēc attiecīgās pamatnostādnes vai ieteikuma pieņemšanas katra kompetentā iestāde apliecina, vai tā attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu ievēro vai plāno to darīt. Ja kompetentā iestāde to neievēro vai plāno neievērot, tā informē EVTI, norādot iemeslus.

7. EVTI publisko to, ka kompetentā iestāde neievēro vai plāno neievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetentās iestādes sniegto pamatojumu, kāpēc tā neievēro šo pamatnostādni vai ieteikumu. Kompetentā iestāde iepriekš saņem paziņojumu par šādu publiskošanu.

8. Regulas (ES) Nr. 1095/2010 43. panta 5. punktā minētajā ziņojumā EVTI informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par saskaņā ar šo pantu pieņemtajām pamatnostādnēm un ieteikumiem, norādot, kuras kompetentās iestādes tos nav ievērojušas, un to, kā EVTI plāno nodrošināt, ka turpmāk šīs kompetentās iestādes ievēros EVTI pamatnostādnes un ieteikumus.

9. Komisija šos ziņojumus pienācīgi ņem vērā savā pārskatā par šo direktīvu saskaņā ar 69. pantu un turpmākos tās veiktos izvērtējumos.

10. EVTI dara publiski pieejamu paraugpraksi, ko var konstatēt salīdzinošajos vērtējumos. Papildus var publiskot arī pārējos salīdzinošo vērtējumu rezultātus, ja tam piekrīt kompetentā iestāde, attiecībā uz kuru veikts salīdzinošais vērtējums.

39. pants

Nosacījumi, lai Savienībā tirgotu ES AIF, kuriem ir pase un kurus pārvalda ārpussavienības AIFP

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju pienācīgi saņēmis ārpussavienības AIFP drīkst tirgot tāda tā pārvaldīta ES AIF, kuram ir pase, ieguldījumu apliecības vai akcijas profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, tiklīdz ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

2. Ja AIFP plāno tirgot ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas tā atsauces dalībvalstī, AIFP iesniedz tā atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ES AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj III pielikumā minētos dokumentus un informāciju.

▼B

3. AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 2. punktu informē AIFP par to, vai tas drīkst sākt 2. punktā minētajā paziņojumā norādītā AIF tirdzniecību attiecīgajā dalībvalstī. AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes var nepieļaut AIF tirdzniecību vienīgi tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai. Pozitīva lēmuma gadījumā AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību savā atsauces dalībvalstī no dienas, kad šai sakarā sniegts kompetento iestāžu paziņojums.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI un AIF kompetentās iestādes, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP atsauces dalībvalstī.

4. Ja AIFP plāno tirgot ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas dalībvalstī, kas nav tā atsauces dalībvalsts, AIFP iesniedz savas atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ES AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj IV pielikumā paredzēto dokumentāciju un informāciju.

5. Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 4. punktu nosūta pilnīgo paziņojuma dokumentāciju to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās AIF akcijas vai ieguldījumu apliecības ir plānots tirgot. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka attiecīgajam AIFP ir atļauts pārvaldīt AIF, izmantojot konkrētu ieguldījumu stratēģiju.

6. Nosūtot paziņojuma dokumentāciju, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu. AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī no šīs paziņošanas dienas.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI un AIF kompetentās iestādes par to, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP uzņēmējā dalībvalstī.

7. Šīs direktīvas IV pielikuma h) punktā minētajiem pasākumiem piemēro AIFP uzņēmēju dalībvalstu tiesību aktus un uzraudzību.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka 4. punktā minētā AIFP paziņojuma vēstule un 5. punktā minētais apliecinājums ir tādā valodā, kas tradicionāli pieņemta starptautisko finanšu jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir pieņemama 6. punktā minēto dokumentu elektroniska nosūtīšana un aizpildīšana.

▼B

9. Ja notiek būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 2. un/vai 4. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānotu izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē par šīm pārmaiņām EVTI, ja tās attiecas uz noteikta AIF tirdzniecības pārtraukšanu vai papildu AIF tirdzniecību, un attiecīgā gadījumā AIFP uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes.

10. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) šā panta 2. un 4. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu;

b) šā panta 5. punktā minētā apliecinājuma parauga formu un saturu;

c) šā panta 5. punktā minētās nosūtīšanas kārtību; un

d) šā panta 9. punktā minētā rakstiskā paziņojuma formu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

11. Neskarot 43. panta 1. punktu, dalībvalstis prasa, lai AIFP pārvaldītie un tirgotie AIF tiktu tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

40. pants

Nosacījumi, lai Savienībā tirgotu ārpussavienības AIF, kuriem ir pase un kurus pārvalda ārpussavienības AIFP

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju pienācīgi saņēmis ārpussavienības AIFP drīkst tirgot viņa pārvaldīta ārpussavienības AIF, kuram ir pase, ieguldījumu apliecības vai akcijas profesionāliem ieguldītājiem Savienībā, tiklīdz ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

▼B

2. Papildus prasībām, kas šajā direktīvā noteiktas attiecībā uz ES AIFP, attiecībā uz ārpussavienības AIFP izpilda šādus nosacījumus:

a) starp atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādi, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir izveidoti pienācīgi sadarbības mehānismi, lai nodrošinātu vismaz efektīvu informācijas apmaiņu, kura ļauj kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

b) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir ar atsauces dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par ienākumiem un kapitālu 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādus daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā.

Ja citas dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt vērtējumam par to, kā šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu piemēro AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

3. AIFP iesniedz tā atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ārpussavienības AIF, ko tas plāno tirgot savā atsauces dalībvalstī.

Paziņojumā iekļauj III pielikumā minēto dokumentāciju un informāciju.

4. AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 3. punktu informē AIFP par to, vai tas drīkst sākt 3. punktā minētajā paziņojumā norādītā AIF tirdzniecību attiecīgās dalībvalsts teritorijā. AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes var nepieļaut AIF tirdzniecību AIF vienīgi tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi neatbilst vai neatbildīs šai direktīvai. Pozitīva lēmuma gadījumā AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību savā atsauces dalībvalstī no dienas, kad šai sakarā sniegts kompetento iestāžu paziņojums.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP atsauces dalībvalstī.

5. Ja AIFP plāno tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas arī citā dalībvalstī, kas nav tā atsauces dalībvalsts, AIFP iesniedz savas atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru ārpussavienības AIF, ko tas plāno tirgot.

Paziņojumā iekļauj IV pielikumā minēto dokumentāciju un informāciju.

▼B

6. Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 20 darbdienas pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 5. punktu nosūta pilnīgo paziņojuma dokumentāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā AIF akcijas vai ieguldījumu apliecības ir plānots tirgot. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka attiecīgajam AIFP ir atļauts pārvaldīt AIF, izmantojot konkrētu ieguldījumu stratēģiju.

7. Nosūtot paziņojuma dokumentāciju, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu. AIFP drīkst sākt AIF tirdzniecību attiecīgajās uzņēmējās dalībvalstīs no šīs paziņošanas dienas.

AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI par to, ka AIFP drīkst sākt AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību AIFP uzņēmējās dalībvalstīs.

8. Šīs direktīvas IV pielikuma h) punktā minētajiem pasākumiem piemēro AIFP uzņēmēju dalībvalstu tiesību aktus un uzraudzību tiktāl, ciktāl tās ir valstis, kas nav atsauces dalībvalsts.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka 5. punktā minētā AIFP paziņojuma vēstule un 6. punktā minētais apliecinājums ir tādā valodā, kas tradicionāli pieņemta starptautisko finanšu jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir pieņemama 6. punktā minēto dokumentu elektroniska nosūtīšana un aizpildīšana.

10. Ja notiek būtiskas izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 3. vai 5. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

▼B

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē par šīm pārmaiņām EVTI, ja tās attiecas uz noteikta AIF tirdzniecības pārtraukšanu vai papildu AIF tirdzniecību, un attiecīgā gadījumā AIFP uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes.

11. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

12. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI var izstrādāt pamatnostādnes, kurās ir paredzēti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem sadarbības mehānismiem.

13. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot 2. punkta a) apakšpunktā minēto sadarbības mehānismu minimālo saturu, lai tādējādi nodrošinātu, ka atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes saņem pietiekamu informāciju, kas ļauj tām īstenot šajā direktīvā noteiktās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

14. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, nosakot procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp AIFP atsauces dalībvalsts kompetento iestādi un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

15. Ja kompetentā iestāde noraida informācijas apmaiņas pieprasījumu atbilstoši 14. punktā paredzētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

16. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot:

a) šā panta 3. un 5. punktā minētās paziņojuma vēstules parauga formu un saturu;

b) šā panta 6. punktā minētā apliecinājuma parauga formu un saturu;

c) šā panta 6. punktā minētās nosūtīšanas kārtību; un

d) šā panta 10. punktā minētā rakstiskā paziņojuma formu.

▼B

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

17. Neskarot 43. panta 1. punktu, dalībvalstis prasa, lai AIFP pārvaldītie un tirgotie AIF tiktu tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

41. pants

Nosacījumi, lai pārvaldītu AIF, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kuras nav ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmis ārpussavienības AIFP drīkst pārvaldīt ES AIF, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura nav AIFP atsauces dalībvalsts, vai nu tieši, vai nodibinot filiāli, ja attiecīgajam AIFP ir atļauts pārvaldīt konkrētā veida AIF.

2. Jebkurš ārpussavienības AIFP, kas pirmo reizi plāno pārvaldīt ES AIF, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas nav tā atsauces dalībvalsts, paziņo atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

a) dalībvalsti, kurā tas plāno pārvaldīt AIF tieši vai nodibinot filiāli;

b) darbības programmu, kurā īpaši noteikti pakalpojumi, ko tas plāno sniegt, un identificēts AIF, ko tas plāno pārvaldīt.

3. Ja ārpussavienības AIFP plāno nodibināt filiāli, papildus 2. punktā pieprasītajai informācijai tas sniedz šādu informāciju:

a) filiāles organizatorisko struktūru;

b) AIF adresi izcelsmes dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;

c) par filiāles pārvaldību atbildīgo personu vārdus un kontaktinformāciju.

4. Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 2. punktu vai divos mēnešos pēc pilnīgas paziņojuma dokumentācijas saņemšanas saskaņā ar 3. punktu nosūta šo dokumentāciju AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Šādu nosūtīšanu veic tikai tad, ja AIFP veiktā AIF pārvaldība atbilst un turpinās atbilst šai direktīvai un ja AIFP citādi atbilst šai direktīvai.

Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes šim nolūkam iekļauj apliecinājumu par to, ka attiecīgais AIFP ir saņēmis to atļauju.

Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par šo nosūtīšanu. AIFP drīkst sākt sniegt savus pakalpojumus AIFP uzņēmējās dalībvalstīs, tiklīdz ir saņemts paziņojums par nosūtīšanu.

Atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes informē arī EVTI par to, ka AIFP drīkst sākt AIF pārvaldību AIFP uzņēmējās dalībvalstīs.

▼B

5. AIFP uzņēmējas dalībvalstis neievieš papildu prasības, kas attiecīgajam AIFP jāievēro saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

6. Ja notiek izmaiņas informācijā, kas sniegta saskaņā ar 2. punktu un attiecīgā gadījumā 3. punktu, AIFP sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām AIF atsauces dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas, ja AIFP plāno veikt jebkādas izmaiņas, vai – neplānotu izmaiņu gadījumā – tūlīt pēc šo izmaiņu fakta.

Ja plānoto izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā šā punkta pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību.

Ja izmaiņas ir pieņemamas tāpēc, ka tās neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē par šīm pārmaiņām AIFP uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes.

7. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu informāciju, kas jāpaziņo atbilstoši 2. un 3. punktam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

8. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot standarta formas, šablonus un procedūras informācijas nosūtīšanai atbilstoši šā panta 2. un 3. punktam.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

42. pants

Nosacījumi, lai dalībvalstīs tirgotu AIF, kuriem nav pases un kurus pārvalda ārpussavienības AIFP

1. Neskarot 37., 39. un 40. pantu, dalībvalstis var ļaut ārpussavienības AIFP tirgot profesionāliem ieguldītājiem tikai to teritorijā šo AIFP pārvaldītu AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, izpildot vismaz šādus nosacījumus:

▼B

a) ārpussavienības AIFP ievēro 22., 23. un 24. pantu attiecībā uz katru AIF, ko tas tirgo atbilstoši šim pantam, un 26. līdz 30. pantu, ja saskaņā ar šo pantu tirgotais AIF ir 26. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Iepriekšminētajos pantos minētās kompetentās iestādes un AIF ieguldītājus uzskata par to dalībvalstu iestādēm un ieguldītājiem, kurās AIF tiek tirgoti;

b) starp to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās tiek tirgoti AIF, attiecīgā gadījumā – atbilstīgā ES AIF kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP, kā arī attiecīgā gadījumā tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIF veic uzņēmējdarbību, sistēmiskā riska uzraudzības nolūkos un atbilstoši starptautiskajiem standartiem ir izveidoti pienācīgi sadarbības mehānismi, lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu, kas ļauj attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP vai kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav iekļauta *FATF* veidotajā sarakstā kā valsts un teritorija, kas nesadarbojas.

Ja ES AIF kompetentā iestāde saprātīgā laikposmā neiesaistās nepieciešamajā sadarbības mehānismā, kas paredzēts šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā paredzēts tirgot AIF, var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

2. Šā panta vajadzībām dalībvalstis var noteikt ārpussavienības AIFP stingrākus noteikumus attiecībā uz AIF akciju vai ieguldījumu apliecību tirdzniecību ieguldītājiem attiecīgajās dalībvalstīs.

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem sadarbības mehānismiem, lai izstrādātu kopēju sistēmu nolūkā veicināt šādu mehānismu izveidi sadarbībai ar trešām valstīm.

4. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI izstrādā pamatnostādnes, kurās ir paredzēti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pieņemtos pasākumus attiecībā uz 1. punktā minētajiem sadarbības mehānismiem.

VIII NODAĻA

TIRDZNIECĪBA PRIVĀTIEM IEGULDĪTĀJIEM

43. pants

AIFP veikta AIF tirdzniecība privātiem ieguldītājiem

1. Neskarot citus Savienības tiesību instrumentus, dalībvalstis var atļaut AIFP tirgot privātiem ieguldītājiem attiecīgo dalībvalstu teritorijā to AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, kurus šie AIFP pārvalda atbilstoši šai direktīvai, neatkarīgi no tā, vai šādus AIF tirgo vietējā vai pārrobežu tirgū, un neatkarīgi no tā, vai tie ir ES vai ārpussavienības AIF.

▼B

Šādos gadījumos dalībvalstis var noteikt AIFP vai AIF stingrākas prasības nekā prasības, ko piemēro tiem AIF, kurus tirgo profesionāliem ieguldītājiem attiecīgo dalībvalstu teritorijā atbilstoši šai direktīvai. Tomēr tiem ES AIF, kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un kurus tirgo pārrobežu tirgū, dalībvalstis nenosaka stingrākas vai papildu prasības nekā iekšējā tirgū tirgotiem AIF.

2. Dalībvalstis, kas atļauj AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem to teritorijā, līdz 2014. gada 22. jūlijam informē Komisiju un EVTI par šādiem jautājumiem:

a) AIF veidiem, ko AIFP drīkst tirgot privātiem ieguldītājiem to teritorijā;

b) jebkādām papildu prasībām, ko dalībvalsts nosaka attiecībā uz AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem.

Dalībvalstis arī informē Komisiju un EVTI par jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz šā punkta pirmo daļu.

IX NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES

1. IEDAĻA

Norīkošana, pilnvaras un pārskatīšanas procedūras

44. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kurām jāveic šajā direktīvā paredzētie pienākumi.

Dalībvalstis informē par to EVTI un Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.

Par kompetentajām iestādēm norīko valsts iestādes.

Dalībvalstis uzdod to kompetentajām iestādēm izstrādāt atbilstošas metodes, lai uzraudzītu to, vai AIFP pilda šajā direktīvā noteiktos pienākumus, attiecīgos gadījumos pamatojoties uz EVTI izstrādātajām pamatnostādnēm.

45. pants

Dalībvalstu kompetento iestāžu atbildība

1. Par AIFP uzraudzību atbild AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes neatkarīgi no tā, vai AIFP pārvalda un/vai tirgo AIF citā dalībvalstī, un neskarot tos šīs direktīvas noteikumus, kas uzraudzības pienākumus uzliek AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Par uzraudzību attiecībā uz to, kā AIFP ievēro 12. un 14. pantu, atbild AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, ja AIFP pārvalda un/vai tirgo AIF ar filiāles starpniecību attiecīgajā dalībvalstī.

▼B

3. AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt, lai AIFP, kas pārvalda vai tirgo AIF tās teritorijā vai nu ar filiāles starpniecību, vai ne, sniedz nepieciešamo informāciju, lai varētu uzraudzīt to, kā AIFP ievēro minēto kompetento iestāžu atbildībā esošos piemērojamos noteikumus.

Šīs prasības nav stingrākas par tām, ko nolūkā uzraudzīt šo pašu standartu ievērošanu AIFP uzņēmēja dalībvalsts nosaka tiem AIFP, kuriem tā ir izcelsmes dalībvalsts.

4. Ja AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pārliecinās, ka AIFP, kas pārvalda un/vai tirgo AIF šajā dalībvalstī vai nu ar filiāles starpniecību, vai ne, pārkāpj kādu no noteikumiem, saistībā ar kuru tās ir atbildīgas par ievērošanas uzraudzību, tās prasa attiecīgajam AIFP novērst šo pārkāpumu un informē par to izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Ja attiecīgais AIFP atsakās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt informāciju, kas ir to pārziņā, vai nerīkojas, lai novērstu 4. punktā minēto pārkāpumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, tiklīdz iespējams:

a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais AIFP sniedz informāciju, ko saskaņā ar 3. punktu pieprasījušas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, vai novērš 4. punktā minēto pārkāpumu;

b) pieprasa visu nepieciešamo informāciju no atbilstīgajām uzraudzības iestādēm trešās valstīs.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto pasākumu būtību dara zināmu AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

6. Ja, neraugoties uz AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem atbilstoši 5. pantam vai tāpēc, ka šie pasākumi izrādās nepietiekami vai nav veicami attiecīgajā dalībvalstī, AIFP joprojām atsakās sniegt informāciju, ko saskaņā ar 3. punktu pieprasījušas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, vai arī turpina pārkāpt 4. punktā minētās tiesību normas, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī, AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pēc tam, kad ir informējušas AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, veic atbilstošus pasākumus, tostarp 46. un 48. pantā minētos, lai novērstu vai sodītu turpmākus pārkāpumus un vajadzības gadījumā liegtu šim AIFP sākt jebkādus turpmākus darījumus tā uzņēmējā dalībvalstī. Ja AIFP uzņēmējā dalībvalstī veiktā funkcija ir AIF pārvaldība, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai AIFP pārtrauc pārvaldīt šos AIF.

7. Gadījumā, ja AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir skaidrs un pierādāms iemesls uzskatīt, ka AIFP neizpilda pienākumus, kas izriet no noteikumiem, saistībā ar kuriem tās nav atbildīgas par ievērošanas uzraudzību, minētās iestādes par konstatētajiem faktiem informē AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras veic attiecīgus pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā pieprasa papildu informāciju no atbilstīgajām uzraudzības iestādēm trešās valstīs.

▼B

8. Ja, neraugoties uz AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem vai tāpēc, ka šie pasākumi izrādās nepietiekami, vai tāpēc, ka AIFP izcelsmes dalībvalsts nerīkojas saprātīgā laikposmā, AIFP turpina darboties tādā veidā, kas acīmredzami kaitē attiecīgā AIF ieguldītāju interesēm un AIFP uzņēmējas dalībvalsts tirgus finanšu stabilitātei un vienotībai, AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pēc tam, kad ir informējušas AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, var veikt atbilstošus nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu attiecīgā AIF ieguldītājus un uzņēmējas dalībvalsts tirgus finanšu stabilitāti un vienotību, tostarp paredzot iespēju aizliegt attiecīgajam AIFP turpmāk tirgot attiecīgā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas uzņēmējā dalībvalstī.

9. Šā panta 7. un 8. punktā paredzēto procedūru piemēro arī tad, ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir skaidrs un pierādāms iemesls nepiekrist tam, ka atsauces dalībvalsts piešķir atļauju ārpussavienības AIFM.

10. Ja kompetentās iestādes nepiekrīt jebkādiem pasākumiem, ko kompetentā iestāde veikusi atbilstoši šā panta 4. līdz 9. punktam, tās var vērst EVTI uzmanību uz šo jautājumu, un EVTI var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

11. Vajadzības gadījumā EVTI veicina sarunas par šajā direktīvā paredzētajiem mehānismiem sadarbībai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un trešo valstu uzraudzības iestādēm, kā arī vienošanos par šiem mehānismiem.

46. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Kompetentajām iestādēm piešķir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Šādas pilnvaras izmanto jebkurā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) tieši;

b) sadarbībā ar citām iestādēm;

c) atbilstīgi savai kompetencei deleģējot pilnvaras struktūrām, kam ir deleģēti uzdevumi;

d) vēršoties kompetentajās tiesu iestādēs.

2. Kompetentajām iestādēm ir pilnvaras:

a) piekļūt jebkuram dokumentam jebkādā formātā un saņemt tā kopiju;

b) pieprasīt informāciju no jebkuras personas, kas ir saistīta ar AIFP vai AIF darbību, un vajadzības gadījumā izsaukt un izjautāt personu, lai iegūtu informāciju;

c) veikt pārbaudes uz vietas ar iepriekšējiem paziņojumiem vai bez tiem;

d) pieprasīt esošos tālruņa sarunu un esošos datu plūsmas ierakstus;

e) prasīt izbeigt jebkuru praksi, kas ir pretrunā noteikumiem, kuri pieņemti, īstenojot šo direktīvu;

f) prasīt aktīvu iesaldēšanu vai sekvestrāciju;

▼B

g) prasīt profesionālās darbības pagaidu aizliegšanu;

h) prasīt, lai AIFP, depozitāriji vai revidenti sniedz informāciju;

i) pieņemt jebkāda veida pasākumus, lai nodrošinātu to, ka AIFP vai depozitāriji turpina pildīt šīs direktīvas prasības, kas uz tiem attiecas;

j) ieguldījumu apliecību turētāju vai sabiedrības interesēs prasīt apturēt ieguldījumu apliecību emisiju, atpirkšanu vai atpakaļpirkšanu;

k) atsaukt AIFP vai depozitārijam piešķirto atļauju;

l) nodot lietas krimināltiesvedībai;

m) prasīt revidentiem vai speciālistiem veikt pārbaudes vai izmeklēšanas.

3. Ja atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka atļauju saņēmis ārpussavienības AIFP nav ievērojis no šīs direktīvas izrietošās saistības, tā pēc iespējas drīzāk informē par šo faktu EVTI, sniedzot pilnīgu pamatojumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir attiecīgās pilnvaras, lai varētu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu tirgus darbību tādos gadījumos, kad viena vai vairāku AIF darbība viena finanšu instrumenta tirgū varētu apdraudēt attiecīgā tirgus pareizu darbību.

47. pants

EVTI pilnvaras un kompetence

1. EVTI var izstrādāt un regulāri pārskatīt dalībvalstu kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes par atļauju izsniegšanas pilnvaru īstenošanu un par šajā direktīvā noteiktajiem kompetento iestāžu ziņošanas pienākumiem.

EVTI ir arī papildu pilnvaras, tostarp 48. panta 3. punkta noteiktās, kas nepieciešamas, lai īstenotu uzdevumus, kas tai uzdoti ar šo direktīvu.

2. Pienākums glabāt dienesta noslēpumu attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas EVTI un kompetentajās iestādēs vai jebkuras citas tādas personas labā, kurai EVTI ir deleģējusi uzdevumus, tostarp uz EVTI nolīgtajiem revidentiem un ekspertiem. Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, neizpauž citai personai vai iestādei, ja vien šāda izpaušana nav nepieciešama tiesvedībai.

3. Visu informāciju, ar kuru atbilstoši šai direktīvai apmainās EVTI, kompetentās iestādes, EBI, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([1]), un *ESRB*, uzskata par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad EVTI vai kompetentā iestāde, vai cita iesaistīta iestāde vai struktūra informācijas sniegšanas laikā paziņo, ka šādu informāciju drīkst izpaust, vai kad šāda izpaušana ir nepieciešama tiesvedībai.

([1]) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

▼B

4. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 9. pantu EVTI var, ja ir izpildīti visi šā panta 5. punkta nosacījumi, lūgt kompetento iestādi vai kompetentās iestādes pēc vajadzības veikt jebkurus no šiem pasākumiem:

a) aizliegt Savienībā tirgot ārpussavienības AIFP pārvaldīta AIF vai ES AIFP pārvaldīta ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, ja nav saņemta 37. pantā prasītā atļauja vai nav veikta 35., 39. un 40. pantā paredzētā paziņošana vai ja attiecīgā dalībvalsts to neatļauj saskaņā ar 42. pantu;

b) noteikt ārpussavienības AIFP ierobežojumus saistībā ar AIF pārvaldību, ja noteiktā tirgū pārrobežu līmenī novērojama riska pārmērīga koncentrācija;

c) noteikt ārpussavienības AIFP ierobežojumus saistībā ar AIF pārvaldību, ja tā darbības varētu potenciāli radīt darījuma partnera risku kredītiestādei vai citām sistēmiski saistītām iestādēm.

5. EVTI var pieņemt lēmumu saskaņā ar 4. punktu un atbilstoši 6. punktā izklāstītajām prasībām, ja ir izpildīti šādi divi nosacījumi:

a) pastāv ievērojams risks, kuru rada vai pastiprina AIFP darbības un kurš apdraud finanšu tirgus pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, turklāt šim riskam ir pārrobežu ietekme; un

b) attiecīgā kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes nav veikušas pasākumus, lai novērstu draudus, vai pieņemtie pasākumi nespēj pienācīgi novērst šos draudus.

6. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie kompetentās iestādes vai kompetento iestāžu pasākumi:

a) efektīvi novērš draudus finanšu tirgus pienācīgai darbībai un integritātei vai Savienības visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei vai ievērojami uzlabo kompetento iestāžu spēju uzraudzīt apdraudējumu;

b) nerada regulatīvās patvaļas risku;

c) negatīvi neietekmē finanšu tirgu efektivitāti, tostarp samazinot likviditāti šajos tirgos vai radot neskaidrības tirgus dalībniekiem tādā veidā, kas nav samērīgs ar pasākumu sniegto labumu.

7. Pirms lūgt kompetento iestādi pieņemt vai atjaunot jebkādu 4. punktā minētu pasākumu, EVTI vajadzības gadījumā apspriežas ar *ESRP* un citām atbilstīgajām iestādēm.

8. EVTI informē ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes un ārpussavienības AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par lēmumu lūgt kompetento iestādi vai kompetentās iestādes ieviest vai atjaunot jebkādu 4. punktā minēto pasākumu. Paziņojumā sniedz vismaz šādu informāciju:

a) AIFM, darbības, uz kurām attiecas pasākumi, un to ilgums;

▼B

b) iemesli, kāpēc EVTI uzskata, ka ir jāievieš pasākumi atbilstoši šajā pantā minētajiem nosacījumiem un prasībām, iekļaujot šos iemeslus apstiprinošus pierādījumus.

9. EVTI noteiktos intervālos un katrā ziņā vismaz reizi trijos mēnešos pārskata 4. punktā minētos pasākumus. Ja pēc triju mēnešu laikposma pasākumu neatjauno, tas automātiski zaudē spēku. Pasākumu atjaunošanai piemēro 5. līdz 8. punktu.

10. Attiecīgā ārpussavienības AIFP atsauces dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst lūgt EVTI pārskatīt tās lēmumu. Piemēro Regulas (ES) Nr. 1095/2010 44. panta 1. punkta otrajā daļā noteikto procedūru.

48. pants

Administratīvas sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par pasākumiem un sankcijām, kas piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu valsts noteikumu pārkāpumu gadījumā, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu īstenošanu. Neskarot atļaujas atsaukšanas procedūras vai dalībvalstu tiesības piemērot krimināLsodus, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem nodrošina, ka ir iespējams veikt attiecīgos administratīvos pasākumus vai piemērot administratīvas sankcijas atbildīgajām personām, ja nav ievēroti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu. Dalībvalsts nodrošina, ka šie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

2. Dalībvalstis paredz, ka attiecīgās kompetentās iestādes var publiskot jebkurus pasākumus vai sankcijas, ko piemēro par šīs direktīvas īstenošanai pieņemtu noteikumu pārkāpumiem, izņemot gadījumus, kad šāda publiskošana varētu radīt nopietnus traucējumus finanšu tirgos, kaitēt ieguldītāju interesēm vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.

3. EVTI sagatavo gada ziņojumu par administratīvo pasākumu piemērošanu un sankciju piemērošanu gadījumos, kad pārkāpti noteikumi, kas dažādās dalībvalstīs pieņemti, īstenojot šo direktīvu. Kompetentās iestādes sniedz EVTI šim nolūkam nepieciešamo informāciju.

49. pants

Pārsūdzības tiesības

1. Kompetentās iestādes rakstiski pamato katru lēmumu neizsniegt vai atsaukt atļauju AIFP pārvaldīt un/vai tirgot AIF vai katru negatīvu lēmumu, kas pieņemts, īstenojot pasākumus, kuri pieņemti, piemērojot šo direktīvu, un pamatojumu dara zināmu pieteikuma iesniedzējiem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka jebkurš lēmums, kas pieņemts saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir attiecīgi pamatots un ka uz to attiecas tiesības pārsūdzēt lēmumu tiesā.

▼B

Šīs tiesības pārsūdzēt tiesā piemēro arī gadījumos, kad attiecībā uz atļaujas pieteikumu, kurā ir visa nepieciešamā informācija, nekāds lēmums nav ticis pieņemts sešos mēnešos pēc pieteikuma iesniegšanas.

2. IEDAĻA

Sadarbība starp dažādām kompetentajām iestādēm

50. pants

Sadarbības pienākums

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā, kā arī ar EVTI un ESRK vienmēr, kad tas ir nepieciešams, lai izpildītu to pienākumus saskaņā ar šo direktīvu vai lai īstenotu to pilnvaras, kas piešķirtas vai nu ar šo direktīvu, vai ar attiecīgo valstu tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis veicina šajā iedaļā paredzēto sadarbību.

3. Kompetentās iestādes izmanto savas pilnvaras sadarbības mērķiem, pat gadījumos, kad izmeklējamā rīcība nav šo iestāžu dalībvalstī spēkā esošu noteikumu pārkāpums.

4. Dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties sniedz viena otrai un EVTI informāciju, kas nepieciešama to pienākumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nodod attiecīgā AIFP uzņēmējai dalībvalstij kopijas attiecībā uz sadarbības mehānismiem, par kuriem tās vienojušās saskaņā ar 35., 37. un/vai 40. pantu. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atbilstoši procedūrām, kas attiecas uz 35. panta 14. punktā, 37. panta 17. punktā vai 40. panta 14. punktā minētajiem piemērojamajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, nodod attiecīgā AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ar AIFP saistīto informāciju, kas saņemta no trešo valstu uzraudzības iestādēm, izmantojot ar šādām uzraudzības iestādēm izveidotos sadarbības mehānismus, vai atkarībā no situācijas atbilstoši 45. panta 6. vai 7. punktam.

Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka tā sadarbības mehānisma saturs, par kuru atbilstoši 35., 37. un/vai 40. pantam vienojusies attiecīgā AIFP izcelsmes dalībvalsts, neatbilst tam, kas ir prasīts piemērojamajos regulatīvajos tehniskajos standartos, attiecīgās kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

5. Ja vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir skaidrs un pierādāms iemesls domāt, ka AIFM, uz ko neattiecas šo kompetento iestāžu uzraudzība, veic vai ir veicis darbības, kas ir pretrunā šai direktīvai, tās par šīm darbībām pēc iespējas precīzāk ziņo EVTI un attiecīgā AIFP izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Saņēmējiestādes atbilstoši rīkojas, kā arī informē EVTI un attiecīgo paziņojumu iesniegušās kompetentās iestādes par šīs rīcības rezultātiem un, ciktāl iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar attiecīgo paziņojumu sniegušo kompetento iestāžu pilnvaras.

▼B

6. Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu piemērošanu attiecībā uz informācijas apmaiņu, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, kurā izklāstīti piemērošanas nosacījumi attiecībā uz procedūru informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un starp kompetentajām iestādēm un EVTI.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

51. pants

Personas datu pārsūtīšana un glabāšana

1. Attiecība uz personas datu pārsūtīšanu starp kompetentajām iestādēm minētās iestādes piemēro Direktīvu 95/46/EK. Attiecībā uz EVTI veikto personas datu pārsūtīšanu dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajām iestādēm EVTI ievēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Datu glabāšanas maksimālais ilgums ir pieci gadi.

52. pants

Informācijas izpaušana trešām valstīm

1. Katru gadījumu izskatot atsevišķi, dalībvalsts kompetentā iestāde var nosūtīt trešai valstij datus un datu analīzi, ja ir izpildīti Direktīvas 95/46/EK 25. vai 26. pantā paredzētie nosacījumi un ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pietiekams pamatojums tam, ka šāda nosūtīšana ir nepieciešama šīs direktīvas mērķiem. Trešā valsts, nesaņemot dalībvalsts kompetentās iestādes skaidru rakstisku atļauju, nenosūta šos datus citai trešai valstij.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde izpauž no citas dalībvalsts kompetentās iestādes saņemto informāciju trešās valsts uzraudzības iestādei, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi informāciju nosūtošās kompetentās iestādes skaidru piekrišanu, turklāt attiecīgā gadījumā informāciju izpauž tikai tiem mērķiem, kuriem kompetentā iestāde ir sniegusi savu piekrišanu.

53. pants

Informācijas apmaiņa saistībā ar AIFP darbību potenciālajām sistēmiskajām sekām

1. Par AIFP pilnvarošanu un/vai uzraudzību atbildīgās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu paziņo informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm gadījumos, kad tas ir nepieciešams atsevišķa AIFP vai AIFP kolektīva darbību potenciālās ietekmes uzraudzībai un reaģēšanai uz to, lai veicinātu sistēmiski saistītu finanšu iestāžu stabilitāti un tādu tirgu organizētu funkcionēšanu, kuros AIFP aktīvi darbojas. Šādu informāciju paziņo arī EVTI un *ESRB*, un tās minēto informāciju nodod citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantā paredzētos nosacījumus, kompetentās iestādes paziņo EVTI un *ESRB* apkopoto informāciju par to atbildībā esošo AIFP veiktajām darbībām.

▼B

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, precizējot tās informācijas saturu, ar kuru apmainās saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot tās informācijas veidu, ar kuru apmainās saskaņā ar šā panta 1. punktu, un šādas apmaiņas biežumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

54. pants

Sadarbība uzraudzības darbību veikšanā

1. Vienas dalībvalsts kompetentās iestādes var lūgt citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm sadarboties uzraudzības darbību veikšanā vai veikt pārbaudes uz vietas vai izmeklēšanu minētās valsts teritorijā atbilstīgi to pilnvarām saskaņā ar šo direktīvu.

Ja kompetentās iestādes saņem lūgumu par pārbaudi uz vietas vai izmeklēšanu, tās veic vienu no šādām darbībām:

a) veic pārbaudi vai izmeklēšanu pati;

b) atļauj lūguma iesniedzējai iestādei veikt pārbaudi vai izmeklēšanu;

c) atļauj revidentiem vai ekspertiem veikt pārbaudi vai izmeklēšanu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā sadarbību lūgusī dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt, lai tās personāla locekļi palīdz personālam, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu. Tomēr uz pārbaudi vai izmeklēšanu attiecas vispārīga kontrole no tās dalībvalsts puses, kuras teritorijā tā tiek veikta.

Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā veic pārbaudi vai izmeklēšanu, var lūgt, lai tās personāla locekļi palīdz personālam, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu.

3. Kompetentās iestādes var atteikties apmainīties ar informāciju vai rīkoties atbilstīgi lūgumam sadarboties, veicot izmeklēšanu vai pārbaudi uz vietas, tikai šādos gadījumos:

a) izmeklēšana, pārbaude uz vietas vai informācijas apmaiņa var nelabvēlīgi ietekmēt tās dalībvalsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību, kurai adresēts lūgums;

b) attiecībā uz tām pašām darbībām un tām pašām personām jau ir sākta tiesvedība tās dalībvalsts iestādēs, kurai adresēts lūgums;

c) attiecībā uz tām pašām personām un tām pašām darbībām galīgais spriedums jau pieņemts dalībvalstī, kurai adresēts lūgums.

Kompetentās iestādes informē lūgumu izteikušās kompetentās iestādes par jebkādu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, minot attiecīgos iemeslus.

▼B

4. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, nosakot vienotas procedūras kompetento iestāžu sadarbībai saistībā ar pārbaudēm uz vietas vai izmeklēšanu.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

55. pants

Domstarpību izšķiršana

Ja dalībvalstu kompetentajām iestādēm rodas domstarpības par vienas kompetentās iestādes veikto vērtēšanu, tās rīcību vai bezdarbību jomās, kurās ar šo direktīvu prasīta vairāk nekā vienas dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbība vai rīcības saskaņošana, kompetentās iestādes var nodot lietu izskatīšanai EVTI, kura var rīkoties atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

X NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

56. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 3., 4., 9., 12., 14. līdz 25., 34. līdz 37., 40., 42., 53., 67. un 68. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2011. gada 21. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 57. pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 57. un 58. pantā izklāstītos nosacījumus.

57. pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3., 4., 9., 12., 14. līdz 25., 34. līdz 37., 40., 42., 53., 67. un 68. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kas ir sākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iespējamos iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

58. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trīs mēnešos no tā paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

2. Ja līdz 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja pēc Komisijas pamatota pieprasījuma gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja 1. punktā minētajā laikposmā vai nu Eiropas Parlaments, vai Padome izsaka iebildumus pret pieņemto deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

59. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ([1]). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

60. pants

Informēšana par atkāpēm

Ja dalībvalsts izmanto 6., 9., 21., 22., 28., 43. pantā un 61. panta 5. punktā paredzēto atkāpi vai iespēju, tā par to un jebkādām turpmākām izmaiņām informē Komisiju. Komisija publisko šo informāciju, izmantojot tīmekļa vietni vai citu viegli pieejamu veidu.

61. pants

Pārejas noteikumi

1. AIFP, kuri veic darbības atbilstoši šai direktīvai pirms 2013. gada 22. jūlija, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu attiecīgās valsts tiesību aktus, kuri izriet no šīs direktīvas, un viena gada laikā pēc minētās dienas iesniedz atļaujas pieteikumu.

2. Šīs direktīvas 31., 32. un 33. pantu nepiemēro AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecībai, kuras vienlaikus piedāvā publiski saskaņā ar prospektu, kas atbilstoši Direktīvai 2003/71/EK ir sagatavots un publicēts pirms 2013. gada 22. jūlija, kamēr vien šis prospekts ir spēkā esošs.

([1]) OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

▼B

3. AIFP, kuri pirms 2013. gada 22. jūlija pārvalda slēgtus AIF un neveic nekādus papildu ieguldījumus pēc 2013. gada 22. jūlija, tomēr drīkst pārvaldīt šādus AIF, nesaņemot atļauju atbilstoši šai direktīvai.

4. AIFP, kas pārvalda slēgtus AIF, kuriem noteiktais ieguldītāju parakstīšanās periods ir beidzies pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā un kuri ir izveidoti laikposmam, kas beidzas vēlākais trīs gadus pēc 2013. gada 22. jūlija, tomēr drīkst pārvaldīt šādus AIF, neievērojot šo direktīvu, izņemot tās 22. pantu un vajadzības gadījumā 26. līdz 30. pantu, vai iesniegt atļaujas pieteikumu atbilstoši šai direktīvai.

5. AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes vai, ja AIF netiek reglamentēts, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes līdz 2017. gada 22. jūlijam var ļaut par depozitāriju iecelt 21. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās iestādes, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Šis noteikums neskar 21. panta pilnīgu piemērošanu, izņemot minētā panta 5. punkta a) apakšpunktu par vietu, kur depozitārijs veic uzņēmējdarbību.

62. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/41/EK

Direktīvu 2003/41/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) institūcijām, uz kurām attiecas Direktīvas 73/239/EEK (*), 85/611/EEK (**), 93/22/EEK (***), 2000/12/EK (****), 2002/83/EK (*****) un 2011/61/ES (******);

(*) Padomes Pirmā direktīva 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.).

(***) Padomes Direktīva 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.).

(*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.).

(******) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).”;

▼B

2) direktīvas 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis neuzliek institūcijām un šīs direktīvas 2. panta 1. punktā minētajām struktūrām ierobežojumus, ja tās saskaņā ar Direktīvām 85/611/EEK, 93/22/EEK, 2000/12/EK, 2002/83/EK un 2011/61/ES ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanai vēlas iecelt citā dalībvalstī reģistrētus ieguldījumu pārvaldniekus, kuri ir attiecīgi pilnvaroti šā darbības veida izpildei."

63. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

1) iekļauj šādu pantu:

"50.a pants

Lai nodrošinātu starpnozaru konsekvenci un novērstu neatbilstību starp to uzņēmumu interesēm, kuri aizdevumus pārstrukturē pārvedamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori), un PVKIU, kuri veic ieguldījumus šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 112.a pantu un ievērojot 112.b un 112.c nosacījumus, pieņem pasākumus, paredzot prasības šādās jomās:

a) prasības, kas jāizpilda iniciatoram, lai PVKIU drīkstētu veikt ieguldījumus vērtspapīros vai citos šāda veida finanšu instrumentos, kuri emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, ar kurām nodrošina, ka iniciators uztur tīro ekonomisko ieinteresētību, kas nav mazāka par 5 %;

b) kvalitatīvās prasības, kas jāizpilda PVKIU, kuri veic ieguldījumus šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos.";

2) direktīvas 112. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Pilnvaras pieņemt 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2011. gada 4. janvāra. Pilnvaras pieņemt 50.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2011. gada 21. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 112.a pantu.";

3) direktīvas 112.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12., 14., 23., 33., 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu."

▼B

64. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1060/2009

Regulas (EK) Nr. 1060/2009 4. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Kredītiestādes, kā tās definētas Direktīvā 2006/48/EK, ieguldījumu sabiedrības, kā tās definētas Direktīvā 2004/39/EK, apdrošināšanas uzņēmumi, kuriem piemēro Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (*), dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (**), pārapdrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (***), PVKIU, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (****), papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, kā tās definētas Direktīvā 2003/41/EK, un alternatīvie ieguldījumu fondi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (*****), regulatīviem nolūkiem drīkst izmantot tikai tādus kredītreitingus, ko izsniegušas kredītreitingu aģentūras, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu.

_____

(*) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.
(**) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.
(***) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.
(****) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.
(*****) OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp."

65. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1095/2010

Regulas (ES) Nr. 1095/2010 1. panta 2. punktā tekstu "jebkuri turpmāki tiesību akti Alternatīvo ieguldījuma fondu pārvaldnieku (AIFP) jomā" aizstāj ar tekstu "Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (*).

_____

(*) OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp."

66. pants

Transponēšana

1. Līdz 2013. gada 22. jūlijam dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai šo noteikumu tekstu kopā ar atbilstības tabulu, kur atspoguļota atbilstība starp minētajiem noteikumiem un šo direktīvu.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētos normatīvos un administratīvos aktus dalībvalstis piemēro no 2013. gada 22. jūlija.

3. Neskarot 2. punktu, normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 35. panta un 37. līdz 41. panta prasības, dalībvalstis piemēro saskaņā ar deleģēto aktu, ko Komisija pieņēmusi atbilstīgi 67. panta 6. punktam, un no tajā minētās dienas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvo un administratīvo aktu piemērošanu, kurus tās pieņēmušas atbilstīgi 36. un 42. pantam, izbeidz saskaņā ar deleģēto aktu, ko Komisija pieņem atbilstīgi 68. panta 6. punktam, un no tajā minētās dienas.

5. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai.

6. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

67. pants

Deleģētais akts par 35. panta un 37. līdz 41. panta piemērošanu

1. Līdz 2015. gada 22. jūlijam EVTI sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai:

a) atzinumu par to, kā pase darbojas gadījumos, kad ES AIFP pārvalda un/vai tirgo ES AIF atbilstoši 32. un 33. pantam, un par to, kā darbojas ES AIFP īstenota ārpussavienības AIF tirdzniecība dalībvalstīs, kā arī ārpussavienības AIFP īstenota AIF pārvaldība un/vai tirdzniecība dalībvalstīs saskaņā ar dalībvalstīs piemērojamiem režīmiem, kas noteikti 36. un 42. pantā; un

b) rekomendācijas par pases piemērošanu ES AIFP īstenotai ārpussavienības AIF tirdzniecībai dalībvalstīs un ārpussavienības AIFP īstenotai AIF pārvaldībai un/vai tirdzniecībai dalībvalstīs atbilstoši noteikumiem, kas izklāstīti 35. pantā un 37. līdz 41. pantā.

2. Atzinumu un rekomendācijas par pases piemērošanu ES AIFP īstenotai ārpussavienības AIF tirdzniecībai dalībvalstīs un ārpussavienības AIFP īstenotai AIF pārvaldībai un/vai tirdzniecībai dalībvalstīs EVTI sagatavo, ņemot vērā, *inter alia*, šādus aspektus:

a) attiecībā uz to, kā pase darbojas gadījumos, kad ES AIFP pārvalda un/vai tirgo ES AIF:

   i) pases izmantošana;

   ii) problēmas saistībā ar:

      — kompetento iestāžu efektīvu sadarbību,

      — paziņošanas sistēmas efektīvu darbību,

      — ieguldītāju aizsardzību,

      — EVTI īstenoto starpniecību, tostarp lietu skaitu un starpniecības efektivitāti;

▼B

iii) ar kompetento iestāžu, EVTI un *ESRB* īstenoto sistēmisko risku uzraudzību saistītās informācijas apkopošanas un apmaiņas efektivitāte;

b) attiecībā uz to, kā darbojas ES AIFP īstenota ārpussavienības AIF tirdzniecība dalībvalstīs, kā arī ārpussavienības AIFP īstenota AIF pārvaldība un/vai tirdzniecība dalībvalstīs saskaņā ar dalībvalstīs piemērojamiem režīmiem:

i) tas, kā ES AIFP ievēro visas prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, izņemot 21. pantu;

ii) tas, kā ārpussavienības AIFP ievēro 22., 23. un 24. pantu attiecībā uz katru AIF, ko tirgo AIFP, un attiecīgā gadījumā 26. līdz 30. pantu;

iii) tas, vai starp tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tiek tirgoti AIF, attiecīgā gadījumā – ES AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIFP veic uzņēmējdarbību, kā arī attiecīgā gadījumā tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIF veic uzņēmējdarbību, sistēmiskā riska uzraudzības nolūkos un atbilstoši starptautiskajiem standartiem ir izveidots sadarbības mehānisms un cik šis mehānisms ir efektīvs;

iv) jebkuri jautājumi saistībā ar ieguldītāju aizsardzību, ko, iespējams, nodrošināja;

v) trešās valsts reglamentējošo un uzraudzības noteikumu īpašības, kuras var traucēt kompetentajām iestādēm efektīvi īstenot to uzraudzības pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

c) attiecībā uz abu sistēmu darbību – iespējamie tirgus traucējumi un konkurences (līdzvērtīgu konkurences apstākļu) kropļojumi vai jebkādas vispārējas vai specifiskas grūtības, ar kurām saskaras ES AIFP, reģistrējoties vai tirgojot to pārvaldītos AIF jebkurā trešā valstī.

3. Tālab, stājoties spēkā dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas nepieciešami šīs direktīvas prasību izpildei, un līdz 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā EVTI atzinuma pieņemšanai dalībvalstu kompetentās iestādes ik ceturksni sniedz EVTI informāciju par AIFP, kuri pārvalda un/vai tirgo to uzraudzībā esošus AIF, ievērojot vai nu šajā direktīvā noteikto pasu režīmu, vai dalībvalstu režīmus, kā arī sniedz informāciju, kas nepieciešama 2. punktā minēto elementu vērtēšanai.

4. Ja EVTI uzskata, ka nepastāv nekādi būtiski šķēršļi saistībā ar ieguldītāju aizsardzību, tirgus traucējumiem, konkurenci un sistēmiskā riska uzraudzību, kuri neļauj piemērot pasi ES AIFP īstenotai ārpussavienības AIF tirdzniecībai dalībvalstīs un ārpussavienības AIFP īstenotai AIF pārvaldībai un/vai tirdzniecībai dalībvalstīs atbilstoši noteikumiem, kas izklāstīti 35. pantā un 37. līdz 41. pantā, tā sniedz pozitīvu rekomendāciju šajā sakarā.

5. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, precizējot tās informācijas saturu, kas sniedzama saskaņā ar 2. punktu.

▼B

6. Trīs mēnešos pēc pozitīva EVTI ieteikuma un rekomendācijas saņemšanas Komisija, ņemot vērā šā panta 2. punktā uzskaitītos kritērijus un šīs direktīvas mērķus – piemēram, attiecībā uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmiskā riska efektīvu uzraudzību –, saskaņā ar 56. pantu un atbilstoši 57. un 58. panta nosacījumiem pieņem deleģētu aktu, ar ko nosaka dienu, no kuras 35. pantā un 37. līdz 41. pantā izklāstītie noteikumi kļūst piemērojami visās dalībvalstīs.

Ja pret šā punkta pirmajā daļā minēto deleģēto aktu tiek izteikti iebildumi atbilstoši 58. pantam, Komisija, ņemot vērā šā panta 2. punktā uzskaitītos kritērijus un šīs direktīvas mērķus – piemēram, attiecībā uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmiskā riska efektīvu uzraudzību –, vēlāk, kad to uzskata par piemērotu, saskaņā ar 56. pantu un atbilstoši 57. un 58. panta nosacījumiem atkārtoti pieņem deleģētu aktu, saskaņā ar kuru 35. pantā un 37. līdz 41. pantā izklāstītie noteikumi kļūst piemērojami visās dalībvalstīs.

7. Ja 1. punktā paredzētajā termiņā EVTI nav sniegusi rekomendācijas, Komisija lūdz, lai rekomendācijas tiktu sniegtas jaunā termiņā.

68. pants

Deleģētais akts par 36. un 42. panta piemērošanas pārtraukšanu

1. Trīs gadus pēc tam, kad stājies spēkā 67. panta 6. punktā minētais deleģētais akts, saskaņā ar kuru 35. pantā un 37. līdz 41. pantā izklāstītie noteikumi kļūst piemērojami visās dalībvalstīs, EVTI sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai:

a) atzinumu par to, kā pase darbojas gadījumos, kad ES AIFP tirgo ārpussavienības AIP Savienībā atbilstoši 35. pantam, un gadījumos, kad ārpussavienības AIFP pārvalda un/vai tirgo AIF Savienībā atbilstoši 37. līdz 41. pantam, kā arī par to, kā darbojas ES AIFP īstenota ārpussavienības AIF tirdzniecība dalībvalstīs un ārpussavienības AIFP īstenota AIF pārvaldība un/vai tirdzniecība dalībvalstīs saskaņā ar dalībvalstīs piemērojamiem režīmiem, kas noteikti 36. un 42. pantā; un

b) rekomendācijas par to, lai pārtrauktu 36. un 42. pantā paredzēto dalībvalstu režīmu pastāvēšanu paralēli pases pastāvēšanai saskaņā ar 35. pantā un 37. līdz 41. pantā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Atzinumu un rekomendācijas par 36. un 42. pantā paredzēto dalībvalstu režīmu pastāvēšanas pārtraukšanu EVTI sagatavo, ņemot vērā, *inter alia*, šādus aspektus:

a) attiecībā uz to, kā pase darbojas gadījumos, kad ES AIFP tirgo ārpussavienības AIF Savienībā, un gadījumos, kad ārpussavienības AIFP pārvalda un/vai tirgo AIF Savienībā:

i) pases izmantošana;

ii) problēmas saistībā ar:

— kompetento iestāžu efektīvu sadarbību,

— paziņošanas sistēmas efektīvu darbību,

▼B

— atsauces dalībvalsts norādīšanu,

— kompetento iestāžu uzraudzības pienākumu efektīvu īstenošanu, kurai traucē trešās valsts normatīvie vai administratīvie akti attiecībā uz AIFP vai arī trešās valsts uzraudzības iestāžu uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaru ierobežojumi,

— ieguldītāju aizsardzību,

— ieguldītājiem sniegto piekļuvi Savienībā,

— ietekmi uz jaunattīstības valstīm,

— EVTI īstenoto starpniecību, tostarp lietu skaitu un starpniecības efektivitāti;

iii) sarunas par nepieciešamajiem sadarbības mehānismiem, vienošanās par tiem, šādu mehānismu pastāvēšana un efektivitāte;

iv) ar kompetento iestāžu, EVTI un *ESRB* īstenoto sistēmisko risku uzraudzību saistītās informācijas apkopošanas un apmaiņas efektivitāte;

v) šīs direktīvas 38. pantā minētā salīdzinošā vērtējuma rezultāti;

b) attiecībā uz to, kā darbojas ES AIFP īstenota ārpussavienības AIF tirdzniecība dalībvalstīs, kā arī ārpussavienības AIFP īstenota AIF pārvaldība un/vai tirdzniecība dalībvalstīs saskaņā ar dalībvalstīs piemērojamiem režīmiem:

i) tas, kā ES AIFP ievēro visas prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, izņemot 21. pantu;

ii) tas, kā ārpussavienības AIFP ievēro 22., 23. un 24. pantu attiecībā uz katru AIF, ko tirgo AIFP, un attiecīgā gadījumā 26. līdz 30. pantu;

iii) tas, vai starp tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tiek tirgoti AIF, attiecīgā gadījumā – AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIFP veic uzņēmējdarbību, kā arī attiecīgā gadījumā tās trešās valsts uzraudzības iestādēm, kurā ārpussavienības AIF veic uzņēmējdarbību, sistēmiskā riska uzraudzības nolūkos un atbilstoši starptautiskajiem standartiem ir izveidots sadarbības mehānisms un cik šis mehānisms ir efektīvs;

iv) jebkuri jautājumi saistībā ar ieguldītāju aizsardzību, ko, iespējams, nodrošināja;

v) trešās valsts reglamentējošo un uzraudzības noteikumu īpašības, kuras var traucēt Savienības kompetentajām iestādēm efektīvi īstenot to uzraudzības pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;

c) attiecībā uz abu sistēmu darbību – iespējamie tirgus traucējumi un konkurences (līdzvērtīgu konkurences apstākļu) kropļojumi un jebkāda negatīva ietekme uz ieguldītājiem sniegto piekļuvi vai ieguldījumiem jaunattīstības valstīs vai šo valstu labā;

▼B

d) kvantitatīvs novērtējums, kurā noteikts tādu trešās valstīs atrodošos jurisdikciju skaits, kurās veic uzņēmējdarbību AIFP, kas tirgo AIF dalībvalstī, vai nu piemērojot 40. pantā paredzēto pasu režīmu, vai 42. pantā paredzētos dalībvalstu režīmus.

3. Tālab, stājoties spēkā 67. panta 6. punktā minētajam deleģētajam aktam, un līdz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā EVTI atzinuma pieņemšanai kompetentās iestādes ik ceturksni sniedz EVTI informāciju par AIFP, kuri pārvalda un/vai tirgo to uzraudzībā esošus AIF, ievērojot vai nu šajā direktīvā noteikto pasu režīmu, vai dalībvalstu režīmus.

4. Ja EVTI uzskata, ka nepastāv nekādi būtiski šķēršļi saistībā ar ieguldītāju aizsardzību, tirgus traucējumiem, konkurenci vai sistēmiskā riska uzraudzību, kuri neļautu pārtraukt 36. un 42. pantā noteikto dalībvalstu režīmu piemērošanu un noteikt, ka attiecībā uz ES AIFP īstenotu ārpussavienības AIF tirdzniecību Savienībā un ārpussavienības AIFP īstenotu AIF pārvaldību un/vai tirdzniecību Savienībā atbilstoši 35. pantā un 37. līdz 41. pantā izklāstītajiem noteikumiem pase ir vienīgais iespējamais režīms, kas piemērojams šādām darbībām, ko Savienībā veic attiecīgie AIFP, tā sniedz pozitīvu rekomendāciju šajā sakarā.

5. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, pieņem pasākumus, precizējot tās informācijas saturu, kas sniedzama saskaņā ar šā panta 2. punktu.

6. Trīs mēnešos pēc pozitīva EVTI ieteikuma un rekomendācijas saņemšanas Komisija, ņemot vērā šā panta 2. punktā uzskaitītos kritērijus un šīs direktīvas mērķus – piemēram, attiecībā uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmiskā riska efektīvu uzraudzību –, saskaņā ar 56. pantu un atbilstoši 57. un 58. panta nosacījumiem pieņem deleģētu aktu, ar ko nosaka dienu, no kuras pārtrauc 36. un 42. pantā noteikto dalībvalstu režīmu piemērošanu un 35. pantā un 37. līdz 41. pantā noteiktais pases režīms kļūst par vienīgo un visās dalībvalstīs obligāti piemērojamo režīmu.

Ja pret šā punkta pirmajā daļā minēto deleģēto aktu tiek izteikti iebildumi atbilstoši 58. pantam, Komisija, ņemot vērā šā panta 2. punktā uzskaitītos kritērijus un šīs direktīvas mērķus – piemēram, attiecībā uz iekšējo tirgu, ieguldītāju aizsardzību un sistēmiskā riska efektīvu uzraudzību –, vēlāk, kad to uzskata par piemērotu, saskaņā ar 56. pantu un atbilstoši 57. un 58. panta nosacījumiem atkārtoti pieņem deleģēto aktu, ar ko pārtrauc 36. un 42. pantā noteikto dalībvalstu režīmu piemērošanu un 35. pantā un 37. līdz 41. pantā noteiktais pases režīms kļūst par vienīgo un visās dalībvalstīs obligāti piemērojamo režīmu.

7. Ja EVTI nav sniegusi rekomendācijas 1. punktā paredzētajā termiņā, Komisija lūdz, lai rekomendācijas tiktu sniegtas jaunā termiņā.

▼B

69. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2017. gada 22. jūlijam Komisija, pamatojoties uz sabiedrisku apspriešanu un ņemot vērā apspriešanos ar kompetentajām iestādēm, sāk šīs direktīvas piemērošanas un darbības jomas pārskatīšanu. Šajā pārskatā analizē pieredzi, kas gūta, piemērojot šo direktīvu, tās ietekmi uz ieguldītājiem, AIF vai AIFP Savienībā un trešās valstīs un to, cik lielā mērā ir sasniegti šīs direktīvas mērķi. Nepieciešamības gadījumā Komisija iesaka attiecīgus grozījumus. Pārskatā sniedz vispārēju apskatu par šajā direktīvā paredzēto noteikumu darbību un par pieredzi, kas gūta to piemērošanā, tostarp par šādiem aspektiem:

a) ES AIFP īstenota ārpussavienības AIF tirdzniecība dalībvalstīs, izmantojot dalībvalstu režīmus;

b) ārpussavienības AIFP īstenota AIF tirdzniecība dalībvalstīs, izmantojot dalībvalstu režīmus;

c) atbilstoši šai direktīvai atļauju saņēmuša AIFP pārvaldība un tirdzniecība Savienībā, izmantojot šajā direktīvā noteikto pasu režīmu;

d) AIF tirdzniecība Savienībā tādu personu vai struktūru vārdā, kuras nav AIFP;

e) Eiropas profesionālo ieguldītāju veikti ieguldījumi AIF vai to vārdā veikti ieguldījumi AIF;

f) šīs direktīvas 21. panta noteikumu par depozitārijiem ietekme uz depozitāriju tirgu Savienībā;

g) šīs direktīvas 22. līdz 24., 28. un 29. pantā noteikto pārredzamības un ziņošanas prasību ietekme uz sistēmiskā riska novērtējumu;

h) iespējamā negatīvā ietekme uz privātiem ieguldītājiem;

i) šīs direktīvas ietekme uz privātā kapitāla un riska kapitāla fondu darbību un dzīvotspēju;

j) šīs direktīvas ietekme uz ieguldītājiem sniegto piekļuvi Savienībā;

k) šīs direktīvas ietekme uz ieguldījumiem attīstības valstīs vai šo valstu labā;

l) šīs direktīvas ietekme uz tās 26. līdz 30. pantā minētajām biržas sarakstos neiekļautajām sabiedrībām vai emitentiem un uz līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem starp AIF un citiem ieguldītājiem pēc tam, kad iegūta nozīmīga līdzdalība vai kontrole šajās biržas sarakstos neiekļautajās sabiedrībās vai emitentos.

Pārskatot šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto AIF tirdzniecību un/vai pārvaldību, Komisija analizē to, vai ir piemērota papildu uzraudzības pilnvaru piešķiršana EVTI šajā jomā.

2. Saistībā ar 1. punktā minēto pārskatu dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai informāciju par AIFP, kuri pārvalda un/vai tirgo to uzraudzībā esošus AIF, piemērojot vai nu šajā direktīvā noteikto pasu režīmu, vai dalībvalstu režīmus, un norāda dienu, kad pases režīms tika transponēts un attiecīgā gadījumā piemērots to jurisdikcijā.

▼B

EVTI sniedz Komisijai informāciju par visiem ārpussavienības AIFP, kuri ir saņēmuši vai pieprasījuši atļauju atbilstoši 37. pantam.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētajā informācijā ietver:

a) informāciju par to, kur attiecīgie AIFP veic uzņēmējdarbību;

b) vajadzības gadījumā – AIFP pārvaldīto un/vai tirgoto ES AIF identifikāciju;

c) vajadzības gadījumā – ES AIFP pārvaldīto, bet Savienībā netirgoto ārpussavienības AIF identifikāciju;

d) vajadzības gadījumā – Savienībā tirgoto ārpussavienības AIF identifikāciju;

e) informāciju par piemērojamo režīmu (dalībvalstu vai Savienības), atbilstīgi kuram attiecīgie AIFP īsteno savu darbību; un

f) jebkuru citu informāciju, kas ir būtiska, lai saprastu, kā AIFP īstenota AIF pārvaldība un tirdzniecība Savienībā darbojas praksē.

3. Veicot 1. punktā minēto pārskatīšanu, pienācīgi ņem vērā izmaiņas starptautiskā mērogā un apspriedes ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

4. Pēc minētā pārskata pabeigšanas Komisija bez liekas kavēšanās iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumus, tostarp šīs direktīvas grozījumus, ņemot vērā tās mērķus, ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību, tirgus traucējumiem un konkurenci, sistēmiskā riska uzraudzību un iespējamo ietekmi uz ieguldītājiem AIF vai AIFP Savienībā un trešās valstīs.

70. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

71. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

1. Minimālās ieguldījumu pārvaldības funkcijas, kuras AIFP jāīsteno, pārvaldot AIF:

   a) ieguldījumu portfeļa pārvaldība;

   b) riska pārvaldība.

2. Citas funkcijas, kuras AIFP arī var īstenot AIF kolektīvās pārvaldības laikā:

   a) administratīvās darbības:

      i) juridiskie un ar fonda pārvaldīšanu saistītie grāmatvedības pakalpojumi;

      ii) klientu pieprasījumi;

      iii) vērtēšana un cenu noteikšana, tostarp nodokļu deklarācijas;

      iv) reglamentējošo aktu ievērošanas uzraudzība;

      v) ieguldījumu apliecību turētāju/akcionāru reģistra veidošana;

      vi) ienākumu sadale;

      vii) ieguldījumu apliecību/akciju emisija un atpakaļpirkšana;

      viii) norēķinu veikšana par līgumsaistībām, tostarp sertifikātu nosūtīšana;

      ix) lietvedība;

   b) tirdzniecība;

   c) ar AIF aktīviem saistītās darbības, proti, pakalpojumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu AIFP fiduciāros pienākumus, infrastruktūru pārvaldība, nekustamā īpašuma pārvaldības darbības, uzņēmumu konsultēšana par kapitāla struktūru, rūpniecisko stratēģiju un saistītiem jautājumiem, konsultācijas un pakalpojumi attiecībā uz uzņēmumu apvienošanos un pirkšanu, kā arī citi pakalpojumi, kas saistīti ar AIF un tādu sabiedrību un citu aktīvu pārvaldību, kuros tas ir veicis ieguldījumus.

▼B

II PIELIKUMS

ATALGOJUMA POLITIKA

1. Izstrādājot un piemērojot kopējā atalgojuma, tostarp algu un diskrecionāro pensijas pabalstu, politiku tām darbinieku kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē AIFP vai to pārvaldīto AIF riska profilus, tostarp augstākajai vadībai, tām personām, kas uzņemas risku vai veic kontroli, un visiem tiem darbiniekiem, kuru kopējais atalgojums liek iekļaut viņus tajā pašā atalgojuma grupā, proti, augstākās vadības un personu, kas uzņemas risku, grupā, AIFP ievēro šādus principus tādā veidā un apmērā, kas atbilst attiecīgo AIFP izmēriem, iekšējai organizācijai un darbības būtībai, jomai un sarežģītībai:

   a) atalgojuma politika atbilst pārdomātai un efektīvai riska pārvaldībai un to sekmē, turklāt tā nemudina uzņemties risku, kas neatbilst tā pārvaldītā AIF riska profiliem, nolikumam vai dibināšanas dokumentiem;

   b) atalgojuma politika atbilst AIFP un tā pārvaldītā AIF vai AIF ieguldītāju uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un interesēm, un tā ietver pasākumus, lai nepieļautu interešu konfliktus;

   c) vadība, pildot AIFP uzraudzības funkcijas, pieņem un regulāri pārskata atalgojuma politikas vispārējos principus un atbild par šīs politikas īstenošanu;

   d) vismaz reizi gadā tiek veikta centralizēta un neatkarīga iekšējā pārbaude, lai noskaidrotu, vai tiek nodrošināta atbilstība politikai un procedūrām, ko, pildot uzraudzības funkcijas, attiecībā uz atalgojumu pieņēmusi vadība;

   e) darbiniekus, kas veic kontroli, atalgo atbilstīgi to mērķu sasniegšanai, kas ir noteikti saistībā ar viņu funkcijām, neatkarīgi no darbības rezultātiem uzņēmējdarbības jomās, kuras viņi kontrolē;

   f) augstāko amatpersonu, kas veic ar riska pārvaldību un atbilstības kontroli saistītas funkcijas, atalgojumu tieši pārrauga atalgojuma komiteja;

   g) ja atalgojums ir atkarīgs no darbības rezultātiem, kopējo atalgojumu aprēķina, novērtējot attiecīgās personas un uzņēmuma struktūrvienības vai attiecīgā AIF darbības rezultātus, kā arī AIFP kopējos darbības rezultātus, un, novērtējot individuālo sniegumu, ņem vērā gan finansiālos, gan citus kritērijus;

   h) darbības rezultātu izvērtējumu veic, izmantojot AIFP pārvaldītā AIF dzīves ciklam piemērotu daudzgadu sistēmu, lai nodrošinātu, ka izvērtējuma procesa pamatā ir ilgtermiņa darbības rezultāti un ka faktiskā to atalgojuma daļu samaksa, kas atkarīgas no darbības rezultātiem, tiek sadalīta visa tā laikposma garumā, kurā ņem vērā AIFP pārvaldītā AIF atpakaļpirkšanas politiku un ieguldījumu riskus;

   i) garantētu mainīgo atalgojumu piešķir izņēmuma kārtā, tikai saistībā ar jaunu darbinieku pieņemšanu darbā un tikai pirmajā gadā;

   j) kopējā atalgojuma nemainīgā un mainīgā daļa ir atbilstīgi līdzsvarotas, un nemainīgās daļas īpatsvars kopējā atalgojumā ir tik liels, lai attiecībā uz atalgojuma mainīgajām daļām varētu piemērot pilnīgi elastīgu politiku, paredzot arī iespēju neizmaksāt atalgojuma mainīgo daļu;

▼B

k) maksājumi, kas saistīti ar līguma pirmstermiņa izbeigšanu, atspoguļo darbības rezultātus ilgākā laika posmā un tiek veidoti tā, lai neatalgotu neveiksmes;

l) saistībā ar darbības mērījumu, ko izmanto atalgojuma mainīgo daļu vai šādu daļu kopuma aprēķināšanai, izmanto visaptverošu korekcijas mehānismu, lai ņemtu vērā visus attiecīgā brīža un turpmākos riskus;

m) atkarībā no AIF juridiskās struktūras un tā nolikuma vai dibināšanas dokumentiem atalgojuma mainīgās daļas būtisku elementu (katrā ziņā vismaz 50 %) veido attiecīgā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, vai līdzvērtīgas īpašumtiesību intereses, vai ar fonda daļām saistīti instrumenti, vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti, izņemot gadījumus, kad AIF pārvaldība veido mazāk nekā 50 % no AIFP pārvaldītā kopējā portfeļa, jo tad šo 50 % minimumu nepiemēro.

Uz šajā apakšpunktā minētajiem instrumentiem attiecas piemērota turēšanas politika, kuras mērķis ir stimulus saskaņot ar AIFP un tā pārvaldītā AIF interesēm un AIF ieguldītāju interesēm. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai vajadzības gadījumā dažus instrumentus aizliegt. Šo apakšpunktu piemēro gan tai mainīgā atalgojuma daļai, kas ir atlikta saskaņā ar n) apakšpunktu, gan tai mainīgā atalgojuma daļai, kas nav atlikta;

n) atalgojuma mainīgās daļas būtiska elementa (katrā ziņā vismaz 40 %) izmaksāšanu atliek tik ilgi, cik tas ir nepieciešams, ņemot vērā attiecīgā AIF dzīves ciklu un atpakaļpirkšanas politiku, un to pienācīgi pielāgo konkrētā AIF risku būtībai.

Šajā apakšpunktā minētajam laikposmam vajadzētu būt vismaz trim līdz pieciem gadiem, ja vien attiecīgā AIF dzīves cikls nav īsāks; atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā ne ātrāk kā tad, ja to izmaksātu proporcionālu maksājumu veidā; ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, vismaz 60 % no atalgojuma izmaksā vēlāk;

o) mainīgo atalgojumu, tostarp atlikto maksājuma daļu, izmaksā vai piešķir tikai tad, ja tas ir iespējams, ņemot vērā AIFP finanšu stāvokli kopumā, un ja šāds maksājums ir pamatots ar uzņēmuma struktūrvienības, AIF un attiecīgās personas darbības rezultātiem.

Ja attiecīgā AIFP vai AIF finanšu darbības rezultāti pasliktinās vai ir negatīvi, parasti ievērojami samazina arī kopējo mainīgo atalgojumu, ņemot vērā gan tekošo atlīdzināšanu, gan iepriekš nopelnītu summu izmaksāšanas samazinājumus, tostarp piemērojot sodu un atgūšanas tiesību mehānismu;

p) pensiju politika atbilst AIFP un tā pārvaldītā AIF uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm.

Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar AIFP pirms pensionēšanās, AIFP piecus gadus patur diskrecionāros pensijas pabalstus m) apakšpunktā noteikto instrumentu veidā. Ja darbinieks sasniedz pensionēšanās vecumu, diskrecionāros pensijas pabalstus darbiniekam izmaksā m) apakšpunktā noteikto instrumentu veidā, piemērojot piecu gadu turēšanas periodu;

q) darbinieki apņemas neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai ar atalgojumu un atbildību saistītu apdrošināšanu, lai izvairītos no atalgojuma nosacījumos paredzētās riska korekcijas ietekmes;

r) mainīgo atalgojumu neizmaksā, izmantojot instrumentus vai metodes, kas veicina izvairīšanos no šīs direktīvas prasībām.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētie principi attiecas uz jebkāda veida atalgojumu, ko izmaksā AIFP, jebkādu atalgojumu, ko tieši izmaksā pats AIF, tostarp diferencēto atalgojumu, un uz AIF ieguldījumu apliecību vai akciju nodošanu tām darbinieku kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē to riska profilu vai to pārvaldīto AIF riska profilu, tostarp augstākajai vadībai, tām personām, kas uzņemas risku vai veic kontroli, un visiem tiem darbiniekiem, kuru kopējais atalgojums liek iekļaut viņus tajā pašā atalgojuma grupā, proti, augstākās vadības un personu, kas uzņemas risku, grupā.

3. AIFP, kas ir nozīmīgi, ņemot vērā to izmērus un to pārvaldīto AIF izmērus, to iekšējo organizatorisko struktūru un darbības raksturu, jomu un sarežģītību, izveido atalgojuma komiteju. Atalgojuma komiteju izveido tā, lai tā varētu kompetenti un neatkarīgi izvērtēt atalgojuma politiku un praksi un riska pārvaldībai radītos stimulus.

   Atalgojuma komiteja ir atbildīga par tādu lēmumu sagatavošanu, kas saistīti ar atalgojumu, tostarp par lēmumiem, kuri ietekmē attiecīgā AIFP un AIF risku un riska pārvaldību un kurus pieņem vadība, īstenojot uzraudzības funkcijas. Atalgojuma komitejas priekšsēdētājs ir vadības loceklis, kuram attiecīgajā AIFP nav nekādu izpildfunkciju. Atalgojuma komitejas locekļi ir pārvaldes struktūras locekļi, kuriem attiecīgajā AIFP nav nekādu izpildfunkciju.

▼B

III PIELIKUMS

SNIEDZAMĀ DOKUMENTĀCIJA UN INFORMĀCIJA, JA TIEK PLĀNOTA TIRDZNIECĪBA AIFP IZCELSMES DALĪBVALSTĪ

a) Paziņojuma vēstule, tostarp darbības programma, kurā identificēti AIF, ko AIFP plāno tirgot, un informācija par to, kur AIF veic uzņēmējdarbību;

b) AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti;

c) AIF depozitārija identifikācija;

d) AIF apraksts vai jebkāda ieguldītājiem pieejama informācija par AIF;

e) informācija par to, kur veic uzņēmējdarbību galvenais AIF, ja AIF ir pakārtots AIF;

f) jebkāda 23. panta 1. punktā minētā papildu informācija par katru AIF, ko AIFP plāno tirgot;

g) vajadzības gadījumā – informācija par pasākumiem, kas noteikti, lai novērstu AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību privātiem ieguldītājiem, tostarp arī tādā gadījumā, kad AIFP paļaujas uz neatkarīgu struktūru darbībām, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz AIF.

▼B

IV PIELIKUMS

SNIEDZAMĀ DOKUMENTĀCIJA UN INFORMĀCIJA, JA TIEK PLĀNOTA TIRDZNIECĪBA CITĀS DALĪBVALSTĪS, KURAS NAV AIFP IZCELSMES DALĪBVALSTS

a) Paziņojuma vēstule, tostarp darbības programma, kurā identificēti AIF, ko AIFP plāno tirgot, un informācija par to, kur AIF veic uzņēmējdarbību;

b) AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti;

c) AIF depozitārija identifikācija;

d) AIF apraksts vai jebkāda ieguldītājiem pieejama informācija par AIF;

e) informācija par to, kur veic uzņēmējdarbību galvenais AIF, ja AIF ir pakārtots AIF;

f) jebkāda 23. panta 1. punktā minētā papildu informācija par katru AIF, ko AIFP plāno tirgot;

g) norāde par dalībvalsti, kur AIFP plāno tirgot profesionāliem ieguldītājiem AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas;

h) informācija par pasākumiem, kas noteikti AIF tirdzniecībai, un vajadzības gadījumā informācija par pasākumiem, kas noteikti, lai novērstu AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecību privātiem ieguldītājiem, tostarp arī tādā gadījumā, kad AIFP paļaujas uz neatkarīgu struktūru darbībām, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz AIF.